

Den Europæiske Unions Tidende

C 9

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

11. januar 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Regionsudvalget	
	92. plenarforsamling den 11. og 12. oktober 2011	
2012/C 9/01	Regionsudvalgets resolution: »På vej til Durban: den 17. FN-konference om klimaændringer«	1
	UDTALELSER	
	Regionsudvalget	
	92. plenarforsamling den 11. og 12. oktober 2011	
2012/C 9/02	Regionsudvalgets udtalelse: »Mod en europæisk dagsorden for socialt boligbyggeri«	4
2012/C 9/03	Regionsudvalgets udtalelse: »Territorialt samarbejde i middelhavsområdet gennem den adriatisk-ioniske makroregion«	8
2012/C 9/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Smart regulering«	14
2012/C 9/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa!«	18

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 9/06	Regionsudvalgets udtalelse: »Komplementaritet mellem nationale og europæiske foranstaltninger for at mindske forskellene i økonomisk og social udvikling«	23
2012/C 9/07	Regionsudvalgets udtalelse: »En integreret industripolitik for en globaliseret verden — fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed«	29
2012/C 9/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Flagskibsinitiativet — et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien«	37
2012/C 9/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Reform af EU's statsstøttereager for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse«	45
2012/C 9/10	Regionsudvalgets udtalelse: »De lokale og regionale myndigheders rolle i opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger«	53
2012/C 9/11	Regionsudvalgets udtalelse: »Strategi for effektiv gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder«	61
2012/C 9/12	Regionsudvalgets udtalelse: »Den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015«	65
2012/C 9/13	Regionsudvalgets udtalelse: »Europæisk og international mobilitet blandt tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder i EU«	71
2012/C 9/14	Regionsudvalgets udtalelse: »Udvikling af sportens europæiske dimension«	74

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

92. PLENARFORSAMLING DEN 11. OG 12. OKTOBER 2011

Regionsudvalgets resolution: »På vej til Durban: den 17. FN-konference om klimaændringer«

(2012/C 9/01)

REGIONSUDVALGET

Klimaforandringen er ikke stoppet – de subnationale myndighedsniveauer bekræfter deres engagement

1. påpeger, at der ikke kan rejses tvivl om den videnskabelige dokumentation for klimaændringerne og de dermed forbundne konsekvenser, hvilket gør det absolut nødvendigt straks at vedtage rettidige, koordinerede, ambitiøse og bindende foranstaltninger på internationalt plan for at kunne tackle denne globale udfordring;

2. opfordrer indtrængende de europæiske og internationale beslutningstagere til at fastholde deres fokus på modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og til at afsætte de nødvendige ressourcer til disse mål på trods af statsgældskrisen; understreger i den forbindelse, at investeringer i infrastruktur med henblik på modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne samt mere generelt skridt i retning mod en grøn økonomi meget vel kan være den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde de nuværende problemer;

3. bekræfter sit engagement i ambitiøse mål og foranstaltninger for at begrænse den globale opvarmning til højst 2 grader som beskrevet i en resolution om klimatopmødet i Cancún og i en udtalelse fra 2010 om den internationale klimapolitik; henviser endvidere til Rådets konklusioner ⁽¹⁾;

4. understreger, at der i overensstemmelse med de europæiske forpligtelser er et presserende behov for at nå frem til en internationalt juridisk bindende aftale i Durban til afløsning af

Kyotoprotokollen i FN's regi, og opfordrer til, at den internationale aftale bygges på de fremskridt, der skete på Cancún-konferencen, som anerkendte det subnationale myndighedsniveaus afgørende rolle og opfordrede til og støttede, at indsatsen på lokalt og regionalt niveau bygges på en »grøn« økonomi med lav CO₂-udledning;

5. tror på, at de påkrævede investeringer ikke kun vil være med til at modvirke klimaforandringen, men at de også vil bidrage væsentligt til at skabe bæredygtig vækst i Europa, arbejdspladser og højst tiltrængte indtægter og dermed medvirke til at reducere den offentlige gæld;

6. hilser derfor den nyligt udsendte rapport fra Kommissionens Fælles Forskningscenter ⁽²⁾ velkommen; den opfordrer til bæredygtige politikker og langsigtede programmer for investering i el-produktion med lav CO₂-udledning for at opnå en væsentlig nedskæring af drivhusgasemissionerne;

7. opfordrer i denne forbindelse og som aftalt på Cancún-topmødet parterne til at gøre Den Grønne Klimafond og Tilpasningsudvalget funktionsdygtige og give civilsamfundet og lokale og regionale myndigheder let adgang til disse instrumenter;

8. bifalder ambitionen om at øge andelen af klimarelaterede udgifter til mindst 20 % i forbindelse med EU's flerårige finansielle ramme for perioden efter 2013 og opfordrer de internationale beslutningstagere til at træffe lignende foranstaltninger.

⁽¹⁾ Rådets konklusioner af 14. marts 2011 om opfølgning af Cancún-konferencen og IPPC's særberetning om vedvarende energikilder og modvirkning af klimaændringer af 9. maj 2011.

⁽²⁾ *Udviklingen i globale CO₂-emissioner på lang sigt – 2011*. Rapport udarbejdet i fællesskab af Kommissionens Fælles Forskningscenter og Nederlandenes miljøvurderingsagentur, PBL.

REGIONSUDVALGET

Partnerskabets styrke

9. anerkender, at EU's mål på klimaområdet kun kan opfyldes, hvis de fremtidige emissionsreduktioner fordeles i hele det internationale samfund på en retfærdig måde med behørigt hensyn til de enkelte landes og regioners evner og udgangspunkter, og der samtidig opnås global konsensus om effektive foranstaltninger, der bakkes op af fælles standarder for en regelmæssig overvågning, rapportering og verifikation (MRV); bifalder indgåelsen af Mexico City-aftalen og oprettelsen af byernes CO₂-klimaregister (»carbonn® Cities Climate Registry«), der er svaret fra subnationale myndighedsniveauer i hele verden på MRV-klimabeskyttelsesforanstaltningerne;

10. hilser det varmt velkommen, at lokale og regionale myndigheder på COP 16-konferencen i Cancún anerkendtes som vigtige »offentlige aktører« i den globale klimaindsats, og opfordrer til en lignende anerkendelse i aftalen om Kyotoprotokollens efterfølger; beder derfor om, at de lokale og regionale myndigheder styrkes, tildeles ressourcer og sikres adgang til finansiering;

11. opfordrer til, at klimapolitiske mål så tidligt som muligt inddrages i den sociale udvikling, ved at der gives finansiel støtte, oprettes klimapartnerskaber og udvikles menneskelig kapital og viden med henblik på at skabe økonomisk vækst med lav CO₂-udledning, bekæmpe ørkendannelse og udvikle bæredygtig skovdrift; opfordrer i denne forbindelse til, at der gøres en ekstra indsats for at gennemføre programmet for reduktion af emissioner fra skovrydning og skovforringelse (REDD+);

12. konstaterer, at byområder tegner sig for 75 % af CO₂-udledningen, og understreger, at en effektiv global indsats kræver »flerniveaustyring«, en fremgangsmåde, der indebærer koordinering af indsatsen på de lokale, regionale, nationale og overnationale myndighedsniveauer baseret på nærhedsprincippet; understreger i den forbindelse, at en »territorial pagt for regionale og lokale myndigheder om Europa 2020-strategien« som foreslået af EU's Regionsudvalg er et meget vigtigt redskab til håndtering af klimaændringerne;

13. opfordrer derfor alle subnationale myndighedsniveauer i verden til at investere i bekæmpelsen af klimaændringer, øge borgernes bevidsthed, mobilisere politisk støtte hos offentligheden, øge medansvaret for processen, fremme erhvervsinvesteringer og nye forretningsmodeller, mobilisere finansieringskilder samt motivere producenter og forbrugere til at ændre adfærd for at skabe et ressourceeffektivt samfund og en mere klimavenlig økonomi;

14. fremhæver indsatsen i de europæiske byer og regioner, der har vedtaget lokale eller regionale klima- og energistrategier med specifikke mål for modvirkning af klimaændringer, og som eksempelvis har undertegnet Borgmesteraftalen, der har til formål at reducere CO₂-emissionerne med mindst 20 % inden 2020;

15. fremhæver også indsatsen i øregioner, som inden for rammerne af Ø-pagten har forpligtet sig til at udarbejde en energihandlingsplan med det sigte at nå og endda overgå EU's mål for bæredygtig energi og bekæmpelse af klimaændringer;

16. mener, at den ekspertise på dette felt, som de lokale og regionale myndigheder i EU sidder inde med, bør gøres tilgængelig for subnationale myndigheder i andre dele af verden;

17. henviser til det aftalememorandum, det har underskrevet med USA's Borgmesterkonference, bekræfter sit engagement i udbygningen af dette særlige transatlantiske samarbejde og er parat til at overveje lignende former for samarbejde med partnere i andre dele af verden;

18. finder det absolut nødvendigt at øge bevidstheden om problemerne i forbindelse med global opvarmning og inddrage borgerne i programmer for fremme af vedvarende energi. Disse programmets succes afhænger dels af borgernes bevidsthedsgrad og medansvarsfølelse, dels af et omfattende oplysningsarbejde, der kan føre til bredest mulig mobilisering af offentligheden. Et godt eksempel på dette er, at man på et tidligt stadium involverer medborgerne i programmerne til fremme af vedvarende energikilder.

REGIONSUDVALGET

Mod en bæredygtig verden

19. understreger, at visionen om en ressourceeffektiv lave-missionsøkonomi kræver en ny industriel revolution, der involverer alle myndighedsniveauer, borgere, virksomheder, universiteter og forskningscentre, og opfordrer disse aktører til at udveksle idéer og erfaringer på tværs af nationale grænser for at fremme initiativer nedefra;

20. opfordrer til, at de prioriterede mål for miljø- og klimapolitikken indarbejdes i andre politikområder for at optimere synergien mellem dem, og erkender, at samme foranstaltninger kan og bør forfølge flere forskellige komplementære mål;

21. påpeger behovet for en samlet tilgang til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, som kræver omstillinger i mange sektorer, f.eks. mobilitet, bygninger, mad, affaldshåndtering, genvinding og genbrug af produkter, samt arealanvendelse på land og i by, finansielle incitamentter til lav-CO₂-investeringer, et nyt fokus på det økologiske fodaftryk i varers og tjenesters livscyklus og integration af bæredygtige adfærdsmønstre i uddannelse og efteruddannelse;

22. opfordrer parterne til at være mere opmærksomme på klimarelaterede forsknings- og innovationsaktiviteter og -programmer og anmoder medlemsstaterne om at sikre, at alle subnationale myndigheder råder over tilstrækkelige finansielle midler til at tage denne udfordring op;

23. beder derfor om, at der etableres hensigtsmæssige rammebetingelser, så de nødvendige ændringer i energiinfrastrukturen hurtigt kan gennemføres for at bane vej for intelligente net, der alt efter de lokale forhold gør det muligt for individuelle husstande, små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder og kooperativer at producere deres egen grønne energi og dele den på peer-to-peer-basis på tværs af regionerne; opfordrer Kommissionen til at indkalde til en særkonference med lokale og regionale myndigheder og relevante aktører for at kickstarte omstillingen af Europas energiproduktion og distribution og dermed vise en vej for andre;

24. støtter emissionshandelsordninger som et middel til at håndtere klimaændringer og opfordrer i EU-sammenhæng medlemsstaterne til at anvende alle indtægterne fra EU-ordningen til at støtte forskning i lavemissionsteknologier og grønne investeringer.

REGIONSUDVALGET

Regionsudvalget i Durban

25. påpeger, at hvis EU skal være en troværdig drivkraft bag forandringer, må det foregå med et godt eksempel ved bl.a. at

vedtage og gennemføre ambitiøse og bindende mål som dem for nedbringelse af CO₂-udledningen, for vedvarende energi og for energieffektivitet;

26. ser i resultaterne fra Cancún også en opgave for de regionale og lokale niveauer og påtager sig i den forbindelse et ansvar;

27. tilbyder at bidrage til forhandlingerne i Durban med sin særlige ekspertise og viden og at spille en aktiv rolle i udformningen af forhandlingsprocessen;

28. forventer at blive hørt regelmæssigt om europæiske og internationale klimaforhandlinger og ønsker derfor et tæt samarbejde med Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet;

29. opfordrer de relevant parter til at sikre sammenhængen mellem de beslutninger, der skal træffes på klimakonferencen i Durban og på Rio+ 20-konferencen;

30. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne resolution for formanden for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Kommissionen, det polske rådsformandskab og FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC).

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

92. PLENARFORSAMLING DEN 11. OG 12. OKTOBER 2011

Regionsudvalgets udtalelse: »Mod en europæisk dagsorden for socialt boligbyggeri«

(2012/C 9/02)

REGIONSUDVALGET

- anmoder medlemsstaterne om at sikre, at alle borgere har råd til en bolig, ved at huslejestigninger baseres på en objektiv prisfastsættelse – en metode, som garanterer moderate ejendomspriser – og ved at skattepolitikken tilpasses med henblik på at begrænse spekulation;
- hilser det velkommen, at Kommissionen, som Regionsudvalget tidligere har opfordret til, den 19. september 2011 fremsatte et nyt forslag om udvidelse af anvendelsesområdet for fritagelse af lokale og sociale offentlige tjenester, herunder socialt boligbyggeri, for anmeldelse af støtte; minder i den forbindelse om, at det påhviler medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at fastlægge tjenester af almen interesse inden for den sociale boligpolitik og bestemme, hvordan de skal tilvejebringes og anvendes; understreger endvidere, at Kommissionen ikke har kompetence til at fastlægge betingelserne for tildeling af sociale boliger eller til at fastslå, hvilke kategorier af husstande der ikke kan få deres grundlæggende sociale behov opfyldt af markeds kræfterne alene;
- opfordrer til, at reglerne for berettigelse til støtte fra EU's strukturfonde til energirenovation af boliger til fremme af den sociale samhørighed forlænges, og at hver region gives større fleksibilitet med hensyn til omfanget af de midler, der bevilges til formålet. I forhold til strukturfondene bør partnerskabsprincippet udnyttes effektivt, og medlemsstaterne bør tilskyndes til at samarbejde med lokale og regionale myndigheder om at fastlægge prioriteter og træffe beslutninger om, hvordan strukturfondsmidlerne skal anvendes;
- understreger, at uacceptable boligvilkår i betydelig grad påvirker sundheden, og at en forbedring af boligkvaliteten kan forebygge de negative følger, som en for overfyldt, fugtig, kold eller dårligt udluftet bolig har på beboernes sundhed; tilføjer, at en mangel på bolig forårsager stress og nød, hvilket har en negativ indvirkning på livskvalitet, sundhed og velbefindende for enkeltpersoner, familier og samfund.

Ordfører Alain HUTCHINSON (BE/PSE), medlem af parlamentet i hovedstadsregionen Bruxelles

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. **gentager** sin støtte til Europa 2020-strategien med henblik på at fremme en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

2. **noterer** sig med interesse, at balancen på boligmarkedet i betragtning af dens betydning for større finansiel og økonomisk stabilitet på EU-plan er blevet anerkendt som en mulig indikator i den mekanisme til makroøkonomisk overvågning, som indføres i det nye europæiske halvår;

3. **minder** om, at alle EU-borgere har et grundlæggende behov for en økonomisk overkommelig og anstændig bolig, og at de regionale og lokale myndigheder meget ofte er en vigtig formidlende instans, når borgerne skal have opfyldt dette behov;

4. **understreger** derfor, at selv om Den Europæiske Union ikke har nogen eksplicit kompetence på det boligpolitiske område, er det nødvendigt – i betragtning af boligspørgsmålets betydning for gennemførelsen af ovennævnte overordnede politiske EU-mål (økonomisk stabilitet, bekæmpelse af klimaændringer og social inklusion), den horisontale sociale klausul, som der henvises til i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 34 i charteret om de grundlæggende rettigheder – at belyse, hvordan EU-politikkerne kan øve indvirkning på boligsituationen;

5. **mener** desuden, at de lokale, regionale og nationale myndigheders beføjelser til at fastlægge deres egen boligpolitik, især for det almennyttige boligbyggeri, bør bevares fuldt ud i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 14 og protokol 26 hertil, så boligpolitikken med udnyttelse af alle de disponible finansielle midler fortsat kan opfylde befolkningens behov, og de lokale og regionale myndigheder på denne måde får mulighed for så effektivt som muligt at tackle de store udfordringer, der er fælles for hele EU;

6. **fremhæver** det nødvendige i, at medlemsstaterne påtager sig et ansvar for boligpolitikken, og at EU-politikkerne tilvejebringer en ramme for opnåelse af dette mål;

7. **bifalder**, at der nu åbnes for støtte fra EU's strukturfonde til energirenovering af det sociale boligbyggeri og til forbedring af boligforholdene for marginaliserede grupper; **anmoder** derfor om, at dette føres videre efter 2014;

8. **hilser det velkommen**, at Kommissionen, som Regionsudvalget ⁽¹⁾ tidligere har opfordret til, den 19. september 2011 ⁽²⁾ fremsatte et nyt forslag om udvidelse af anvendelsesområdet for fritagelse af lokale og sociale offentlige tjenester, herunder socialt boligbyggeri, for anmeldelse af støtte; minder i den forbindelse om, at det påhviler medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at fastlægge tjenester af almen interesse inden for den sociale boligpolitik og bestemme, hvordan de skal tilvejebringes og anvendes; understreger endvidere, at Kommissionen ikke har kompetence til at fastlægge betingelserne for tildeling af sociale boliger eller til at fastslå, hvilke kategorier af husstande der ikke kan få deres grundlæggende sociale behov opfyldt af markedskræfterne alene.

REGIONSUDVALGET

Boliger til overkommelige priser for alle som forudsætning for økonomisk stabilitet

9. **er enig** med Kommissionen i det nødvendige i at undgå fremtidige bobler på ejendomsmarkedet på grund af disses indvirkning på både den sociale og den finansielle stabilitet. I den forbindelse skulle de nye regler for et fælles realkreditmarked, som Kommissionen har foreslået, og som dels udvides til den periode, der går forud for kontraktunderskrivelsen, dels har til formål at skabe en tilpasset ramme for de markedsaktører, der er berørt af lånetransaktionen, kunne muliggøre en bedre beskyttelse af forbrugerne, især de fattige husholdninger, men uden at de udelukkes fra muligheden for at skaffe sig adgang til en bolig. Der er modeller for adgang til at købe sociale boliger, som er beskyttede og under tilsyn. Disse modeller indgår som en integreret del i de sociale boligpolitikker, og dette nye direktiv bør ikke have nogen begrænsende virkning på dem ⁽³⁾;

10. **understreger**, at de økonomiske ubalancer, som uoverkommelige boligpriser skaber, ikke er begrænset til det finansielle område, men øver betydelig indflydelse på husstandenes forbrugstilbøjelighed. I Europa bruger de fattige husstande gennemsnitligt 40 % af deres indtægter ⁽⁴⁾ på bolig og opvarmning, og denne andel er stadig stigende;

11. **anmoder** medlemsstaterne om at sikre, at alle borgere har råd til en bolig, ved at huslejestigninger baseres på en objektiv prisfastsættelse – en metode, som garanterer moderate ejendomspriser – og ved at skattepolitikken tilpasses med henblik på at begrænse spekulation;

12. **opfordrer til**, at investeringer i socialt boligbyggeri støttes, og til at risikovurderingen ved boliginvesteringer tager hensyn til det sociale boligbyggeris særlige karakter, som ikke indebærer samme risici som resten af boligsektoren;

⁽¹⁾ CdR 150/2011.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/index_en.html

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (2011/0062 (COD)).

⁽⁴⁾ EUSILC 2009, Eurostat.

13. **mener**, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bør øge sine investeringer i denne sektor betydeligt, da energieffektive kvalitetsboliger til overkommelige priser udgør en infrastruktur for lokal økonomisk udvikling, navnlig i de medlemsstater, hvor der ikke findes nogen offentlig boligbank, og samtidig bør forbedre lånevilkårene; man bør være særlig opmærksom på behovet for at skabe en stor bestand af lejeboliger i bestemte regioner, så de dårligst stillede i befolkningen, som ikke har råd til en ejerbolig, kan få opfyldt deres behov.

REGIONSUDVALGET

En ambitiøs politik til støtte for energieffektivitet i boliger med henblik på at opfylde 2020-målene for nedbringelse af energiforbruget

14. **minder om**, at boligsektoren tegner sig for 40 % af drivhusgasemissionerne og derfor er en højt prioriteret sektor, når det gælder bekæmpelse af klimaændringer; tilføjer, at det for at nå de fastsatte mål er nødvendigt at forbedre vilkårene for den boligmasse, der er ældre end 30 år, og som i nogle regioner udgør over 70 % af de eksisterende boliger; understreger endvidere, at energirenovation af fire boliger skaber så meget beskæftigelse, at det svarer til en arbejdsplads til én person, og fremhæver derfor denne sektors betydning i form af positive og strukturerende virkninger for beskæftigelsen, den økonomiske vækst og miljøet på lokalt niveau;

15. **opfordrer til**, at reglerne for berettigelse til støtte fra EU's strukturfonde til energirenovation af boliger til fremme af den sociale samhørighed forlænges, og at hver region gives større fleksibilitet med hensyn til omfanget af de midler, der bevilges til formålet. I forhold til strukturfondene bør partnerskabsprincippet udnyttes effektivt, og medlemsstaterne bør tilskyndes til at samarbejde med lokale og regionale myndigheder om at fastlægge prioriteter og træffe beslutninger om, hvordan strukturfondsmidlerne skal anvendes;

16. **glæder sig over**, at Kommissionen prioriterer energibesparelse og effektivt energiforbrug og **mener**, at EU-direktivet om energieffektivitet⁽⁵⁾, bør konsolideres under hensyntagen til nærhedsprincippet; opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at sikre, at forpligtelserne til nedbringelse af energiforbruget og energifattigdommen har en positiv virkning på sårbare husholdninger, og at foranstaltninger til renoveringsfremme sigter imod at reducere energifattigdommen gennem oprettelse af særlige nationale eller regionale fonde;

17. **understreger** endvidere, at programmerne for faglig bistand, f.eks. Elena (udarbejdelse af lokalplaner for energieffektivitet) og øremærkede fonde som Jessica-programmet til integreret byudvikling (finansieret over strukturfondene), to vigtige instrumenter for gennemførelsen af Borgmesteraftalen, som Regionsudvalget var medinitiativtager til, bør forlænges og styrkes i den næste programperiode;

18. **støtter** Kommissionens tilgang, der går ud på at reducere vores livsstils indvirkning på miljøet og at organisere økonomien som forklaret i flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien« (KOM(2011) 21

endelig), og noterer sig, at boligspørgsmålet og politikkerne for fysisk planlægning og byfornyelse bør mobiliseres bedre med dette mål for øje.

REGIONSUDVALGET

En intelligent vækst for at kunne tackle de store samfundsmæssige udfordringer ved at tilpasse nutidens byer og boliger

19. **bifalder** Kommissionens vilje til at investere i en modernisering af økonomien og tilbyde alle borgere adgang til informations- og kommunikationsteknologi (ikt), som er et vigtigt værktøj til at kunne deltage aktivt i samfundet;

20. **henleder** opmærksomheden på det stigende behov for sociale boliger fra alle alders- og samfundsgrupper samt det pres, der lægges på lokale og regionale myndigheder for at opfylde forskellige befolkningsgruppers behov, og **opfordrer til**, at der i udformningen af tjenester, som skal dække en aldrende befolknings behov, bedre tilpasses ydelserne til denne befolknings behov ved at undgå at gøre dem teknisk og økonomisk utilgængelige. Udvalget konstaterer, at de ældre i samtlige EU-lande bliver fattigere, og opfordrer til, at et særligt afsnit under det nye europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring, som koordinerer forskningsindsatsen på området, sætter fokus på udvikling af økonomisk overkommelige løsninger, som gør det muligt for ældre at forblive og at klare sig selv i hjemmet så længe som muligt; det bør herunder tages i betragtning, at forbedring af de eksisterende boligars adgangsforhold er en fornuftig og realistisk måde at reducere de ældres behov for hjælp på; det gør det lettere for dem at blive boende i eget hjem og at genoptage et socialt liv, hvorved vilkårene for deres personlige autonomi forbedres;

21. **gentager** behovet for at sætte borgerne i centrum af pilotprogrammer til udvikling af fremtidens byer (»intelligente byer«) ved at indføje et afsnit om »social inklusion« og ved at fremme brugernes deltagelse i projekterne og derved anerkende deres rolle som vigtige aktører i omdannelsen af byer, som for at være bæredygtige skal kunne sikre social samhørighed;

22. **mener**, at teknologier til opførelse af passive bygninger bør være genstand for yderligere programmer til inddragelse af brugerne, og at det ud over teknologisk forskning er nødvendigt at yde EU-støtte til disse synlighedsaktioner og tage hensyn til brugerne/forbrugerne;

23. **bifalder** fremskridtene inden for informationsteknologi og telepleje, som støtter ældre og handicappede i hjemmet.

REGIONSUDVALGET

Adgang for alle til anstændige leve- og boligvilkår for at muliggøre fuld deltagelse i samfundet og sikre alle borgere grundlæggende rettigheder

24. **støtter** Den Europæiske Unions mål om at mindske fattigdommen inden 2020, hvilket kræver ambitiøse gennemførelsesprogrammer fra medlemsstaternes og de regionale og lokale myndigheders side;

⁽⁵⁾ Kommissionens forslag af 22. juni 2011.

25. **understreger**, at uacceptable boligvilkår i betydelig grad påvirker sundheden, og at en forbedring af boligkvaliteten kan forebygge de negative følger, som en for overfyldt, fugtig, kold eller dårligt udluftet bolig har på beboernes sundhed; tilføjer, at en mangel på bolig forårsager stress og nød, hvilket har en negativ indvirkning på livskvalitet, sundhed og velbefindende for enkeltpersoner, familier og samfund;

26. **opfordrer til**, at boligområdet gøres til en central søjle i disse programmer og kombineres med investeringer og politikker, der har til formål at forbedre udbuddet af anstændige boliger til overkommelige priser, såvel ejerboliger som lejeboliger;

27. **understreger** det vigtige i, at Eurostats indikatorer for boligaspektet (pris, kvalitet) i den sociale inklusion offentliggøres regelmæssigt for at vurdere, hvilke fremskridt der er gjort på området, og at de suppleres af regionale og lokale statistikker;

28. **mener**, at det haster med at løse hjemløshedsproblemet⁽⁶⁾, og at der dertil kræves en koordineret indsats fra samtlige politikker, der har indvirkning på hjemløsheden; bifalder i den forbindelse Europa-Parlamentets beslutning om en EU-strategi for hjemløshed⁽⁷⁾ og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at gennemføre den;

29. **opfordrer til**, at social innovation støttes af platformen mod fattigdom, men også af rammeprogrammet for forskning, med henblik på at afprøve nye former for politikforvaltning for at forbedre adgangen til boliger og bekæmpe hjemløshed⁽⁸⁾;

30. **noterer** sig med interesse henstillingerne fra juryen på konsensuskonferencen om hjemløshed, som blev afholdt under det belgiske formandskab for Den Europæiske Union, og minder om de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle i skabelsen af et partnerskab med de berørte aktører og i indsatsen for at øge udbuddet af økonomisk overkommelige boliger, som er en nødvendig, men ikke den eneste, forudsætning for en effektiv bekæmpelse af hjemløshed;

31. **er enig i** det nødvendige i at udvikle differentierede boligløsninger for at imødekomme stadig mere forskelligartede behov og at foreslå et alternativ til lejeboliger og private ejerboliger, såsom andelsboliger, boliger med delt ejerskab, »land trust communities« o. lign.; opfordrer medlemsstaterne til at støtte de lokale og regionale myndigheder i opretholdelsen og

styrkelsen af bredden af udbud – og tage de nødvendige mekanismer for modernisering af boligmassen med i betragtning – uden at begunstige adgangen til ejerboliger på bekostning af adgangen til andre boligformer;

32. **fremhæver** det nødvendige i, at Kommissionens meddelelse om socialt iværksætter, som er bebudet i slutningen af 2011, kortlægger de muligheder, som sociale virksomheder tilbyder for at forbedre udbuddet af økonomisk overkommelige boliger;

33. **betoner** vigtigheden af at forebygge og mindske uønskede forskelle mellem forskellige boligområder ved hjælp af byplanlægning og socialpolitiske foranstaltninger;

34. **understreger**, at det ud over muligheden for at mobilisere EU's strukturfonde med henblik på at sikre boliger til marginaliserede samfundsgrupper – en foranstaltning, som bør føres videre i næste programperiode, da den imødekommer behovet for at få udryddet uværdige boliger – også er nødvendigt at gøre strukturfondene mere integrerede (ESF/EFRU) for at kunne støtte en bæredygtig udvikling af dårligt stillede kvarterer⁽⁹⁾; henleder opmærksomheden på, at fornyelse af bykvarterer imidlertid ikke må føre til »gentrificering«, og at der bør gennemføres programmer til fremme af blandede beboersamfund for at sikre den sociale samhørighed.

REGIONSUDVALGET

Bedre styring skal sikre et konstruktivt samspil mellem EU's politikker og boligpolitikkerne

35. **tilskynder** medlemsstaterne til at sikre kontinuitet i det uformelle boligministermøde som forum for udveksling og bedre forståelse af nationale politikker og sammenhænge og for fastlæggelse af holdninger til spørgsmål, som øver betydelig indflydelse på medlemsstaternes boligpolitik, især dens finansiering;

36. **foreslår**, i betragtning af boligens betydning for EU-borgernes hverdag, at Eurostat pålægges at udarbejde et specifikt eurobarometer for boligvilkår og -priser;

37. **anbefaler**, at Europa-Parlamentets tværpolitiske gruppe »Intergroupe Urban-Logement« regelmæssigt afholder møder med Regionsudvalget om boligdimensionen i EU-politikkerne, især på byområdet.

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO

Formand for
Regionsudvalget

⁽⁶⁾ CdR 18/2010.

⁽⁷⁾ B7-0475/2011.

⁽⁸⁾ CdR 402/2010.

⁽⁹⁾ CdR 129/2011.

Regionsudvalgets udtalelse: »Territorialt samarbejde i middelhavsområdet gennem den adriatiske makroregion«

(2012/C 9/03)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at en makroregional strategi ikke kan omfatte alle indsatsområder, men bør sætte fokus på de typiske udfordringer og problemer i den pågældende makroregion, som skal kortlægges på grundlag af en fælles vurdering partnerne imellem, og minder om, at makroregionernes grænser i deres egenskab af funktionelle områder ikke ligger fast, men bestemmes af de fælles udfordringer, som der skal tages fat på;
- mener, at denne tilgang kan give et konkret indhold til målet om territorial samhørighed;
- understreger, at merværdien i den makroregionale strategi ligger i, at den retter fokus mod landene i det vestlige Balkan, er en væsentlig drivende kraft i forsoningen mellem de berørte områder og dermed bidrager til den europæiske integration;
- minder om, at det geografiske område, der berøres af strategien, omfatter tre medlemsstater (Italien, Grækenland og Slovenien), to kandidatlande (Kroatien og Montenegro) og tre potentielle kandidatlande (Albanien, Bosnien-Hercegovina og Serbien); fremhæver, at den makroregionale tilgang ved siden af den maritime dimension bør inddrage alle væsentlige spørgsmål, som dette geografiske område står over for i dag (beskyttelse og bevarelse af miljøet, energi, klimaændringer, forskning og innovation osv.);
- påpeger, at Kommissionens princip om de »tre nej'er« (ingen nye regler, ingen nye institutioner og ingen yderligere midler) bør ledsages af »tre ja'er« (anvendelse og kontrol af eksisterende regler i makroregionen - etablering af en platform, et netværk eller en EGTS - koordineret anvendelse af eksisterende finansielle midler).

Ordfører Gian Mario SPACCA (IT/ALDE), Præsident for Marche-regionen

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. noterer sig med glæde, at der med Det Europæiske Råds vedtagelse i oktober 2009 af en EU-strategi for Østersøen blev sat en udvikling i gang, som har betydet, at visse europæiske regioner takket være makroregionale strategier har fundet eller er på vej til at finde løsninger på spørgsmålet om en afbalanceret og bæredygtig udvikling;

2. minder om den rolle, som Regionsudvalget fra første færd har spillet i udarbejdelsen af makroregionale EU-strategier, såfremt de tilfører en europæisk merværdi, idet de fremmer inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder;

3. glæder sig over, at talrige europæiske regioner på det forum, der blev afholdt den 13. april 2010 om »Europas makroregioner: Integration gennem territorielt samarbejde«, bekræftede deres interesse for dette spørgsmål. Med udgangspunkt i debatten og den øvrige indsats på forummet kan det konkluderes, at makroregioner kan være en ny metode til territorielt samarbejde på interregionalt og tværnationalt niveau. De kan styrke sammenhængen og samordningen mellem politiske tiltag inden for forskellige sektorer ved at rationalisere udnyttelsen af finansielle ressourcer og styrke de regionale og lokale myndigheders rolle i overensstemmelse med princippet om forvaltning på flere niveauer og under udstrakt inddragelse af civilsamfundets organisationer;

4. mener, at den makroregionale tilgang mht. EU's interventionsmåder og -områder naturligt lader sig sammenkæde med andre af EU's strategiske politikker såsom Europa 2020-strategien, samhørighedspolitikken og den integrerede havpolitik;

5. understreger, at den makroregionale strategi i kraft af sin natur ikke kan omfatte alle indsatsområder, men bør sætte fokus på de typiske udfordringer og problemer i den pågældende makroregion, som skal kortlægges på grundlag af en fælles vurdering partnerne imellem og i overensstemmelse med samarbejdsprincippet og nærhedsprincippet;

6. påpeger, at makroregionernes grænser i deres egenskab af funktionelle områder ikke ligger fast, men bestemmes af arten og omfanget af de fælles udfordringer, som der skal tages fat på. Rammerne bør derfor baseres på konkrete kriterier (med udgangspunkt i de geografiske indbyrdes forbindelser), så der samarbejdes om problemer, som kan løses. Dette vil kunne sikre en bedre sammenkobling med andre områder, såsom Centraleuropa, Alperne og Donauområdet;

7. mener, at den makroregionale strategi i lyset heraf kan blive et vigtigt instrument, der kan give et konkret indhold til målet om territorial samhørighed, som udtrykkeligt er opstillet i

Lissabontraktaten, og styrke tiltrædelsesprocessen med henblik på EU-medlemskab for kandidatlande og potentielle kandidatlande ved at tage afsæt i regionernes fælles interesser, hvadenten de ligger i »gamle« eller »nye« medlemsstater eller i tredjelande, hvilket Den Europæiske Unions strategier for Østersøregionen og Donauregionen allerede har vist er muligt;

8. understreger, at merværdien i den makroregionale strategi ligger i, at den understreger EU's interesse for landene i det vestlige Balkan, hvilket kom til udtryk i forbindelse med integrationen af områder i Central- og Østeuropa;

9. påpeger, at den makroregionale strategi for Adriaterhavet/Det Joniske Hav er en væsentlig drivende kraft i forsoningen mellem områderne øst for Adriaterhavet og Det Joniske Hav, og samtidigt har strategien den effekt, at værdier, som gennem århundreder har bygget bro over dette hav, anerkendes og genopdages;

10. understreger, at den makroregionale strategi giver os en chance for at styrke det regionale samarbejde – i et område, som også er en del af det mere udstrakte Middelhavsområde – og at bidrage til den europæiske integrationsproces;

11. understreger, at makroregionen ikke er et yderligere institutionelt niveau i EU, men udgør et operativt netværk, med andre ord en fælles handlingsstrategi, der inddrager aktører på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan og omfatter forskellige finansieringsprogrammer og politikker. En fleksibel og ubureaukratisk sammenkobling af alle aktører, instrumenter og initiativer er derfor at foretrække.

REGIONSUDVALGET

En EU-strategi for den adriatisk-ioniske region: baggrund

12. bemærker, at Adriaterhavet og Det Ioniske Hav er et internationalt havområde og en international region. Hvad enten situationen betragtes ud fra et historisk, geografisk, økonomisk, miljømæssigt eller socialt perspektiv har samspillet mellem landene altid været et centralt element. Adriaterhavet og Det Ioniske Hav er vigtige maritime (øko)regioner i Europa. De er sammenhængende og løber ud i den centrale del af Middelhavet, som er et delvis lukket havområde med en lav vandfornyelsesgrad;

13. den adriatisk-ioniske makroregion omfatter EU-medlemsstater, kandidatlande og potentielle kandidatlande, som omkranser dette havområde. Det drejer sig om et meget heterogent område i økonomisk, miljømæssig og kulturel henseende. I forbindelse med den igangværende tiltrædelsesproces af landene i det vestlige Balkan vil Adriaterhavet og Det Ioniske Hav i endnu højere grad blive påvirket af den fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser, udover at de deler en fælles arv;

14. minder om, at det geografiske område, der berøres af strategien, omfatter tre medlemsstater (Italien – især regionerne langs Adriaterhavet og Det Ioniske Hav – Grækenland og Slovenien), to kandidatlande (Kroatien og Montenegro) og tre potentielle kandidatlande (Albanien, Bosnien-Hercegovina og Serbien) og dækker et område på næsten 450 000 km² (ekskl. havområder) med en befolkning på ca. 60 millioner. En region, som strækker sig ud over Adriaterhavet og Det Ioniske Hav og som i kraft af sin natur forbinder territorier, folk og institutioner, egner sig særligt godt til udarbejdelse af en fælles strategi, der kan skabe muligheder for en bæredygtig udvikling og lette udvekslingen af ideer, personer, varer og tjenesteydelser mest muligt;

15. understreger, at det adriatisk-ioniske havområde er et delvis lukket hav, som fremover i stigende grad vil blive et »indre EU-farvand«. Der er lighedspunkter mellem dette havområde og Østersøområdet. I begge tilfælde er der tale om et hav, der står over for samme type problemer og udfordringer, og som både fungerer som forbindelsesområde mellem medlemsstater og tredjelande og som en naturlig udmunding fra Donauområdet;

16. understreger, at alle områder i Europa hænger funktionelt sammen, og at det derfor er ønskeligt at sammenknytte Østersøområdet og Donauområdet med det adriatisk-ioniske havområde, som er en naturlig forlængelse heraf, og derigennem styrke EU's politik for territorielt samarbejde;

17. noterer, at der siden slutningen af 70'erne er en række forskellige organisationer, som beskæftiger sig med den adriatisk-ioniske region, og der er iværksat forskellige initiativer i området. De vigtigste er følgende:

- forummet for byer i det adriatisk-ioniske område, som skal muliggøre en fælles forvaltningsmodel for at fremme en mere afbalanceret udvikling i de forskellige forvaltningsområder (ca. 50 medlemmer),
- forummet for handelskamre, som lægger særlig vægt på socioøkonomiske aspekter og beskyttelse af ressourcer (ca. 30 medlemmer),
- forummet for universiteter »Uniadriion«, hvis indsats går ud på at oprette en direkte forbindelse mellem universiteterne og forskningscentrene i den adriatisk-ioniske region med henblik på en fælles multimedieproduktion (ca. 32 medlemmer),
- det adriatisk-ioniske initiativ, hvori følgende lande deltager: Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Grækenland, Italien, Montenegro, Slovenien og Serbien, og som blev lanceret i Ancona i maj 2000 efter konflikten i det tidligere Jugoslavien med det udtrykkelige mål at garantere sikkerhed og samarbejde i det adriatisk-ioniske område,
- Den Adriatiske Euroregion, hvori der som regel deltager myndigheder umiddelbart under det statslige niveau fra

lande på begge sider af Adriaterhavet med det mål at føre en dialog og koordinere de respektive prioriteringer i planlægningen.

Hertil skal føjes en række netværk på infrastrukturområdet (såsom sammenslutningen af havne i det nordlige Adriaterhav »North Adriatic Port Association« (NAPA)) og på kultur- og uddannelsesområdet;

18. minder om, at området er berørt af omfattende EU-foranstaltninger, der finansieres via tematiske programmer (transport, energi, miljø osv.), nationale og regionale programmer under EU's samhørighedspolitik (mål 1 og 2), EU's territoriale samarbejdsprogrammer såsom IPA-programmet for grænseoverskridende samarbejde på tværs af Adriaterhavet, tilsvarende programmer for grænseoverskridende samarbejde (f.eks. Italien-Slovenien, Grækenland-Italien) og tværnationalt samarbejde (programmet for Centraleuropa, programmet for Sydøsteuropa, Middelhavsprogrammet (MED) og programmet for Alpeområdet) samt EFRU-midler og førtiltrædelsesinstrumentet (IPA). Den hastende karakter og merværdien af en EU-strategi for makroregionen beror netop på fordelene ved en tæt integration mellem disse programmer og dem, der gennemføres på nationalt, regionalt og lokalt plan, samt investeringerne fra Den Europæiske Investeringsbank, det lokale kreditsystem og private aktører. Det skal i denne forbindelse understreges, at en sådan proces ikke kan begrænses til en mellemstatslig tilgang – den kræver en hurtig indsats på politisk og institutionelt plan og udnyttelse af EU-institutionernes ekspertise;

19. understreger, at dette enorme netværk af forbindelser udgør et vigtigt referencepunkt og det nødvendige grundlag for udviklingen af den europæiske dimension i de lokale og regionale politikker. Den støtte, der ydes til grænseoverskridende, tværnationale og interregionale partnerskabsmekanismer, får dermed på territorielt plan en strategisk dimension og bidrager til en struktureret dialog og et struktureret samarbejde mellem de lokale, regionale og centrale myndigheder i samklang med Lissabontraktaten;

20. mener, at det adriatisk-ioniske initiativ i kraft af sin særlige karakter, navnlig de deltagende landes interesse for problemer i forbindelse med beskyttelse af hav- og kystområder, kan antage en mere mediterranean dimension. Da initiativet er rettet mod et specifikt geografisk område og de hermed forbundne spørgsmål, kan det tilføre en merværdi til stabiliseringsprocessen i regionen og især til integrationen i det europæiske område, uden hermed at overlape den indsats, der ydes af andre institutioner af forskellig struktur og størrelse;

21. minder om, at det adriatisk-ioniske råd – der består af udenrigsministrene i de lande, der deltager i det adriatisk-ioniske initiativ – på sit møde den 5. maj 2010 i Ancona vedtog en erklæring, hvori de udtrykker støtte til forslaget om en makroregional strategi for det adriatisk-ioniske område og opfordrer de deltagere, der er medlemmer af EU, dvs. Italien, Grækenland og Slovenien, til at gøre en indsats for at sikre EU-institutionernes godkendelse af initiativet;

22. understreger, at det adriatisk-ioniske råd den 23. maj 2011 i Bruxelles vedtog endnu en erklæring, hvori det dels bifalder Det Europæiske Råds opfordring på mødet den 23. april 2011 til medlemsstaterne om at arbejde videre med fremtidige makroregionale strategier, dels bekræfter sin egen opbakning til den makroregionale strategi for det adriatisk-ioniske område, som skal gennemføres i samarbejde med Kommissionen og under inddragelse af de nationale, regionale og lokale myndigheder;

23. understreger, at formændene for de nationale parlamenter i de lande, der deltager i det adriatisk-ioniske initiativ, på deres 8. og 9. konference, som blev holdt henholdsvis i Bari (Italien) den 29. april 2010 og i Budva (Montenegro) den 11. april 2011, har vedtaget specifikke sluterklæringer, hvori parlamenterne forpligter sig til at gøre en endnu større indsats for at medvirke til tiltrædelsesprocessen med henblik på EU-medlemskab for alle de lande i det vestlige Balkan, som deltager i initiativet, og opfordrer EU-institutionerne til at udvikle en makroregional strategi for det adriatisk-ioniske havområde, som ligger i Europas sydøstlige hjørne;

24. minder om, at Adriaterhavet og Det Ioniske Hav er omdrejningspunktet for aktiviteterne i de områder, der er berørt af strategien. Der er markante landskabsmæssige og miljømæssige forskelle mellem de to kyststrækninger og deres bagland på grund af deres geomorfologiske karakteristika, det store pres fra byudvikling og demografiske forskelle. Området har desuden tætte forbindelser med dele af Østrig og det centrale og østlige Middelhavsområde, som det påvirkes af;

25. understreger, at nogle kystområder er påvirket af en høj grad af urbanisering, især omkring industriområder og udprægede turistområder. Et overdrevent pres på kystområderne til produktionsformål, lokal efterspørgsel og de deraf følgende ændringer har forårsaget en udbredt overbelastning og en reduktion af det naturlige miljø. Der findes ikke desto mindre naturskønne områder samt nationalt og regionalt fredede områder;

26. påpeger, at visse kystområder udgør et sammenhængende landskab og en miljømæssig arv, som nu i stigende grad trues af udviklingsprocesser. Der kan konstateres mangler mht. kloakering og affaldshåndtering, stigende urbanisering i kystområderne og vedvarende luftforurenende emissioner fra transport, industriprocesser og energiproduktion;

27. understreger, at det set i et bredere perspektiv er hensigten, at EU's strategi for den adriatisk-ioniske makroregion skal være et værdifuldt instrument ikke kun for de berørte områder, men for EU som helhed, da den fuldt ud sigter mod at opfylde EU's strategiske orientering mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og især Europa 2020-strategien. Strategiplanlægningen bør starte i 2012-2013, hvilket vil give mulighed for en sådan overensstemmelse og sikre størst mulig sammenhæng med prioriteterne i den næste flerårige finansielle ramme, de fælles strategier og tilhørende operative programmer;

28. mener, at hvis der skal defineres en opgave for den adriatisk-ioniske strategi vil det være at »forbinde og beskytte«:

forbinde makroregionens territorier med det formål at fremme bæredygtig udvikling, samtidig med at havets, kysternes og baglandets sårbare miljø beskyttes. EU's to strategier for Østersøområdet og Donauområdet kan sammen med EU's strategi for den adriatisk-ioniske makroregion og de fremtidige EU-strategier⁽¹⁾ også på infrastrukturområdet skabe de forbindelser og synergier, der efterlyses i punkt 18 i konklusionerne fra råds-mødet (almindelige anliggender) den 13. april 2011. Med disse strategier ville der kunne skabes en ideel akse fra nord til syd i Europa, og i denne sammenhæng ville den adriatisk-ioniske makroregion kunne forbedre Europas adgangsforbindelser til resten af verden ved at lette presset på dem. Det centrale og østlige Middelhavsområde kunne også blive omfattet gennem en forlængelse af den Østersø-Adriaterhavskorridor, som bebudes i Kommissionens meddelelse KOM(2011) 500 af 29.6.2011, og dens sammenkobling med de intermodale net. Da der muligvis vil være et betydeligt territorialt overlap mellem strategien for den adriatisk-ioniske makroregion og strategien for Donauområdet, bør Kommissionen indføre passende koordineringsmekanismer.

REGIONSUDVALGET

Hav, kyst og bagland: en makroregion, som skal forbindes, beskyttes og udvikles

29. mener, at et havområde per definition er en fælles ressource, som forbinder de tilgrænsende lande og regioner, og et fælles aktiv, som de alle skal tage hånd om. Imidlertid har havet også brug for fælles tiltag, hvis det skal kunne skabe velstand og udvikling. Havet er et sårbart økosystem, og dette gælder i særlig grad for Adriaterhavet og Det Ioniske Hav, som er have med en lav vandfornyelsesgrad, der er forbundet med Middelhavet – som også er et delvis lukket hav. For at bevare det adriatiske og ioniske havmiljø bør der også indarbejdes passende havstrategier i den adriatisk-ioniske strategi;

30. bemærker, at set i dette perspektiv kan den adriatisk-ioniske makroregion opfattes som et maritimt fællesskab. Strategien må derfor ikke kun udmønte sig i planlægningsdokumenter, men også i tiltag – konkrete, synlige tiltag, som skal imødegå de udfordringer, regionen står overfor. Stater, regioner og de andre aktører bør som de vigtigste partnere påtage sig et ansvar for specifikke prioriterede områder og pilotprojekter, som tager udgangspunkt i en integreret strategi for hav-, transport- og havnepolitikken inden for rammerne af de paneuropæiske korridorer;

31. fremhæver, at den makroregionale tilgang ved siden af den maritime dimension bør inddrage alle væsentlige spørgsmål, som den adriatisk-ioniske makroregion står over for i dag: lige fra beskyttelse og bevarelse af miljøet til energi, lige fra klimaændringer til forskning og innovation og lige fra bevarelse af undervandsområder til kulturelle ressourcer, konkurrenceevne og jobskabelse, handel, logistik og uddannelse af offentlige administratorer i det adriatisk-ioniske område;

⁽¹⁾ Blandt strategier, der er under udarbejdelse, kan nævnes: strategien for Nordsøområdet og Den Engelske Kanal, strategien for Alpeområdet, strategien for Atlanterhavsbuen, Strategien for Sortehavet.

32. minder om, at det er Europa-Kommissionens holdning, at man i udarbejdelsen af makroregionale strategier skal tage hensyn til princippet om de »tre nej'er«: ingen nye regler, ingen nye institutioner og ingen yderligere midler. Det mener dog, at dette princip bør ledsages af »tre ja'er«: ja til fælles aftaler om anvendelse og kontrol af eksisterende regler i makroregionen, ja til etablering af en platform/et netværk/en territorial klynge bestående af regionale og lokale myndigheder og medlemsstater under inddragelse af de berørte aktører og under EU-organernes ansvar og endelig ja til en koordineret anvendelse af eksisterende finansielle EU-ressourcer til udvikling og gennemførelse af makroregionale strategier;

33. insisterer på, at Det Europæiske Råd bør give Kommissionen mandat til at udarbejde en makroregional strategi for det adriatisk-ioniske område inden 2012-2013. Debatten har tilstrækkeligt tydeligt vist, at en sådan strategi på europæisk plan udgør et ansvarligt valg fra EU-institutionernes side, da den giver mulighed for konsensus og samtidigt en pragmatisk tilgang til de tre centrale punkter i den makroregionale strategi for den nye programperiode 2014-2020;

34. understreger i forbindelse med spørgsmålet om nærhed og proportionalitet, at det ligesom det var tilfældet med Østersøen og Donauområdet, er muligt at fastlægge en europæisk strategi for det adriatisk-ioniske område, som drager nytte af en lang række allerede eksisterende samarbejdsnetværk, udnytter de mange initiativer, programmer og projekter, som allerede er i gang, og koordinerer de værktøjer, som de forskellige aktører råder over, med henblik på at styrke integrationsprocessen både mellem landene og inden for de enkelte lande ved at øge inddragelsen af civilsamfundet i beslutningsprocessen og i gennemførelsen af de konkrete foranstaltninger;

35. understreger, at den makroregionale strategi for det adriatisk-ioniske område på den måde vil være et forbilledligt eksempel på, hvordan »forvaltning på flere niveauer« kan gennemføres i praksis, i og med at den skaber muligheder for at opkvalificere og optimere samarbejdet og interaktionen mellem alle aktører, der er berørt af de store udfordringer i dette område;

36. minder om, at i denne fase, hvor de fleste tiltag hviler på retsgrundlag, der berører områder henhørende under EU's og medlemsstaternes kompetenceområder, bør Kommissionen i begyndelsen begrænse sig til at foreslå konkrete foranstaltninger, der efterfølgende skal udvikles gennem samarbejde mellem samtlige berørte forvaltningsniveauer i henhold til deres respektive kompetencer og ansvar, og derefter indtage en rolle, der går ud på at koordinere, kontrollere og lette strategiens gennemførelse og opfølgning. Kommissionen bør så vidt muligt gøre brug af eksisterende velegnede strukturer i forbindelse med varetagelsen af denne opgave.

REGIONSUDVALGET

Konklusioner

37. bemærker, at i betragtning af erklæringen fra det adriatisk-ioniske råd (der består af udenrigsministrene i de lande, der deltager i det adriatisk-ioniske initiativ) og i lyset af de aktuelle

problemers og udfordrings hastende karakter er det vigtigt straks at gå i gang med udarbejdelsen af en EU-strategi for det adriatisk-ioniske område, og Det Europæiske Råd opfordres derfor til at give Kommissionen mandat til at udarbejde ovennævnte strategi;

38. opfordrer Europa-Parlamentet til – på grundlag af de erklæringer, som formændene for de nationale parlamenter i de lande, der deltager i det adriatisk-ioniske initiativ, har vedtaget på deres konferencer, og under hensyntagen til strategiens betydning for fuldendelsen af tiltrædelsesprocessen med henblik på EU-medlemskab – at tage et beslutsomt politisk initiativ til støtte for indførelsen af en EU-strategi for den adriatisk-ioniske makroregion;

39. opfordrer Europa-Parlamentet, som er i gang med at udarbejde vigtige dokumenter om gennemførelsen af den integrerede havpolitik, forvaltningen af territorialfarvande og transportpolitikken, til i den forbindelse at tage hensyn til den adriatisk-ioniske makroregionale dimension;

40. understreger, at EU-strategien for det adriatisk-ioniske område er fuldt ud forenelig med udviklingen af euroregioner med fokus på samarbejdet mellem grænseregioner eller udviklingen af europæiske strukturer inden for rammerne af grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale projekter, juridisk set i form af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS);

41. anbefaler, at de makroregionale strategier integreres i EU's politik og navnlig som et selvstændigt område for territorielt samarbejde under samhørighedspolitikken for perioden efter 2013, især hvad angår det grænseoverskridende og tværnationale samarbejde, således at de regionale operationelle programmer i næste programmeringsperiode (2014-2020) kan bidrage til den praktiske gennemførelse af de makroregionale strategier;

42. opfordrer – i tråd med punkt 21 i konklusionerne fra rådsmødet (almindelige anliggender) den 13. april 2011 og Det Europæiske Råds konklusioner fra den 23.-24. juni 2011 og i betragtning af, at de nationale og lokale myndigheder længe har arbejdet med muligheden for at indføre en makroregional strategi – Kommissionen til straks at gå i gang med en nøje gennemgang af de strategiske projekter, som enten er sat i værk, vedtaget eller under vedtagelse og som vedrører det adriatisk-ioniske område, og opfordrer på ny Kommissionen til at overtage de »tre ja'er«, der er omtalt i punkt 32 i nærværende udtalelse;

43. anser det for presserende nødvendigt at makroregionernes rolle og funktion bliver undersøgt nærmere og defineret i en særlig grønbog, hvilket udvalget allerede anmodede om i sin resolution om Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2010;

44. understreger, at strategien for det adriatisk-ioniske område støtter sig på iagttagelsen af nærhedsprincippet. Den skal beskæftige sig med emner og problemstillinger, der ikke udelukkende kan løses på lokalt, regionalt eller nationalt niveau;

45. fremhæver, at udarbejdelsen af denne strategi skal ledsages af en bred offentlig høring. Den bør gennemføres under hensyntagen til erfaringerne med EU's strategier for Østersøområdet og Donauområdet og i tæt samarbejde med de netværk og organisationer, som findes i det berørte område, med Regionsudvalget som repræsentant for de lokale og regionale myndigheder og med andre vigtige partnere;

46. minder om, at partnerskabet »den adriatisk-ioniske makroregion« – i samklang med opfordringen fra rådsmødet (almindelige anliggender) den 13. april 2011 til at sikre fuld gennemsigtighed og synlighed og til at udveksle bedste praksis

mellem makroregionale strategier – som led i afholdelsen af »Open Days 2011« har taget initiativ til en analyse af makroregionale temaer med særlig vægt på forslaget om en makroregional strategi for det adriatisk-ioniske område gennem en debat mellem repræsentanter for de 13 regioner og byer i partnerskabet samt en workshop om offentlig-private partnerskaber med fremlæggelse af specifikke projekter, som er under gennemførelse;

47. pålægger udvalgets formand at videresende denne initiativudtalelse til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det siddende rådsformandskab og partnerne i trioformandskabet.

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Smart regulering«

(2012/C 9/04)

REGIONSUDVALGET

- mener, at smart regulering bør medføre mindre bureaukrati og færre administrative byrder ikke blot for borgerne og interesseparterne, men også for de lokale og regionale myndigheder; forkaster imidlertid en udelukkende kvantitativ tilgang til regulering;
- tager det øgede antal henvisninger til den lokale og regionale dimension i smart regulering samt til Regionsudvalgets aktiviteter og muligheder i denne sammenhæng til efterretning og betragter dette som et udtryk for anerkendelse af den rolle, EU's lokale og regionale myndigheder spiller i tilrettelæggelsen af EU's politikker og gennemførelsen af lovgivningen;
- skal opfordre Kommissionen og andre EU-institutioner til i højere grad at være opmærksomme på det lokale og regionale forvaltningsniveau ved tilrettelæggelsen af lovgivningen, vurderingen af dens konsekvenser eller udstikningen af retningslinjer for gennemførelsen af EU's politikker og målsætninger;
- mener, at både EU's målsætning om territorial samhørighed (EU-traktatens artikel 3) og såvel de horisontale bestemmelser i Lissabontraktaten om de sociale (EUF-traktatens artikel 9) og miljømæssige krav (EUF-traktatens artikel 11) som Europa 2020-strategiens tre prioriteter forudsætter konsekvensanalyser, der på afbalanceret vis analyserer de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af regulering;
- erklærer sig parat til at bistå EU-institutionerne med analysebistand i det omfang, der er behov for lokale og regionale data, men skal samtidig minde om udvalgets begrænsede ressourcer og kerneopgave;
- mener, at EU-institutionerne bør have en fælles tilgang til konsekvensanalyse, og at Regionsudvalget bør inddrages i tilrettelæggelsen af denne tilgang, uanset dens form;
- støtter planerne om en revision af samarbejdsaftalen mellem Regionsudvalget og Kommissionen under indtryk af de institutionelle ændringer i medfør af Lissabontraktaten, behovet for at implementere forvaltning på flere myndighedsniveauer og udviklingen i Regionsudvalgets politiske rolle. Revisionen bør medføre udvikling og forbedring af samarbejdet om konsekvensanalyser samt en mekanisme, i kraft af hvilken Regionsudvalget kan bidrage til den årlige rapport om bedre lovgivning.

Ordfører	Lord Graham TOPE (UK/ALDE), medlem af London Borough of Sutton
Basisdokumenter	Meddelelse fra Kommissionen om smart regulering i Den Europæiske Union KOM(2010) 543 endelig Rapport fra Kommissionen om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (17. rapport om bedre lovgivning, 2009) KOM(2010) 547 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. *Smart regulering*

1. glæder sig over konceptet smart regulering, i kraft af hvilket et nyt perspektiv på EU-lovgivningsprocessen bekræftes og udvides, hvor lovgivningen løbende revideres og tilpasses til nye udfordringer og omstændigheder, på grundlag af omhyggelig evaluering og de konkrete erfaringer med gennemførelsen;

2. mener, at smart regulering bør medføre mindre bureaukrati og færre administrative byrder ikke blot for borgerne og interesseparterne, men også for de lokale og regionale myndigheder. Forkaster imidlertid en udelukkende kvantitativ tilgang til regulering, i det omfang at de politiske prioriteter ikke må vige for hensyn til den samlede mængde lovgivning. Kræver allerede nu, at konsekvensanalyserne tillige indeholder overvejelser om omkostningerne ved manglende europæisk regulering;

3. beklager, at de instrumenter, der er led i smart regulering, ikke finder anvendelse på delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter («komitologi»). Der er mangel på klart overblik over og gennemsigtighed i disse procedurer.

REGIONSUDVALGET

De regionale og lokale myndigheders rolle

4. tager det øgede antal henvisninger til den lokale og regionale dimension i smart regulering samt til Regionsudvalgets aktiviteter og muligheder i denne sammenhæng til efterretning og betragter dette som et udtryk for anerkendelse af den rolle, EU's lokale og regionale myndigheder spiller i tilrettelæggelsen af EU's politikker og gennemførelsen af lovgivningen.

REGIONSUDVALGET

Høring

5. bemærker, at der i de fleste af udvalgets udtalelser udtrykkes bekymring over omfanget af høringen og inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i tilrettelæggelsen af EU-initiativer. Udtalelserne opfordrer i mange tilfælde til i højere grad at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af nye politikker og lovgivning, i evalueringen af deres potentielle virkninger og i deres gennemførelse;

6. skal opfordre Kommissionen og andre EU-institutioner til i højere grad at være opmærksomme på det lokale og regionale

forvaltningsniveau ved tilrettelæggelsen af lovgivningen, vurderingen af dens konsekvenser eller udstikningen af retningslinjer for gennemførelsen af EU's politikker og målsætninger;

7. glæder sig derfor over planerne om at revidere de eksisterende høringsprocedurer og forlænge fristerne for afgivelse af høringssvar;

8. mener, at høringsresultaterne bør offentliggøres og analyseres, således at der gives svar på spørgsmål om f.eks., hvordan fremsatte kommentarer er blevet anvendt til udformning eller ændring af et givent lovforslag, hvilke bidrag der ikke er blevet taget hensyn til osv.;

9. skal igen give udtryk for sin bekymring over, at åbne høringer favoriserer velorganiserede og ressourcestærke respondenter eller særinteresser, der repræsenterer mindretal. Udvalget lægger derfor sammen med individuelle høringssvar fortsat stor vægt på høringssvar fra lokale og regionale myndigheder såvel som andre svar.

REGIONSUDVALGET

Administrative og økonomiske byrder

10. bemærker indsatsen i Gruppen på højt plan vedrørende administrative byrder («Stoiber-gruppen»);

11. skal igen give udtryk for sin betænkelighed ved, at denne gruppe og Kommissionen næsten udelukkende fokuserer på de direkte byrder, EU-lovgivningen pålægger mindre virksomheder. Udvalget erkender, at der er tale om en alvorlig hindring for den økonomiske vækst, men minder om, at tunge rapporteringsforpligtelser for statslige, regionale eller lokale myndigheder i sidste ende kan resultere i administrative byrder for borgere og virksomheder på nationalt eller subnationalt niveau, og mener, at spørgsmålet om, hvilke byrder der pålægges lokale og regionale organer, også bør tages op til behandling, og at disse byrder bør lattes;

12. glæder sig over det forelagte initiativ til fastlæggelse af bedste praksis for mindre byrdefuld implementering af ny lovgivning, og minder om Regionsudvalgets aktive bidrag – i form af en særlig rapport og en fast observatør i Stoiber-gruppen – til indsamlingen af eksempler på bedste praksis på lokalt og regionalt niveau i denne forbindelse, men understreger, at EU's indsats bør fokuseres på at forhindre, at overdrevne administrative byrder overhovedet opstår;

13. noterer sig Kommissionens rapport om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet for 2010 (18. rapport om bedre lovgivning) og anerkender, at rapporten viser, at Kommissionen tager hensyn til Regionsudvalgets nærhedsanalyse.

REGIONSUDVALGET

Konsekvensanalyse

14. minder om, at ethvert udkast til lovgivningsmæssig EU-retsakt i medfør af Lissabontraktaten skal indeholde en vurdering af dens potentielle virkninger, der også tager hensyn til de lokale og regionale niveauer;

15. skal igen give udtryk for den betydning, udvalget tillægger forudgående konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer ved politikudformning og lovgivning, og så gerne en styrkelse af den efterfølgende evaluerings rolle;

16. erkender, at indsatsen for at forenkle og forbedre europæisk lovgivning er en balance mellem udførelsen af forudgående konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer og sikringen af, at disse analyser og evalueringer ikke påfører flere administrative byrder for de forskellige forvaltningsniveauer;

17. tager Udvalget for Konsekvensanalyses årlige rapport for 2010 til efterretning og mener, at dette udvalg vil komme til at spille en central rolle, men at en højere grad af uafhængighed af Kommissionen ville være gavnlig;

18. mener, at konsekvensanalyserne og konsekvensanalyseudvalgets rolle giver anledning til og løbende sikrer en tættere overvågning af nærhedsprincippet på vegne af Kommissionens tjenestegrene. Der er klar dokumentation herfor i de tilfælde, hvor rapporten peger på, at oplysninger indsamlet som led i en konsekvensanalyse har fået Kommissionens generaldirektorater til at ændre opfattelse, hvad angår behovet for og merværdien af eventuel lovgivning;

19. bemærker, at rapporten fra Udvalget for Konsekvensanalyse påpeger en tendens til snarere at udarbejde og offentliggøre konsekvensanalyser af endelige lovforslag end af politiske meddelelser tidligt i lovgivningsprocessen. Regionsudvalget opfordrer til, at politiske initiativer, der har stor bevågenhed og vidtrækkende konsekvenser, tidligt i lovgivningsprocessen ledsages af en konsekvensanalyse, navnlig hvis hensigten med initiativet er først at oplyse beslutningstagerne om mulige konkrete politiske alternativer på et senere tidspunkt;

20. bemærker, at rapporten fra Udvalget for Konsekvensanalyse peger på behovet for som led i de konsekvensanalyser, der gennemføres af de enkelte generaldirektorater, også at gennemføre en evaluering af de sociale virkninger og de administrative omkostninger. Rapporten nævner imidlertid ikke vurderingen af de konkrete virkninger på lokalt og regionalt niveau eller Regionsudvalgets potentielle rolle med hensyn til at bistå Kommissionen med at gennemføre konsekvensanalyserne. Udvalget opfordrer Kommissionen til at tage spørgsmålet op, således at der i konsekvensanalyseudvalgets rapport for 2011 kan meldes om fremskridt på området;

21. finder det ønskeligt, at GD for Regionalpolitik inddrages fuldt ud i Udvalget for Konsekvensanalyse, da det er det generaldirektorat, der er allermest lydhør over for lokale og regionale aspekter;

22. mener, at både EU's målsætning om territorial samhørighed (EU-traktatens artikel 3) og såvel de horisontale bestemmelser i Lissabontraktaten om de sociale (EUF-traktatens

artikel 9) og miljømæssige krav (EUF-traktatens artikel 11) som Europa 2020-strategiens tre prioriteter forudsætter konsekvensanalyser, der på afbalanceret vis analyserer de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af regulering;

23. mener, at konsekvensanalyser af høj kvalitet og kontrol med gennemførelsen af lovgivningen vil være tidskrævende og lægge beslag på mange menneskelige ressourcer, hvis man skal sikre såvel ekspertise som en global vision;

24. udtrykker forbehold over for den tendens, der er til at lade konsekvensanalyser gennemføres af »uafhængige organer« dvs. at lægge denne opgave ud hos bestemte konsulentfirmaer eller ad hoc-udvalg. Man kan godt tvivle på, at en sådan eksternalisering reelt fører til mere gennemsigtighed eller uafhængighed. Det er også ensbetydende med en fornægtelse af Kommissionens opgave, som går ud på at repræsentere EU-fællesskabets generelle interesse. Det kan også risikere at føre til en favorisering af dem, der råder over tilstrækkeligt med ressourcer til at gennemføre sådanne undersøgelser, på bekostning af de lokale myndigheder, ngo'er og civilsamfundets repræsentanter eller lønmodtagere med beskedne midler;

25. erklærer sig parat til at bistå EU-institutionerne med disse foranstaltninger i det omfang, der er behov for lokale og regionale data, men skal samtidig minde om udvalgets begrænsede ressourcer og kerneopgave.

REGIONSUDVALGET

Interinstitutionelle arrangementer

26. minder om, at konsekvenserne af ny EU-lovgivning for de lokale og regionale myndigheder i lige så høj grad som af det oprindelige kommissionsforslag kan være afledt af de ændringer i lovgivningen, der foreslås af Europa-Parlamentet eller Rådet. Udvalget opfordrer de to førnævnte institutioner til også at lægge større vægt på virkningerne på lokalt og regionalt niveau af de forslag, de vedtager gennem hele lovgivningsprocessen, og stiller gerne sin ekspertise på området til rådighed. Udvalget finder, at de konkrete muligheder for et sådant samarbejde mellem Regionsudvalget, Europa-Parlamentet og Rådet om konsekvensanalyser, kontrol med nærhedsprincippet, gennemførelse af EU-lovgivningen og både forudgående og efterfølgende evaluering bør undersøges;

27. opfordrer udvalgets egne ordførere til at tage de finansielle og administrative byrder og konsekvenserne for miljøet, den sociale struktur, de mindre og mellemstore virksomheder og civilsamfundet i betragtning i de anbefalinger, de fremsætter;

28. mener, at EU-institutionerne bør have en fælles tilgang til konsekvensanalyse, og at Regionsudvalget bør inddrages i tilrettelæggelsen af denne tilgang, uanset dens form;

29. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med systemet for tidlig varsling under Lissabontraktaten tillægger de nationale parlaments begrundede udtalelser tilstrækkelig vægt, også selvom antallet ikke er nok til »det gule kort«. I betragtning af Regionsudvalgets rolle og opgaver i nærhedsovervågningen anmoder det Kommissionen om at modtage de begrundede udtalelser, som de nationale parlamenter fremsender, oversættelserne heraf samt Kommissionens svar;

30. støtter planerne om en revision af samarbejdsaftalen mellem Regionsudvalget og Kommissionen under indtryk af de institutionelle ændringer i medfør af Lissabontraktaten, behovet for at implementere forvaltning på flere myndighedsniveauer og udviklingen i Regionsudvalgets politiske rolle. Revisionen bør medføre udvikling og forbedring af samarbejdet om konsekvensanalyser samt en mekanisme, i kraft af hvilken Regionsudvalget kan bidrage til den årlige rapport om bedre lovgivning.

REGIONSUDVALGET

Gruppen på højt plan om styreformer i EU

31. mener, at Gruppen på højt plan om styreformer i EU er et godt forum på embedsmandsniveau i medlemsstaterne og EU-institutionerne, herunder også Regionsudvalget, at drøfte praktiske spørgsmål vedrørende styreformer i EU og udveksle god praksis i;

32. skal derfor beklage, at der hverken under det ungarske eller det polske formandskab for EU-Rådet vil blive afholdt noget samlet møde i gruppen, og anmoder om, at gruppen samles i 2012.

REGIONSUDVALGET

B. *Nærhedsprincippet*

33. minder om, at Lissabontraktaten udtrykkeligt nævner lokalt og regionalt selvstyre og nærhedsprincippets lokale og regionale dimension, hvilket betyder, at EU skal respektere de lokale og regionale myndigheders beføjelser, når der foreslås og vedtages ny lovgivning baseret på delt kompetence. Udvalget minder endvidere om, at Lissabontraktaten har tildelt Regionsudvalget en fremtrædende rolle vedrørende nærhedsprincippet, hvilket indebærer, at udvalget ikke alene skal værne om overholdelsen af de lokale og regionale myndigheders beføjelser, men også, at det skal fremme overholdelsen af nærhedsprincippet i forvaltningen på forskellige myndighedsniveauer;

34. skal gentage sit tilsagn om fortsat at ville samarbejde med Kommissionen om at indarbejde forvaltning på flere myndighedsniveauer i de vigtigste EU-strategier og fælles politikker, herunder navnlig gennemførelsen af Europa 2020-strategien;

35. henleder opmærksomheden på Regionsudvalgets »Årsrapport om nærhedsprincippet 2010«, vedtaget af Regionsudvalgets præsidium den 4. marts 2011, og de emner, der skal strukturere nærhedsovervågningsnetværkets (SMN's) arbejdsprogram. Rapporten påpeger styrkelsen af overvågningen og bidraget til indarbejdelsen af en nærhedskultur i EU's beslutningsproces som Regionsudvalgets hovedprioriteter;

36. glæder sig over, at der i ingen af udvalgets udtalelser er fundet tegn på direkte brud på nærhedsprincippet. Dette dokumenterer den alvor, hvormed Kommissionen betragter nærhedsprincippets overholdelse, og understreger værdien af Regionsudvalgets rolle som kontrolinstans;

37. glæder sig over det stigende antal konsultationer af nærhedsovervågningsnetværket, der har potentiale til at forsyne udvalget med detaljerede praktiske kommentarer fra et bredt spektrum af lokale og regionale organer;

38. anerkender behovet for rettidig, korrekt og effektiv implementering og korrekt anvendelse af EU-retten på samtlige myndighedsniveauer i medlemsstaterne og er klar over, at overtrædelsesprocedurer i visse tilfælde kan være nødvendige for at straffe manglende overholdelse eller virke afskrækkende. Udvalget skal dog give udtryk for betænkelighed ved, at Kommissionen i stigende grad forsøger at foreskrive, hvornår og hvordan medlemsstaterne skal gennemtvinge de lokale og regionale myndigheders overholdelse af EU-retten. Regionsudvalget mener, at håndhævelsen af EU-retten af hensyn til nærhedsprincippet er de nationale – og i givet fald regionale – regeringers eget ansvar, så længe det sikres, at EU-lovgivningens overordnede formål opfyldes.

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa!«

(2012/C 9/05)

REGIONSUDVALGET

- erkender, at der til dato er opnået resultater via de aktiviteter, der iværksættes som led i gennemførelsen af SBA, men anbefaler på det kraftigste, at SBA – for at Kommissionen og ikke mindst medlemsstaterne i langt større målestok kan opfylde målene – i højere grad gøres politisk bindende da det vil sikre en mere omfattende og korrekt gennemførelse og fjerne de aktuelle hindringer for SBA's fulde indførelse;
- mener, at SBA kræver politisk lederskab, og er af den opfattelse, at SBA mere eksplicit må anerkendes i Europa 2020-strategien for at give politikken en mere stabil forvaltningsstruktur med vedtagelse af en passende køreplan med vigtige milepæle, som medlemsstaterne skal nå og inkludere i deres nationale reformprogrammer;
- regner med, at de regionale og lokale myndigheder vil få større muligheder for at bidrage til SBA's målsætninger, og anbefaler en tydeligere anerkendelse af den lokale og regionale dimension for at fremme såvel en bottom-up som en top-down tilgang og samtidig gøre SBA mere synlig i EU. Udvalget konkluderer derfor, at der overalt i EU, på nationalt, regionalt og lokalt niveau, er behov for mere information om SBA, og at den må prioriteres højere;
- gør opmærksom på, at det største problem for SMV'er er adgang til finansiering, og her er der brug for en samordnet indsats i de næste faser af SBA; understreger også vigtigheden af at gøre en indsats for at lette SMV'ernes adgang til markedet og væsentligt mindske de administrative byrder;
- finder det dybt beklageligt, at tilsagnet om at inkorporere SBA i Lissabonstrategien og efterfølgende i Europa 2020-strategien ikke er blevet opfyldt. Dermed er muligheden for at bruge de nationale reformprogrammer som et hovedredskab for gennemførelsen af SBA indtil videre ikke blevet udnyttet. Udvalget opfordrer derfor igen indtrængende til, at principperne og målene for SBA omgående indbygges i gennemførelsen af Europa 2020-strategien og de nationale reformprogrammer.

Ordfører	Constance HANNIFFY (IE/PPE), medlem af Offaly County Council, Midland Regional Authority og Border, Midland and Western Regional Assembly
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Status vedrørende »Small Business Act« for Europa KOM(2011) 78 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser Kommissionens »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa« velkommen og understreger igen, at det bakker fuldt op om det fortsatte arbejde med denne særdeles vigtige politiske dagsorden om fremme af SMV'ers udvikling, vækst og levedygtighed i hele EU;

2. indskærper, at de problemer, der hindrer gennemførelsen af Small Business Act (SBA) må løses på alle myndighedsniveauer i Den Europæiske Union, og henstiller, at medlemsstaterne i højere grad prioriterer de vigtigste elementer i SBA – tabet af 3,5 mio. job⁽¹⁾ i SMV'er i Europa som følge af den finansielle, økonomiske og sociale krise er den kedelige dokumentation for, at spørgsmålet må sættes øverst på den politiske dagsorden;

3. erkender, at der til dato er opnået resultater via de aktiviteter, der iværksættes som led i gennemførelsen af SBA, men anbefaler på det kraftigste, at SBA – for at Kommissionen og ikke mindst medlemsstaterne i langt større målestok kan opfylde målene – i højere grad gøres *politisk bindende* da det vil sikre en mere omfattende og korrekt gennemførelse og fjerne de aktuelle hindringer for SBA's fulde indførelse;

4. støtter Kommissionens indsats for at styrke de forvaltningsmæssige aspekter af SBA, navnlig oprettelsen af nationale SMV-repræsentanter i medlemsstaterne, som sammen med Kommissionens særlige SMV-repræsentant skal stå for at styre gennemførelsen af SBA i EU;

5. mener, at SBA kræver politisk lederskab, og er af den opfattelse, at SBA mere eksplicit må anerkendes i Europa 2020-strategien for at give politikken en mere stabil forvaltningsstruktur med vedtagelse af en passende køreplan med vigtige milepæle, som medlemsstaterne skal nå og inkludere i deres nationale reformprogrammer;

6. regner med, at de regionale og lokale myndigheder vil få større muligheder for at bidrage til SBA's målsætninger, og

⁽¹⁾ Skøn fra »Annual Report on European SMEs 2010«, der skal offentliggøres som led i SMV-præstationsmålingen (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/index_en.htm).

anbefaler en tydeligere anerkendelse af den lokale og regionale dimension for at fremme såvel en bottom-up som en top-down tilgang og samtidig gøre SBA mere synlig i EU;

7. gør opmærksom på, at det største problem for SMV'er er adgang til finansiering, og her er der brug for en samordnet indsats i de næste faser af SBA; understreger også vigtigheden af at gøre en indsats for at lette SMV'ernes adgang til markedet og væsentligt mindske de administrative byrder;

8. understreger endnu en gang, at det er vigtigt fortsat at yde passende støtte til SMV'er og således sikre forskelligartede virksomheders overlevelse på lang sigt. Ud over at fokusere på nyoprettede virksomheder med stort potentiale og nye og eksportorienterede SMV'er skal der også tages hensyn til etablerede virksomheder og virksomheder i udvikling eller under omlægning. Sideløbende hermed må udfordringerne for SMV'er, der er orienteret mod lokalområdet eller hjemmemarkedet, også anerkendes, da det i sidste ende er disse virksomheder, der er livsnerven i de lokale og regionale økonomier;

9. understreger også, at SBA og SMV-politikken på alle niveauer må give plads til og arbejde med forskellige virksomhedsmodeller, herunder virksomheder i socialøkonomien, kulturelle og kreative industrier (inden og efter de bliver kommercielle), kooperativer og lignende retlige former for at skabe flest mulig arbejdspladser og størst mulig bæredygtig økonomisk vækst.

REGIONSUDVALGET

Sikring af en høj gennemførelsesgrad og bedre forvaltning

10. finder det dybt beklageligt, at tilsagnet om at inkorporere SBA i Lissabonstrategien og efterfølgende i Europa 2020-strategien ikke er blevet opfyldt. Dermed er muligheden for at bruge de nationale reformprogrammer som et hovedredskab for gennemførelsen af SBA indtil videre ikke blevet udnyttet. Udvalget opfordrer derfor igen indtrængende til, at principperne og målene for SBA omgående indbygges i gennemførelsen af Europa 2020-strategien og de nationale reformprogrammer;

11. er skuffet over, at SBA er gennemført i meget forskelligt omfang fra medlemsstat til medlemsstat. Dette erkendes i Kommissionens meddelelse, men de underliggende faktorer, der er årsagen til disse forskelle, undersøges ikke til bunds – medlemsstaterne må i højere grad holdes ansvarlige for at gennemføre SBA. Udvalget konkluderer derfor, at der overalt i EU, på nationalt, regionalt og lokalt niveau, er behov for mere information om SBA, og at den må prioriteres højere;

12. glæder sig over, at medlemsstaterne har udpeget nationale SMV-repræsentanter, og beder indtrængende alle repræsentanterne om at leve fuldt op til deres ansvar og sikre, at forvaltningerne »tænker småt først« og i nødvendigt omfang tager hensyn til udfordringerne for SMV'er, når de udarbejder lovgivning, regler og procedurer, der kan påvirke SMV'ernes driftsvilkår i positiv retning;

13. bemærker, at udnævnelsen af SMV-repræsentanter kan være politisk eller administrativ, og anbefaler, at flere medlemsstater gør udnævnelserne politiske for at sende et stærkere signal om, at det er en prioritet, og at der er vilje til at gennemføre SBA og tage fat på udfordringerne for SMV'er;

14. fastholder, at det er en grundlæggende brist, at opnåelsen af SBA's målsætninger er afhængig af de allerede eksisterende, meget forskellige programmer og finansieringsinstrumenter uden yderligere eller øremærkede midler;

15. noterer sig udnævnelsen af en ny EU-repræsentant for SMV'er, men understreger igen, at meddelelsen ikke i tilstrækkeligt omfang behandler SMV-repræsentantens rolle, og opfordrer Kommissionen til at garantere, at SMV-repræsentanten får tilstrækkelige økonomiske ressourcer og den nødvendige støtte fra politisk hold til at sikre en vellykket gennemførelse af SBA's målsætninger og styrke synligheden af og opmærksomheden om SMV-relaterede politiske tiltag;

16. bifalder intentionen om at oprette en rådgivende gruppe vedrørende SBA sammensat af medlemsstater, SMV-repræsentanter og repræsentanter for SMV-organisationer og beder om, at Regionsudvalget får sæde i denne rådgivende gruppe, eftersom der er et ønske om, at SBA skal slå igennem på alle myndighedsniveauer og ikke kun på EU- og nationalt niveau;

17. foreslår, at lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne tilskyndes til at tage SBA-principperne til sig og tilpasse foranstaltninger derunder til de lokale/regionale forhold. Udvalget mener, at den europæiske iværksætterregionsordning her kunne bruges som model;

18. erkender, at de fleste af lovgivningsforslagene i SBA er blevet vedtaget med positive resultater, og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage statuten for et europæisk privat selskab, der på lang sigt vil fremme en bedre udnyttelse af det indre marked, eftersom omkostningerne forbundet med at etablere virksomhed vil blive nedbragt, og forenkle de lovgivningsmæssige rammer og dermed gøre den grænseoverskridende handel lettere;

19. appellerer til medlemsstaterne om, at de vedtager og gennemfører direktivet om forsinket betaling fuldt ud, og understreger, at det vigtigste spørgsmål her er håndhævelse af direktivet, og at medlemsstaterne må gøre en indsats for at forbedre betalingskulturen blandt virksomheder og offentlige forvaltninger;

20. understreger, at forslaget om, at visse typer virksomheder – nystartede og mikrovirksomheder – skal kunne undtages fra lovgivningen, i givet fald bør gennemføres på en måde, så det ikke resulterer i »andenrangs« virksomheder og skaber forvirring på markedet;

21. efterlyser mere udbredt brug af præstationsmålingen til at overvåge, vurdere og sammenligne medlemsstaternes resultater med hensyn til gennemførelsen af SBA og mener endvidere, at alle oplysningerne fra præstationsmålingen bør offentliggøres for på den måde dels at fungere som et kommunikationsværktøj, dels motivere medlemsstaterne til at gøre sig større umage.

REGIONSUDVALGET

Forbedret adgang til finansiering

22. henleder opmærksomheden på de udfordringer, SMV'er står over for på grund af de strammere kreditvilkår, som finansieringsinstitutterne har indført⁽²⁾ i kølvandet på den økonomiske nedtur og krisen på de internationale finansmarkeder, der fortsat gør sig gældende, og peger endvidere på de uforholdsmæssigt store virkninger, kreditstramningen har for SMV'er, fordi de formodes at være forbundet med højere kreditrisiko, hvilket i sidste ende underminerer deres evne til at overleve og fortsætte deres drift både på kort og mellemlangt sigt;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bygge på konklusionerne fra det andet møde i marts 2011 i det permanente finansieringsforum for små og mellemstore virksomheder og bifalder Kommissionens initiativer til tackling af problemer med adgang til kreditfaciliteter, herunder Mikrofinansieringsfaciliteten Progress og tilsagnet om at etablere en handlingsplan for forbedring af SMV'ers adgang til finansiering på et sundt kommercielt grundlag;

24. anbefaler SBA-handlingsplanen, som sætter fokus på de vanskelige driftsvilkår for SMV'er, der søger adgang til finansiering: i) større gennemsigtighed i forholdet mellem banker og andre finansielle institutioner og SMV'er; ii) kombination af gælds- og aktieaspekter; iii) øgning af udlånsvoluminet ved udstedelse af værdipapirer; iv) forbedring af mulighederne for grænseoverskridende investeringer ved hjælp af risikovillig kapital og v) bedre regulering af mikrolån;

25. mener, at den foreslåede kvikskranke for finansiering af SMV'er har visse fordele, men at den bør drøftes yderligere, og anbefaler som et første skridt en national eller regional kortlægning af alle støttemuligheder for SMV'er (omfattende støtteprogrammer og støtteorganisationer på EU-plan og på nationalt, regionalt og lokalt niveau). Udvalget anbefaler videre, at Kommissionen overvejer andre modeller, der har været vellykkede med hensyn til at skabe merværdi for SMV'er ved at tilbyde et integreret henvisningssystem for støtte til virksomheder, og sørger for, at de bliver mere udbredt på lokalt og regionalt niveau;

26. bifalder Kommissionens forslag om at gøre den effektive gennemførelse af SBA til en tematisk forudgående forpligtelse knyttet til EU-støtte under forslaget til fælles strategiske rammer og om at gøre SMV-investeringer til en tematisk prioritet i forslaget til EFRU-forordning. Derved burde det blive lettere at omsætte målsætningerne i SBA til virkelighed på lokalt/regionalt niveau i alle medlemsstater;

⁽²⁾ I Irland blev for eksempel kun 50 % af ansøgninger fra virksomheder om lån imødekommet i 2010 mod 90 % i 2007. Kilde: Central Statistics Office (2011). Access to Finance 2007 and 2010.

27. mener, at uensartetheden i Den Europæiske Unions programmer, som SMV'er har adgang til, og i de krav, der er forbundet med programmerne, svækker deres adgang til finansiering, og foreslår en bedre kobling af EU-instrumenter og midler til SMV'er på EU-budgettet; kræver øget støtte i den næste FFR til samtlige programmer og instrumenter, der sigter mod at fremme SMV'er, og bifalder i den forbindelse generelt de SMV-relevante tiltag i Kommissionens forslag for 2014-2020, men venter med at tage endelig stilling til de endelige budgetter, den nøjagtige størrelse af støtten til SMV'er og detaljerne omkring den konkrete gennemførelse er faldet på plads;

28. frygter, at programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP) for tiden efter 2013 – som indgår i den fælles strategiske ramme for forskning og innovation – ikke dækker SMV'ernes behov i passende omfang, og går derfor ind for, at der indbygges en særlig SMV-søjle i denne ramme; opfordrer til øget adgang til finansieringsinstrumenter, der er tilpasset SMV'ernes behov, bl.a. ved at der lægges større vægt på instrumenter til mikrofinansiering og mezzanifinansiering, og gennem en udvidelse af CIP's garantiinstrumenter og finansieringsfaciliteten for risikodeling under forskningsrammeprogrammet, samt til at gøre mere intelligent brug af Den Europæiske Investeringsbanks produkter, bl.a. JASMINE og JEREMIE;

29. støtter Kommissionens beslutning om at forlænge de midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte, som muliggør yderligere støtte til SMV'er, til udgangen af 2011, og mener, at Kommissionen bør forlænge ordningen ud over 2011 med forbehold af en nærmere analyse af, om rammebestemmelserne har opfyldt deres målsætninger;

30. opfordrer de nationale regeringer til at overveje skatteincitamentter til innovative små, nystartede virksomheder i de første år efter opstart;

31. finder det positivt, at Kommissionen vil tilse, at flere SMV'er opnår støtteberettigelse via styrkede lånegarantiordninger, som skal fremme investeringer, vækst, innovation og forskning, og anerkender endvidere de skitserede lovgivningsforslag til effektivisering af markedet for risikovillig kapital.

REGIONSUDVALGET

Bedre regulering til gavn for SMV'erne

32. understreger det vigtige i forenklede, klarere og mere konsekvente administrative rammevilkår for SMV'er og anser en styrket anvendelse af »SMV-testen« for afgørende i denne sammenhæng;

33. opfordrer til, at »SMV-testen« anvendes mere systematisk i konsekvensanalyser og omfatter politiske meddelelser tidligt i lovgivningsprocessen samt lovgivningsforslag, og mener endvidere, at denne proces ville styrkes, hvis Udvalget for Konsekvensanalyse var mere uafhængigt af Kommissionen;

34. anbefaler kraftigt, at alle medlemsstater anvender »SMV-testen« og »tænk småt først-princippet«, ikke kun i den nationale

lovgivning, men også i politikrammer og administrative procedurer, der berører SMV'er, og foreslår, at Kommissionen som led i SMV-præstationsmålingen evaluerer medlemsstaternes anvendelse af »SMV-testen«;

35. hilser det velkommen, at Kommissionen som anbefalet i udvalgets tidligere udtalelse om Small Business Act er parat til at bistå medlemsstaterne i at undgå overregulering i forbindelse med håndhævelsen af Den Europæiske Unions lovgivning ved at fremhæve de betydelige hindringer for virksomhedsopstart og -ekspansion på mikroniveau, som overregulering på grundlag af Den Europæiske Unions lovgivning er skyld i;

36. går helhjertet ind for »only once«-princippet og opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at anvende det i forbindelse med alle anmodninger fra SMV'er om administrative og reguleringsmæssige oplysninger, men understreger, at der er visse tegn på, at offentlige myndigheder, når de har forsøgt at gennemføre »only once«-princippet og formidle indsamlede oplysninger, er stødt på indsigelser med henvisning til databeskyttelse og -opbevaring;

37. bifalder Kommissionens tilsagn om at forelægge en række politiske anbefalinger i 2011, der skal gøre det lettere at fjerne hindringer for virksomhedsoverdragelse, og henleder endnu en gang opmærksomheden på, at dette navnlig har betydning for virksomhedsoverdragelse blandt slægtninge, eftersom der er et stort antal ejere af SMV'er, der er ved at komme op i årene, og som i løbet af det næste årti vil overlade virksomheden til andre; understreger tillige, at lignende problemer gør sig gældende for ejerdrevne SMV'er;

38. beklager, at der hidtil ikke er sket store fremskridt i forenklingen af konkursprocedurerne, opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at opprioritere dette spørgsmål og anmoder endnu en gang Kommissionen om at overveje løsninger på de tilsvarende, men anderledes problemstillinger, som iværksættere, hvis virksomhed er kuldsejlet, men som ikke formelt er erklæret konkurs, står over for;

39. gør opmærksom på de vanskeligheder, som iværksættere, der er tvunget til at lukke deres virksomhed, har med at få adgang til socialsikringsydelse i medlemsstaterne sammenlignet med de ydelser, deres ansatte har ret til.

REGIONSUDVALGET

Lettere adgang til markeder

40. støtter udvidelsen af det fælles betalingsområde i EU (SEPA – Single European Payments Area) til at dække alle virksomheder i hele EU og er helt enig i SEPA-rådets opfordring i maj 2011⁽³⁾ til, at der snarest muligt vedtages en forordning, der fastsætter slutdatoer for migration for SEPA-ordningerne for både kreditoverførsler og direkte debiteringer, der, når den er vedtaget, vil erstatte medlemsstaternes hidtil gældende ordninger for kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro, hvilket i sidste ende vil føre til en hurtigere og mere effektiv etablering og gennemførelse af SEPA;

⁽³⁾ http://www.ecb.int/paym/sepa/pdf/SEPA_Council_statement_3rd_meeting.pdf.

41. bifalder Kommissionens tilsagn om fuld gennemførelse af en europæisk kodeks for bedste praksis for bedre adgang for SMV'er til offentlige indkøbskontrakter og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i højere grad at reagere på udvalgets tidligere opfordring til at fremme innovative aftaleprocedurer med henblik på at øge SMV'ers deltagelse i offentlige indkøbsprocedurer, bl.a. ved opdeling af flere udbud i delkontrakter eller ved i udbudsbekendtgørelserne at skabe mulighed for at afgive fælles tilbud, hvor dette er hensigtsmæssigt;

42. tilskynder endvidere Kommissionen til at fremme anvendelsen af såkaldte udbudspas for tilbudsgivere på nationalt niveau (et elektronisk registreringssystem). Passet skal vise, at en SMV er i besiddelse af de erklæringer og den dokumentation, som de ordregivende myndigheder ofte beder om ved udbud. Når en SMV har fået tildelt et pas, behøver den ikke igen og igen sende de samme erklæringer og den samme dokumentation. Dette sparer megen tid og mange penge for SMV'er, der ofte deltager i udbudsprocedurer. Et sådant udbudspas skal gælde for en begrænset periode, eftersom de tilgrundliggende certifikaters gyldighed er begrænset. Et sådant system findes allerede nogle steder, og der er gode erfaringer med det;

43. peger endnu en gang på det stort set uudnyttede potentiale inden for offentlige e-indkøb, bifalder opfordringen til Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gensidig anerkendelse af elektronisk identifikation og autentificering i hele EU inden 2012 og opfordrer med dette mål for øje Kommissionen til at undersøge, hvilke fremskridt der er sket med denne foranstaltning i 2011, for at sikre, at der tages de nødvendige skridt til kortlægning af problemområder, der kræver opmærksomhed i forbindelse med foranstaltningens gennemførelse;

44. mener, at de besparelsesmuligheder, som ikt-løsninger indebærer, må udnyttes bedre, eftersom kun en tredjedel af samtlige offentlige indkøbsaftaler i Den Europæiske Union i øjeblikket indgås elektronisk, og opfordrer derfor til, at der tages større hensyn hertil i SBA, og at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer gennemførelse heraf;

45. fremhæver endnu en gang den stadig stigende trussel, som det sorte marked udgør for lovlydige SMV'er, og opfordrer Kommissionen til at søge løsninger på de problemer, denne trussel giver anledning til i form af urimelig konkurrence og ureguleret handel, især foranstaltninger til forbedret beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret og intensiveret bekæmpelse af varemærkeforfalskning.

REGIONSUDVALGET

Iværksætterfremme

46. anerkender det vigtige i at fremme og udvikle en iværksætterkultur og opfordrer medlemsstaterne til at lægge større vægt på at fremme iværksætteruddannelse og udvikle iværksættertankegang blandt studerende og på læreruddannelserne;

47. ser gerne, at den europæiske iværksætterregionsordning sættes i sammenhæng med gennemførelsen af SBA for at fremme iværksættervirksomhed og som et redskab, der kan skabe netværk mellem regioner og udbrede bedste lokal og regional praksis for støtte til SMV'er;

48. bifalder evalueringen af Erasmus-programmet for unge iværksættere og mener, at programmet i sin pilotfase har opfyldt mange af sine målsætninger og repræsenteret en ægte merværdi for EU; støtter udvidelsen af programmet, under forudsætning af at der findes løsninger på pilotfasens vigtigste mangler, herunder navnlig: a) bedre formidling af initiativet generelt og bedre reklame for fordelene for deltagere og værter, b) etablering af lokale/nationale kontaktpunkter til løsning af kommunikations- og formidlingsproblemer, c) bedre geografisk balance i deltagelsen, d) oprettelse af et opfølgingsprogram, som skal hjælpe deltagere med at konsolidere de indhøstede erfaringer, og e) et mere solidt finansielt grundlag for programmet;

49. noterer sig og støtter indførelsen af mentorordninger for kvindelige deltagere, peger endnu en gang på behovene hos iværksættere blandt indvandrere, der i øvrigt ofte er mere iværksættermindede og mindre risikosky end befolkningen som helhed, og henstiller, at der ligeledes bør tages hensyn til behovene hos iværksættere blandt unge, minoriteter og ældre, ligesom der bør skelnes mellem de forskellige udfordringer og behov, som migrerende iværksættere blandt Den Europæiske Unions borgere og tredjelandstatsborgere er konfronteret med;

50. støtter Europa 2020-flagskibsinitiativet »En dagsorden for nye kvalifikationer og job«, som tager hensyn til nogle af de særlige kendetegn ved og udfordringer for SMV'er, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der inden for rammerne af SBA udformes en opkvalificerings- og beskæftigelsespolitik for at optimere potentialet for jobskabelse og kompetenceudvikling i SMV'er.

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Komplementaritet mellem nationale og europæiske foranstaltninger for at mindske forskellene i økonomisk og social udvikling«

(2012/C 9/06)

REGIONSUDVALGET

- ser gerne, at der etableres indikatorer, der supplerer BNP, og som bedre anskueliggør de fremskridt, der er gjort hen imod at mindske ulighederne internt i og mellem regioner i EU;
- mener, at det er nødvendigt med et tættere samarbejde mellem de forskellige berørte forvaltningsniveauer, således at man undgår formålsløse overlapninger i de situationer, hvor de strukturer, der skal gennemføre de nationale og europæiske foranstaltninger, er forskellige. Til det formål vil det være hensigtsmæssigt at intensivere dialogen og det deraf følgende samarbejde mellem de forskellige forvaltningsniveauer for at sikre større sammenhæng og komplementaritet mellem de forskellige foranstaltninger;
- mener derfor, at de nationale og europæiske foranstaltninger kun vil blive vellykkede, hvis de kompetente lokale og regionale myndigheder gives et medansvar i overensstemmelse med partnerskabsprincippet;
- støtter forslaget om en tilgang, der øger effektiviteten af samhørighedspolitikken ved at gøre den mere resultatorienteret, og er ikke afvisende over for princippet om at indføre forudgående vilkår. Det understreger dog, at disse vilkår ikke må være af en karakter, der kan forsinke iværksættelsen af strukturfondsprogrammer, og at det er imod betingelser knyttet til vækst- og stabilitetspagten;
- vurderer, at det er vigtigt at efterprøve additionaliteten for at sikre, at midlerne anvendes til effektivt at supplere de nationale udgiftsprogrammer, således at EU's aktioner tilføres en reel merværdi;
- støtter forslaget om at udarbejde en fælles strategisk ramme og mener, at udviklings- og investeringspartnerskabskontrakterne kan blive et redskab, der skaber reel komplementaritet mellem de nationale og EU's foranstaltninger, og betoner, at de skal udformes med fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder.

Ordfører Francesco MUSOTTO (IT/AE), medlem af Siciliens regionalforsamling

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. understreger, at EU ifølge bestemmelserne i artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 158 i EF-traktaten) for at fremme en harmonisk vækst i Unionen som helhed skal udvikle og fortsætte sin indsats for at **styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed**. Navnlig skal Unionen stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder;

2. fremhæver, at der særligt fokuseres på **landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art**, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder; påpeger, at de øvrige regioner i Europa også bør støttes for at sikre og styrke deres konkurrenceevne;

3. betoner den centrale rolle, som byområderne og regionerne – lige som hovedstæderne og deres regioner – spiller som drivkraft for opnåelsen af de økonomiske, miljømæssige og sociale målsætninger i Europa 2020-strategien. Det skal også fremover være muligt at iværksætte foranstaltninger, der skal skabe økonomisk og social stabilisering i byer og byområder med alvorlige problemer, inden for rammerne af en sammenhængende tilgang og under hensyntagen til en rimelig regional handlefrihed. I den forbindelse må man gå ud fra, at den urbane dimension i sig selv er i overensstemmelse med Europa 2020-strategien. Man bør også lette samarbejdet mellem byer og opland inden for funktionelle områder i den enkelte medlemsstat ved at træffe de fornødne foranstaltninger i de fremtidige strukturforordninger;

4. støtter Kommissionens forslag, der er fremsat i meddelelsen om et budget for Europa 2020 ⁽¹⁾, om at indføre en kategori for »overgangsregioner«. Udvalget bemærker samtidig, at regioner, hvis BNP pr. indbygger har oversteget 75 % af EU-27-gennemsnittet i de aktuelle finansielle overslag, også bør have mulighed for at bruge midler til investeringer i infrastruktur, hvorved de vil kunne konsolidere den merværdi, de har opnået i den indeværende programmeringsperiode. Ligeledes bør »energieffektivitetsmålet« også omfatte effektive transportformer, inklusive jernbanetransport og dertil hørende infrastruktur;

5. minder om, at artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anerkender de fjernest liggende regioners særlige situation og begrundet nødvendigheden af at tilpasse

anvendelsen af EU-retten til disse regioner og i givet fald vedtage særlige foranstaltninger, især på det samhørighedspolitiske område;

6. er enig i det princip, som Kommissionen lægger til grund i den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed ⁽²⁾, nemlig at **samhørighed** også fremover skal **betragtes som en udviklingspolitik for hele Den Europæiske Union** og dermed også for alle dens regioner;

7. mener derfor, at EU's samhørighedspolitik, der gennemføres via offentlige foranstaltninger på forskellige geografiske niveauer, fortsat bør spille en afgørende rolle for fremme af en harmonisk udvikling i EU som helhed. Størsteparten af ressourcerne bør således bruges til at **fremskynde udviklingen i regioner med et efterslæb**, men sideløbende skal **konkurrenceevnen i alle regioner gives en saltvandsindsprøjtning og styrkes**.

REGIONSUDVALGET

Betydningen af komplementaritet mellem nationale og europæiske foranstaltninger for at mindske de territoriale forskelle og forskellene i økonomisk og social vækst

8. gør gældende, at de økonomiske, sociale og territoriale uligheder i EU kun kan overvindes ved at **samordne og sikre synergi og komplementaritet mellem de nationale og europæiske foranstaltninger**, der udspringer af målet om reel solidaritet;

9. mener, at disse principper i flere henseender kan vise sig helt afgørende, men især når det gælder om at

— tilskynde medlemsstaterne til at **styrke deres egen institutionelle og administrative kapacitet**;

— **undgå formålsløse overlapninger** mellem de forskellige foranstaltninger i et givent område;

— **skabe overensstemmelse mellem mål og prioriteter** på hvert enkelt myndighedsniveau;

— **forbedre kvaliteten af de offentlige foranstaltninger** på alle niveauer;

— **gøre EU's samhørighedspolitik mere effektiv**;

⁽¹⁾ KOM(2011) 500 endelig – Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank – *Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid*, KOM(2010) 642 endelig.

10. opfatter samhørighedspolitikken, der gennemføres via offentlige foranstaltninger på forskellige geografiske niveauer, som det mest effektive redskab til at yde solidarisk støtte til de dårligst stillede regioner, samtidig med at den bidrager til at skabe vækst og velstand i EU som helhed. Udvalget fremhæver, at politikken har fået EU's samlede **BNP til at vokse**, gjort det lettere at **anlægge ny infrastruktur** og således gjort europæiske regioner lettere **tilgængelige** og forbedret **miljøbeskyttelsen**. Gennem investeringer i bæredygtige beskæftigelsesstrategier og ved at tage hensyn til arbejdsmarkedets behov er der opstået helt nye erhvervsfunktioner, ældre erhvervsfunktioner har ændret sig, mens traditionelle erhvervsfunktioner helt er forsvundet. At skabe kvalitetsjob betyder, at man sikrer borgernes personlige tilfredshed, en løn, der svarer til indsatsen, sundhedsbeskyttelse på arbejdspladsen og et familievenligt arbejdsliv. Ved at forbedre kvaliteten på arbejdspladsen øger man samtidig dens attraktivitet, hvilket igen har en positiv effekt på erhvervsmiljøet og dermed kan medvirke til at **øge konkurrenceevnen** i EU's regioner;

11. understreger, at trods det at forskellene i udvikling er blevet betydeligt mindsket, kan en konsekvens af den seneste **økonomiske og finansielle krise** være, at ulighederne mellem og internt i EU's regioner bliver tydeligere; påpeger, at denne situation yderligere forværres i lande, der modtager støtte fra den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) og betalingsbalancestøttemekanismen, hvor regionale forskelle reelt kommer i anden række i bestræbelserne på at skabe forudsætninger og betingelser, der har et udelukkende nationalt fokus;

12. gør opmærksom på, at kapaciteten til at udnytte egne ressourcer er mindre i de dårligere stillede områder end i mere velstående regioner, hvilket gør dem endnu mere sårbare over for **eksterne chok** og kan i en tid med krise som nu, og som ingen ved, hvornår ender, ødelægge de fremskridt, der er opnået. I disse områder er midlerne fra EU som supplement til de nationale foranstaltninger en vigtig faktor, som sikrer en vis stabilitet i de offentlige investeringer, og er derfor helt afgørende for den økonomiske genopretning;

13. bemærker, at samhørighedspolitikken med sin **bredt anlagte vision** omfattende økonomisk udvikling i regioner med et efterslæb, støtte til socialt sårbare grupper, social og miljømæssig bæredygtig udvikling og respekt for geografiske og kulturelle karakteristika også er retningsgivende for de nationale foranstaltninger, der kan henføres til disse målsætninger om samhørighed;

14. betoner derfor, at den nye samhørighedspolitik fortsat skal tilføres **de midler, der er nødvendige** for at arbejde hen imod målet om reel økonomisk og social balance mellem Europas regioner og på den måde styrke og supplere det arbejde, der gøres på nationalt og regionalt plan. Også fremover bør en tilstrækkelig stor del af EU's budgetmidler derfor afsættes til relevante støtteaktiviteter i EU-regioner med et relativt udviklings efterslæb;

15. understreger, at den nye samhørighedspolitik bør tage det grænseoverskridende samarbejde med i betragtning. I EU-landenes grænseområder bør der være muligheder for støtte til udvikling af samarbejde med nabolandene uden for EU's ydre grænser, især mellem stater og regioner med store økonomiske udviklingsforskelle. Udvalget erkender endvidere, at etablering af fælles territoriale områder i grænseområder kræver systematisk og selektiv støtte på EU-plan for dels at styrke den fysiske planlægning dels at gennemføre fælles udviklingsprojekter;

16. er klar over, at BNP pr. indbygger på regionalt plan er en vigtig målestok for den økonomiske vækst, men ser gerne, at der i samarbejde med det lokale og regionale niveau etableres **supplerende indikatorer**, der fastlægger de forskellige regioners udgangssituation (baseline) og derigennem bedre anskueliggør de fremskridt, der er gjort hen imod at mindske de eksisterende uligheder internt i og mellem regioner i EU (?), og således også et mere troværdigt billede af udviklingsniveauet og de specifikke problemer med social og territorial samhørighed i de enkelte regioner;

17. påpeger endvidere, at den forventede referenceperiode, der skal anvendes til at bestemme, om en region er berettiget til at modtage støtte fra EU's samhørighedspolitik fra 2014 og fremefter (sandsynligvis BNP pr. indbygger på regionalt plan for perioden 2007-2009), ikke vil afspejle den økonomiske krise og derpå følgende spareforanstaltningers fulde indvirkning på de europæiske regioner; anmoder om, at der gøres alt, hvad der er muligt, for at anvende mere aktuelle statistikker for regional BNP og udvikling i BNP til at fordele ressourcer samt mere progressive revisionsmekanismer i programmets løbetid.

REGIONSUDVALGET

Komplementaritet afhænger af de institutionelle og administrative forhold

18. mener, at det vil være til gavn for såvel samhørighedspolitikken som de nationale politikker for regional udvikling, hvis der er de **rette institutionelle rammer**, en **effektiv offentlig forvaltning** og et **godt fungerende partnerskab mellem de forskellige myndighedsniveauer**, således at der kan udformes sammenhængende og samordnede strategier for udvikling på mellemlang og lang sigt og flerårige rammeprogrammer, som strategierne kan tage udgangspunkt i;

19. mener, at samhørighedspolitikken via de offentlige foranstaltninger på forskellige niveauer og med respekt for de særlige nationale strukturer kan tilskynde medlemsstaterne til at **styrke den institutionelle og administrative kapacitet**, der er nødvendig for at sikre en bedre og mere effektiv brug af midlerne, og for at investeringerne i at mindske den ulige vækst får størst mulig virkning;

(³) Konklusioner fra seminaret afholdt af regionen Umbrien og Regionsudvalgets Underudvalg for Territorial Samhørighed (COTER) i Perugia (Italien) den 29. april 2011 om emnet nye indikatorer: måling af samhørighedspolitikens fremskridt.

20. fremhæver, at den måde, EU's samhørighedspolitik og de nationale politikker for regional udvikling gennemføres på, afhænger af situationen i den enkelte medlemsstat og er betinget af de **institutionelle forhold** og **kompetencefordelingen** og mere specifikt af graden af decentralisering, i hvor høj grad principperne om forvaltning på flere niveauer er blevet udmøntet, af de regionale og lokale erfaringer med territorial udvikling samt af programmernes karakter og geografiske rækkevidde (⁴);

21. mener, at det er nødvendigt med et tættere samarbejde mellem de forskellige berørte forvaltningsniveauer, således at man undgår formålsløse overlapninger i de situationer, hvor de strukturer, der skal gennemføre de nationale og europæiske foranstaltninger, er forskellige. Det er nemlig udvalgets opfattelse, at man med en integreret programplanlægning af alle udviklingstiltag inden for et givent område og med en tæt koordineret forvaltning gradvist vil opnå den optimale synergi-effekt. Til det formål vil det være hensigtsmæssigt at intensivere dialogen og det deraf følgende samarbejde mellem de forskellige forvaltningsniveauer for at sikre større sammenhæng og komplementaritet mellem de forskellige nationale og europæiske foranstaltninger.

REGIONSUDVALGET

Mod en bedre integreret territorial udvikling

22. gør gældende, at foranstaltninger, der iværksættes for at mindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, vil have størst indflydelse på samhørigheden og konkurrenceevnen i de berørte områder, hvis de er en del af en **samordnet indsats**, der i højere grad er resultatorienteret og tilrettelagt under hensyntagen til problemernes lokale og regionale karakter;

23. understreger, at territorial samhørighed med Lissabon-traktaten er blevet et nyt politisk mål og dermed en prioritet på lige fod med økonomisk og social samhørighed, og som en følge heraf må den territoriale dimension integreres bedre i alle politikker med klare territoriale virkninger, bl.a. ved systematisk at analysere de **territoriale konsekvenser** af disse politikker. Udvalget mener, at **overvågningssystemer** her vil være nyttige til løbende at sikre overblik over, hvordan de offentlige udgifter til samhørighedsmålene fordeler sig i EU;

24. fremhæver, at inddragelsen af de offentlige myndigheder på alle niveauer i den strategiske planlægning og gennemførelsen af foranstaltninger for at mindske den ulige økonomiske og sociale udvikling garanterer, at disse foranstaltninger tager udgangspunkt i den lokale eller regionale situation og kan trække på den viden, der er nødvendig for at **udnytte det lokale/regionale potentiale, samle ressourcerne og sikre, at myndighedernes indsats får størst mulig virkning**;

25. bemærker, at udfordringer som kampen mod klimaændringerne, energiforsyning, globaliseringen, forholdet mellem byområder og landdistrikter, de demografiske ændringer og migration påvirker lokalområder meget forskelligt og derfor må tackles ved hjælp af **løsninger, der udformes og gennemføres på lokalt og regionalt plan** under overholdelse af nærhedsprincippet;

26. mener derfor, at de nationale og europæiske foranstaltninger kun vil blive vellykkede, hvis de kompetente lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med deres egen nationale ret gives et medansvar, og hvis arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer **i overensstemmelse med partnerskabsprincippet** inddrages i opfølgningen af foranstaltningerne i planlægnings-, programmerings- og gennemførelsesfasen.

REGIONSUDVALGET

En tilgang, der øger samhørighedspolitikens virkninger

27. erkender, at udviklingen i Europas regioner på grund af situationen for de offentlige finanser må foregå inden for nogle stramme rammer, hvorfor der må stræbes efter størst mulig effektivitet og virkning, og det støtter Kommissionens forslag om **større resultatorientering**, hvor der kan indføres klare og kvantificerbare mål og målbare resultatindikatorer med tilstrækkelig fleksibilitet, der er forenelige med de planlagte foranstaltninger, således at der i programperiodens løbetid kan foretages en samlet vurdering;

28. er ikke afvisende over for princippet om at indføre **forudgående vilkår** for brug af strukturfondsmidlerne, således at de tæt og direkte knyttes til at forbedre EU-samhørighedspolitikens virkninger, til at kunne påvirke gennemførligheden og funktionen af programmerne i positiv retning og til at sikre en bedre samordning af foranstaltninger til fremme af udviklingen;

29. understreger dog, at disse **vilkår** ikke må være af en karakter, der kan forsinke iværksættelsen af strukturfondsprogrammer og dermed kraftigt svække de resultater, der forventes opnået i kraft af de nationale midler, der bruges til supplerende foranstaltninger;

30. vil fremlægge en mere udtømmende redegørelse for sit syn herpå, når Kommissionens forslag foreligger;

31. er til gengæld ikke enig i Kommissionens forslag om at indføre **betingelser knyttet til vækst- og stabilitetspagten**, idet der er risiko for, at det vil ramme de lokale og regionale myndigheder, som ikke er ansvarlige for medlemsstaternes manglende opfyldelse af deres forpligtelser (⁵), da udviklingen vil blive standset eller forsinket og de allerede opnåede resultater svækket;

(⁴) Studie gennemført af Rona Michie og John Bachtler, *Managing Structural Funds – Institutionalising Good Practice*, European Policies Research Centre, University of Strathclyde, 1996.

(⁵) Se Regionsudvalgets udtalelse »Den femte samhørighedsrapport«, CdR 369/2010 fin (ordfører: Michel Delebarre, FR/PSE).

32. bemærker, at forskellige faktorer kan hindre den optimale anvendelse af EU-midler i de områder og sektorer, hvor mulighederne for vækst er størst, hvilket kan betyde, at den samlede effekt i et givent område bliver mindre ⁽⁶⁾. Her bliver det vigtigt at efterprøve **additionaliteten** for at sikre, at midlerne anvendes til effektivt at supplere de nationale udgiftsprogrammer, således at EU's aktioner tilføjes en reel merværdi;

33. understreger derfor, at det ville være hensigtsmæssigt at overvåge strukturfondenes supplerende funktion mere effektivt og sikre, at EU-foranstaltningerne bakkes op af supplerende og komplementære aktioner, som ikke normalt eller i tilstrækkeligt omfang er omfattet af de nationale ordninger;

34. mener, at effektiviteten af EU's samhørighedspolitik også afhænger af, at **procedurerne forenkles** for at mindske støtte-modtagernes lovgivningsmæssige og administrative byrder mest muligt. Enklere procedurer er vigtige forudsætninger for midlernes effektive anvendelse. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at anbefale, at medlemsstaterne sammen med de regionale og lokale myndigheder undersøger og fremlægger forslag, der sigter mod at skabe større overensstemmelse mellem EU's regler (principper, frister og procedurer) og de nationale regler, således at resultater og virkning prioriteres, og man samtidig undgår at skabe ulige vilkår for de forskellige medlemsstaters anvendelse af midlerne.

REGIONSUDVALGET

Større samordning og komplementaritet mellem foranstaltningerne efter 2013

35. erkender, at **Europa 2020-strategien** er vigtig for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og glæder sig over indholdet af Kommissionens meddelelse »Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020« ⁽⁷⁾, hvori det anføres, at realiseringen af strategiens målsætninger i vidt omfang vil afhænge af de beslutninger, der træffes på regionalt og lokalt niveau;

36. mener, at **samhørighedspolitikken** kan yde et vigtigt bidrag til Europa 2020-strategien, men også at **den ikke må integreres i selve strategien** med tanke på, at sigtet med politikken er at fremme en harmonisk udvikling i EU ved at mindske de økonomiske og sociale forskelle mellem de forskellige områder i Europa, som fastslået i artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De to processer bør derfor gennemføres, således at de også fremover forbliver uafhængige af hinanden med hver sit specifikke formål, hvor

⁽⁶⁾ Studie gennemført af Chiara Del Bo, Massimo Florio, Emanuela Sirtori og Silvia Vignetti, *Additionality and regional development: are EU structural funds complements or substitutes of National public finance?*, CISL – Centre for Industrial Studies, udarbejdet i 2009 efter anmodning fra Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik.

⁽⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen »Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020«, KOM(2011) 17 endelig.

det ene ikke fuldstændig kan erstatte det andet, men inden for en ramme, hvor de er samordnet og komplementære, gensidigt kan påvirke hinanden;

37. støtter forslaget i den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed om at udarbejde en **fælles strategisk ramme** omfattende strukturfondene og de øvrige EU-fonde for territorial udvikling, dvs. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF), men dog således at de har deres egne midler og egne særskilte regler. Ser det som et positivt skridt, hvis de europæiske fonde, der anvendes til strukturpolitikkerne, integreres i én strategisk ramme for udviklingen, da samordningen dermed burde blive bedre;

38. mener, at det i den igangværende debat om de fremtidige strukturfondsforordninger må sikres, at **udviklings- og investeringspartnerskabskontrakterne**, baseret på den fælles strategiske ramme, bliver et redskab, der skaber reel komplementaritet mellem de nationale og EU's foranstaltninger med de samme mål om at mindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle. Dette skal ske ved at fastlægge investeringsprioriteter og fordelingen af nationale og EU-midler og blive enige om betingelser og de mål, der skal nås;

39. betoner imidlertid, at disse kontrakter i overensstemmelse med principperne om forvaltning på flere niveauer skal udformes med **fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder**, dvs. de institutioner, der har ansvaret for at gennemføre og forvalte foranstaltningerne regionalt og lokalt, og altså ikke blot mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Dette vil sikre en mere effektiv samordning, synkronisering af de forskellige politiske dagsordener, samt at forvaltningen styrkes, ikke kun rent praktisk men også på strategisk plan;

40. mener, at udviklings- og investeringspartnerskabskontrakterne, alt efter de konkrete omstændigheder i de enkelte medlemsstater, på relevant vis kan omsætte de **territoriale pagter**, som Regionsudvalget har lanceret i forbindelse med de nationale reformprogrammer;

41. gør gældende, at en sådan samordning af de nationale politikker for regional udvikling og EU's samhørighedspolitik i praksis afspejler **princippet om at samle foranstaltningerne**, og således skabe størst mulig synergi mellem de forskellige instrumenter inden for samme område og tage højde for de indbyrdes sammenhænge. På den måde bliver der garanti for en højere grad af samordning af ikke blot anvendelsesområdet for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF, men også mellem de nationale foranstaltninger og målene for udviklingen;

42. mener endvidere, at det er strategisk vigtigt, at de nationale politikker for regional udvikling og EU's samhørighedspolitik ikke tilrettelægges uafhængigt af sektorpolitikkerne, men at det er absolut nødvendigt med en bedre sammenhæng, koordinering og synergi mellem foranstaltninger. I mange sektorer er det i virkeligheden ofte sådan, at **virkningerne** af de offentlige politikker er **sammenkædede**, og politikkerne derfor kan have en samlet set større virkning, hvis deres gennemførelse er godt koordineret ⁽⁸⁾;

43. mener, at det på den måde ville blive lettere konkret at **indrete** programmerne efter de fastlagte mål og koncentrere de igangværende politiske instrumenter og eksisterende finansielle ressourcer herom. Der ville nemlig kunne fastlægges prioriteter for støtteområder, investeringer og tilgængeligheden af EU-midler på grundlag af en analyse af de enkelte regioners ressourcer. Med en sådan indfaldsvinkel ville det være muligt at udnytte den enkelte regions potentiale og viden om egne prioriteter optimalt.

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

⁽⁸⁾ Studie gennemført af Laura Polverari og Rona Michie, *Complementarity or conflict? The (in)coherence of Cohesion Policy*, European Policies Research Centre, University of Strathclyde, 2011.

Regionsudvalgets udtalelse: »En integreret industripolitik for en globaliseret verden — fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed«

(2012/C 9/07)

REGIONSUDVALGET

- **understreger**, at en ny europæisk industripolitik succes afhænger af effektive politikker på områder som økonomiske rammebetingelser og styring, konkurrenceevne, finanssektorens struktur og investeringer, innovation og forskning, energi og ressourcer, den digitale dagsorden, nye kvalifikationer og job osv.;
- **understreger**, at det ved omstruktureringen af den europæiske industri skal sikres, at virksomhederne kan anlægge deres ansættelsesstrategier med større fleksibilitet til gengæld for en rimelig beskyttelse af arbejdstagerne i de berørte sektorer i form af indkomstsikkerhed, tilbud om placering i andet job, omskoling og støtte til selvstændig erhvervsvirksomhed. Efter- og videreuddannelse gennem hele arbejdslivet er nøglen til en høj grad af beskæftigelseegnethed og til en forkortelse af arbejdsløshedsperiodernes varighed. Samtidig får virksomhederne adgang til en reserve af kvalifikationer, så de hurtigt kan tilpasse sig ændringer på markedet. De lokale og regionale myndigheder har en vigtig rolle at spille i koordineringen af disse foranstaltninger. Desuden bør Den Europæiske Fond for Globaliseringstilpasning udnyttes bedre i denne forbindelse;
- **kræver**, at lokale og regionale myndigheder i EU tildeles en større rolle i udformningen og gennemførelsen af Europa 2020-strategien og i opfyldelsen af målene i Kommissionens meddelelse. Regionsudvalget **understreger** endnu en gang de europæiske lokale og regionale myndigheders nøglerolle, når det drejer sig om at sætte skub i industripolitikken og udvikle økonomien fra deres position i lokalsamfundet og med deres konkrete kendskab til industristrukturen og til virksomhedernes problemer;
- **opfordrer** medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at indgå territoriale pagter på nationalt niveau med henblik på fastlæggelse og fælles gennemførelse af de nationale reformprogrammer og til sammen at evaluere deres fremskridt med det formål at koordinere og koncentrere deres indsats og politiske dagsordener om målene i Europa 2020-strategien, hvilket utvivlsomt vil bidrage afgørende til deres opfyldelse.

Ordfører	Patxi LÓPEZ (ES/PSE), Baskerlandets regeringsleder (lehendakari)
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En integreret industripolitik for en globaliseret verden – Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed KOM(2010) 614 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. **glæder sig over** Kommissionen vilje til at skabe en stærk og konkurrencedygtig europæisk industri orienteret mod bæredygtig vækst med henblik på økonomisk genopretning. Dette fremgår af meddelelsen »En integreret industripolitik for en globaliseret verden – Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed«⁽¹⁾ – et af Europa 2020-strategiens syv flagskibsinitiativer;

2. **understreger**, at en ny europæisk industripolitik succes afhænger af effektive politikker på områder som økonomiske rammebetingelser og styring, konkurrenceevne, finanssektorens struktur og investeringer, innovation og forskning, energi og ressourcer, den digitale dagsorden, nye kvalifikationer og job osv.;

3. **efterlyser** derfor en større integration og koordinering af de flagskibsinitiativer, der indgår i Europa 2020-strategien;

4. **beklager**, at flagskibsinitiativerne er blevet foreslået uden hensyntagen til deres budgetvirkning og kravene til deres gennemførelse;

5. **bemærker**, at det er vigtigt at udnytte merværdien ved at handle på europæisk plan for at imødegå globale problemer og gennemføre Europa 2020-strategiens mål, idet bestræbelserne og synergieerne samles i en koordineret politiktilgang;

6. **konstaterer**, at de aktuelle strukturændringer i verden har vist os, at der er problemer og udfordringer af global art, som breder sig hurtigt, og som berører alle stater samt lokale og regionale myndigheder i en situation med større åbenhed og gensidig afhængighed. Det er derfor nødvendigt at indføre instrumenter for strategisk og teknologisk fremsyn med henblik på udvikling af hurtige og koordinerede reaktioner;

7. **minder om**, at de nye konkurrenceevneparametre har sat spørgsmålstegn ved EU's økonomiske rolle i verden, og at

Europa 2020-strategien skal have et stærkt skub fremad, hvis det skal lykkes EU's økonomi at genvinde sin position. Industrien skal i den forbindelse spille en nøglerolle som vækstmotor;

8. **er fortalende for** et integreret bæredygtighedsbegreb, der omfatter økonomiske, sociale og miljømæssige variabler i et afbalanceret forhold. Der ligger et vigtigt potentiale for stimulering af økonomien i miljøbeskyttelse og miljøgenopretning, energi, effektiv ressourceforvaltning samt dækning af sociale behov i forbindelse med aldring og omsorg for plejeafhængige personer. Fremme af en industri, der kan konkurrere på globalt niveau, skal være forenelig med den økonomiske og sociale udvikling og respektere miljøet;

9. **opfordrer** Kommissionen **til** at fokusere mere på de forskellige udviklingsniveauer og på udligning af de skævheder, som stadig findes i EU. Industripolitikken er et af de midler, der kan tages i anvendelse i den forbindelse. Medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder har meget forskellige holdninger til Europa 2020-strategiens fem mål, og konsekvenserne af krisen rammer dem med forskellig intensitet;

10. **understreger**, at det ved omstruktureringen af den europæiske industri skal sikres, at virksomhederne kan anlægge deres ansættelsesstrategier med større fleksibilitet til gengæld for en rimelig beskyttelse af arbejdstagerne i de berørte sektorer i form af indkomstsikkerhed, tilbud om placering i andet job, omskoling og støtte til selvstændig erhvervsvirksomhed. Efter og videreuddannelse gennem hele arbejdslivet er nøglen til en høj grad af beskæftigelsesegnethed og til en forkortelse af arbejdsløshedsperiodernes varighed. Samtidig får virksomhederne adgang til en reserve af kvalifikationer, så de hurtigt kan tilpasse sig ændringer på markedet. De lokale og regionale myndigheder har en vigtig rolle at spille i koordineringen af disse foranstaltninger. Desuden bør Den Europæiske Fond for Globaliserings-tilpasning udnyttes bedre i denne forbindelse;

11. **kræver**, at lokale og regionale myndigheder i EU tildeles en større rolle i udformningen og gennemførelsen af Europa 2020-strategien og i opfyldelsen af målene i Kommissionens meddelelse. Nogle lokale og regionale myndigheder har brede kompetencer og lang erfaring med økonomisk og industriel udvikling og med andre politikker med direkte relation til konkurrenceevnen. Deres placering tæt på erhvervslivets beslutningstagere og hovedaktører bevirker, at de kan forvalte de offentlige politikker mere effektivt;

⁽¹⁾ KOM(2010) 614 endelig.

12. **støtter** i den forbindelse indgåelsen af territoriale pagter mellem regionerne og medlemsstaterne med henblik på at indgå forpligtelser for opfyldelse af Europa 2020-strategiens mål. Afstemning af mål, fælles strategier og finansiering på det industripolitiske område vil bidrage positivt til en større økonomisk vækst;

13. **erkender**, at lokale erhvervsfremmeaktører ⁽²⁾ i regioner og byer spiller en rolle som drivkræfter for industrien. Deres virke er afgørende for, at det i højere grad lykkes at inddrage virksomheder, arbejdsmarkedets parter og borgerne i EU's industripolitik;

14. **anmoder** Kommissionen **om** at udarbejde en særlig tidsplan for hver enkel prioritet i meddelelsen, så det bliver lettere at overvåge gennemførelsen af den nye industripolitik;

15. **foreslår**, at Kommissionen i samarbejde med Regionsudvalget gennemfører en procedure for regelmæssig overvågning og evaluering af, hvor langt gennemførelsen af industripolitikken er nået, så man kan skabe synergier og samle ressourcerne om et fælles mål; opfordrer i den forbindelse til, at der udvikles kvalitative og kvantitative målinger af industripolitikens udvikling med inddragelse af aspekter som jobskabelse, konkurrenceevne, bæredygtig udvikling og fremskridt mht. innovation.

Den europæiske industri og de nye udfordringer for konkurrenceevnen. En ny økonomisk situation, som indebærer strukturelle ændringer

REGIONSUDVALGET

16. **glæder sig over**, at initiativet giver industrien en nøglerolle i den nye europæiske vækstmodel som en sektor, der er afgørende for økonomien i kraft af sin store evne til at trække de øvrige økonomiske aktiviteter med sig;

17. **erkender**, at selve industribegrebet har udviklet sig og har nået en økonomisk fase, hvor den såkaldte »diffuse industri« eller nye industri, der har brug for tjenester med høj merværdi for at kunne udvikle sig, har fået en større betydning;

18. **påpeger**, at industripolitikken ikke bør nøjes med en sektororienteret tilgang, men omdannes til en konkurrenceevnepolitik med en bredere tilgang, der indebærer aktiv støtte til virksomhederne – nødvendiggjort af den nye kontekst med industriel omstrukturering;

19. **påpeger**, at EU bør investere i de områder, der har det største sociale og økonomiske potentiale, og efterlyser en større orientering mod en intelligent udvikling af en videnbaseret

økonomi i EU, strategiske investeringer i forskning og udvikling, videnskabs- og teknologiorienteret uddannelse og ikke-teknologisk innovation osv.;

20. **konstaterer**, at industrien i EU er meget afhængig af råvarer og energiressourcer, som hele tiden bliver dyrere og mere sparsomme, og som er afhængige af den internationale politiske konjunktur;

21. **gentager**, at et af hovedmålene bør være at afkoble den økonomiske vækst fra et større ressourceforbrug;

22. **mener** derfor, at udvikling af processer, der gør det muligt at forvalte disse ressourcer mere effektivt, substitution af råvarer og fortsat konsolidering og anvendelse af alternative energikilder bør opstilles som strategiske mål for EU's industripolitik;

23. **minder om**, at de demografiske forandringer vil skabe nye forbrugsmønstre. Befolkningssaldringen i de udviklede lande vil skabe nye behov for sociale ydelser, men vil også give industrien og servicesektoren nye muligheder. Den voksende middelklasse i de nye vækstlande vil være en anden potentiel kilde til udvikling og innovation;

24. **anerkender** de nye vækstlandes rolle i den nye geoøkonomiske situation, der tegner sig i øjeblikket. Vækstlandene vil få en ny rolle som attraktive markeder med høj vækst, men også som ophavsmænd til nye strømme af direkte investeringer og en voksende efterspørgsel efter teknologi, forskning og udvikling;

25. **er enig i**, at det haster med at gennemføre strukturelle reformer i lyset af de radikale forandringer, der berører erhvervmiljøet, og som skaber et nyt konkurrencemønster på globalt niveau, hvor teknologi og ikt-kompetencer og overgangen til en lav-CO₂-økonomi, sammen med de nye vækstlandes opsving, får en afgørende betydning;

26. **anmoder om**, at man fjerner hindringerne for virksomhedernes vækst og finder frem til løsninger og modeller for samarbejde og partnerskab mellem virksomheder. Problemerne i forbindelse med internationalisering, innovation og bæredygtighed kan ikke løses isoleret eller uden kontakt til omverdenen;

27. **understreger**, at der bør skabes muligheder for, at virksomhederne kan opnå en velfungerende størrelse i specifikke niches. På den måde kan EU få små multinationale nichevirksomheder. Specialisering er reelt et af de strategiske aspekter, som vil være bestemmende for virksomhedernes konkurrenceevne. Disse bliver nødt til at udvikle mere sofistikerede produkter og tjenester rettet mod mere specifikke markedssegmenter, der giver større udbytte;

⁽²⁾ Lokale erhvervsfremmeaktører: regionaludviklingskontorer, lokaludviklingskontorer, teknologi- og forskningscentre, uddannelsescentre, universiteter, arbejdsformidlingskontorer.

28. **fremhæver** det presserende behov for at uddanne og kvalificere mennesker til arbejdet i vidensindustrien og skabe gode og attraktive vilkår for dem, så der tages højde for problemerne med at besætte job på områder af strategisk betydning for fremtiden, f.eks. forskning og videnskab, teknik, sundhed eller matematik. Ligeledes bør arbejdstagernes kompetencer, færdigheder og viden ajourføres løbende og tage sigte på efterspørgslen fra nye sektorer og teknologier, ikke kun til gavn for virksomhederne, men også for at hjælpe de arbejdstagere, der mister deres job, med hurtigt at tilpasse sig nye sektorer og teknologier;

29. **påpeger** desuden, at det er nødvendigt at udvikle alsidighed og tværfaglighed og samtidig fokusere på personlige kompetencer som samarbejdsevne eller omstillingsparathed for at sikre større tilpasning til industrisektorens behov;

30. **finder det nødvendigt**, at de europæiske industrier udvikler en »globaliseringsrefleks« og tilpasser sig til den nye konkurrencesammenhæng, der allerede er international og dermed af natur i stadig forandring. Globaliseringen har øget konkurrencen ved at åbne markederne for nye konkurrenter, der benytter sig af nye muligheder for mobilitet og fremskaffelse af information;

31. **påpeger**, at internationaliseringen er en udfordring for samfundet som helhed, ikke kun for virksomhederne. Hvis de europæiske virksomheder resolut skal satse på internationalisering og blive konkurrencedygtige på internationalt niveau, er det også nødvendigt, at enkeltpersoner, universiteter, uddannelsescentre eller det videnskabelige-teknologiske system har indarbejdet den internationale kultur og drivkraft i deres strategi;

32. **understreger**, at der er sket en opsplitning af værdikæden, som har tydeliggjort de forskellige områders specifikke lokaliseringsfordele, hvad angår de forskellige opgaver, der indgår i fremstilling eller levering af et bestemt produkt eller en bestemt tjenesteydelse;

33. **slår til lyd for** bedre låneadgang og bedre kreditmuligheder, støtter oprettelsen af finansieringsforummet for små og mellemstore virksomheder og understreger desuden vigtigheden af, at banker og finansieringsinstitutter varetager deres funktion som formidlere på en ansvarlig og gennemsigtig måde, så der sikres en bedre sammenhæng mellem finansøkonomien og realøkonomien;

34. **efterlyser** ligeledes en forbedring af finansmarkedernes funktionsmåde gennem effektive foranstaltninger og opfordrer til videreførelse af det arbejde, som EU har påbegyndt med henblik på en passende regulering af finansmarkederne og bekæmpelse af spekulation og banksystemernes sårbarhed, så de kan modstå de systemiske risici; det vil skabe større balance og stabilitet og styrke tilliden til fordel for et sundt forretningsmiljø;

35. **er fortalende for** mere samarbejde mellem Den Europæiske Investeringsbank og de lokale og regionale myndigheder i EU med henblik på at forbedre støtten til investeringer i forskning og udvikling på lokalt og regionalt plan.

REGIONSUDVALGET

Vejen til en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. En ny ambitiøs industripolitik for styring af fremtidens økonomi

36. **foreslår**, at der på EU-niveau fastlægges og iværksættes en konkurrenceevneplan, som fastlægger EU's industripolitiske rammebetingelser;

37. **gentager**, at konkurrenceevnen er en udfordring for hele samfundet og alle systemer, der spiller sammen i den økonomiske udvikling, ikke kun for erhvervslivet. Konkurrenceevnen har betydning for enkeltpersoner, universiteter, teknologicentre, sundhedstjenester osv. samt for alle produktive sektorer og aktiviteter;

38. **går ind for**, at der udvikles en systematisk tilgang til industripolitikken med inddragelse af forskellige politikker, som bidrager til konkurrenceevnen; det bør også overføres til det nationale, regionale og lokale niveau. Forbedring af EU-industriens effektivitet og konkurrenceevne forudsætter, at vi også forbedrer EU's stilling på områder som transport, social sikring og forbrugerbeskyttelse, finansiel formidling, energi, miljø, det indre marked og handelspolitik, og at de tackles på en koordineret måde som en »konkurrenceevnekæde«;

39. **mener**, at den nye industripolitik bør fremme en tværsektoriel tilgang. I de seneste år er det blevet stadig mere udbredt at anvende koncepter, der styrker samarbejdet mellem virksomheder via klyngeprojekter eller klyngesamarbejdsprojekter; et af deres hovedmål er at samle alle funktioner i værdikæden i samme initiativtype og at koordinere dem. Målet hermed bør være at skabe effektive rammebetingelser for hele værdikæden uden at gribe ind i virksomhedernes beslutningstagning. Da klyngerne har en direkte forbindelse til de områder, de er placeret i, er det desuden vigtigt at tage hensyn til deres markante regionale dimension ved udformningen af den nye industripolitik;

40. **gentager**, at fremgang for vækst og jobskabelse i vid udstrækning vil afhænge af en forbedring af produktiviteten såvel i fremstillingsindustrien som i erhvervstjenesteindustrien;

41. **understreger** de små og mellemstore virksomheders afgørende betydning i EU: de tegner sig for 2/3 af beskæftigelsen i industrien. Derfor bør de offentlige politikker i EU bygge på princippet »tænk småt først« og tage særligt hensyn til disse virksomheders behov, da de er afgørende økonomiske aktører for jobskabelse og økonomisk vækst. Vi bliver kun konkurrencedygtige, hvis vores små og mellemstore virksomheder er det;

42. **beder derfor om**, at der i meddelelsen i højere grad tages hensyn til betydningen af de erhvervsfremmekontorer, som er knyttet til lokale og regionale myndigheder, og som decentralt leverer støttetjenester af afgørende betydning for de små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne;

43. **anbefaler**, at der træffes de nødvendige forholdsregler for at sikre en effektiv gennemførelse af »Small Business Act«, og understreger, at den seneste revision med rette prioriterer de små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering og intelligent lovgivning;
44. **er enig i**, at det er nødvendigt at skabe betingelserne for, at virksomhederne får adgang til de bedst mulige tjenester, da det i vid udstrækning er bestemmende for kvaliteten af deres produkter og tjenester og dermed for deres konkurrenceevne. Der bør lægges størst vægt på foranstaltninger, som bidrager til at styrke kompetencerne og konkurrencen mellem leverandører af tjenesteydelser til virksomhederne;
45. **støtter** iværksættelse af foranstaltninger, der letter innovationsudvikling og forenkler især de små og mellemstore virksomheders forvaltning ved at reducere de omkostninger, der er forbundet med administration og lovgivning, og som har indvirkning på virksomhedernes konkurrenceevne; f.eks. kan anvendelsen af »fitness checks« (kvalitetskontrol) udvides til også at omfatte industripolitikken og mere generelt områder, der har forbindelse med industripolitikken;
46. **understreger**, at den europæiske industripolitik store effekt og dens regionale dimension gør det nødvendigt at tilpasse dens mål til de forskellige udgangssituationer. Det er afgørende for at sikre en afbalanceret og sammenhængende udvikling; påpeger, at der bør være sammenhæng mellem den foreliggende meddelelse fra Kommissionen og de retningslinjer, der er indeholdt i meddelelserne »Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020«⁽³⁾ og »Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020«⁽⁴⁾;
47. **er enig i**, at der er behov for at gøre fremskridt mht. intelligent specialisering for at fremme industriens konkurrenceevne, og er fortaler for, at byer og regioner i EU udvikler deres egne innovationsnicher. Intelligent specialisering er bindeledet mellem Kommissionens meddelelse om industripolitikken og flagskibsinitiativet »Innovation i EU«;
48. **finder det nødvendigt** at tilskynde til integration af de instrumenter, der skal fremme klyngedannelsen i EU, og udvikle en samlet tilgang med fokus på vækst og konkurrenceevne, der ikke kun skal føre til udveksling af erfaringer, men til fremme af konkrete, fælles samarbejdsprojekter. EU er en ideel ramme for styrkelse af det tværnationale samarbejde, der kan lette klyngedannelsen på verdensplan;
49. **peger på** behovet for fortsat at udvikle strategiske projekter på EU-niveau om konkrete aspekter og med en stor løftestangseffekt for teknologioverførsel og skabelse af synergier, som f.eks. industriel udvikling af »grønne biler«, »energieffektive bygninger« og »fremtidens fabrikker«. Det er nødvendigt at videreudvikle og uddybe denne type langsigtede initiativer, som viser den merværdi, EU tilføjer;
50. **mener**, at også de offentlige forvaltninger kan fungere som en vigtig drivkraft for virksomhedernes konkurrenceevne gennem innovative offentlige indkøb. Ved at prioritere innovative og bæredygtige produkter eller tjenesteydelser kan kriterierne for offentlige udbud tilskynde de kontraherende virksomheder til innovation. Det vil øge de offentlige tjenesters kvalitet og tilgængelighed. I den forbindelse skal den administrative byrde imidlertid ikke forøges, da det ellers ikke længere vil være interessant for SMV'er at deltage i offentlige udbud;
51. **opfordrer** medlemsstaterne og de relevante regionale og lokale myndigheder til at gøre mere for at fremme en iværksætterkultur i det europæiske samfund, især blandt de unge. Uddannelsessystemerne bør udvikle undervisningsprogrammer, der bl.a. omfatter fremme af iværksætterånd, risikovillighed, lederskab og kreativitet som personlige nøglekompetencer;
52. **gør opmærksom på**, hvor vigtigt det er at udvikle globaliseringsrelaterede profiler, hvor kendskab til fremmedsprog, villighed til international jobmobilitet og udvikling af en mentalitet, der er åben for kontakt med personer fra andre kulturer, spiller en afgørende rolle;
53. **foreslår**, at teknologi- og internationaliseringsstrategier i højere grad integreres i meddelelsen. Innovation, teknologi og internationalisering er tre begreber, som nødvendigvis supplerer hinanden og er indbyrdes forbundne, og der bør gøres en indsats for at fastlægge fælles politikker;
54. **kræver** en tilstrækkelig ambitiøs og konkret tilgang til den kommende forberedelse af støttestrategien for de små og mellemstore virksomheders internationalisering. Denne strategi bør lægge særlig vægt på at fremme samarbejde mellem virksomheder og udvikling af indbyrdes forbindelser samt oprettelse af kontakter på tværs af sektorer;
55. **opfordrer** indtrængende Kommissionen til rent faktisk at gennemføre de foranstaltninger, den foreslog i sin meddelelse »Handel, vækst og verdensanliggender – Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi«⁽⁵⁾, især vedrørende dagsordenen for forhandlinger i internationale institutioner og uddybningen af strategiske partnerskaber. For at øge den europæiske industripolitik indflydelse i verden er det afgørende, at der handles på EU-plan;
56. **er enig** med Kommissionen i, at konkurrencepolitikken har strategisk relevans for industriens konkurrenceevne i EU og for en konkurrence på lige vilkår på det indre marked. Et retfærdigt konkurrencemiljø, der fremmer lige vilkår, tilskynder virksomhederne til at forny sig for at blive konkurrencedygtige og udvikler det private initiativ. Det er helt afgørende at sikre, at politikken fungerer og gennemføres tilfredsstillende af medlemsstater samt lokale og regionale myndigheder;

⁽³⁾ KOM(2010) 553 endelig.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 17 endelig.

⁽⁵⁾ KOM(2010) 612 endelig.

57. **gentager** imidlertid, at den offentlige sektor skal spille en ny rolle ved at finde frem til forskellige former for offentlig-privat samarbejde med henblik på finansiering af strategiske infrastrukturer og produktive investeringer i stor målestok. Det offentlig-private samarbejde bør også anvendes til udvikling af industripolitikken for at nå frem til en afstemning af interesser og iværksættelse af konkrete projekter med en europæisk dimension, der kan gøre udnyttelsen af de offentlige midler mere effektiv. Desuden vil samarbejdet mellem offentlige myndigheder på forskellige myndighedsniveauer og offentlige institutioner bidrage til en øget koordinering af politikkerne og større effektivitet.

REGIONSUDVALGET

Vores industrielle fremtid er betinget af industriens forvandling til en industri baseret på innovation og viden

58. **glæder sig over**, at innovation betragtes som et centralt element i Europa 2020-strategien og har fået en strategisk plads i EU's flagskibsinitiativ »Innovation i EU«. Prioriteten »en intelligent vækst« sigter fornuftigvis på viden og innovation som en af de tre grundstammer i EU's økonomiske vækst fremover;

59. **konstaterer**, at det er nødvendigt at udvide og uddybe innovationsbegrebet, og fremhæver, at industrien bør kombinere innovation baseret på egne erfaringer, dvs. en DUI-tilgang (*Doing, Using and Interacting*), med en STI-tilgang (*Science, Technology and Innovation*) baseret på eksplicit viden af videnskabelig eller teknologisk art;

60. **beklager**, at meddelelsen ikke har lagt mere vægt på ikke-teknologisk innovation som kilde til konkurrencefordele. De virkelige ændringer i virksomhederne stammer ofte fra innovation af ledelse og organisation på områder som strategi, processer, markedsføring, industriel organisering eller forbindelserne med leverandørerne. Satsningen på ikke-teknologisk innovation har for mange regioner og lokalområder betydet et stort spring fremad hvad angår konkurrenceevne;

61. **foreslår** derfor, at der i evalueringer af industripolitikken inddrages indikatorer for ikke-teknologisk innovation;

62. **understreger**, at viden og kreativitet er grundlaget for innovation, og at virksomhederne systematisk bør inddrage og forvalte viden og kreativitet i alle deres aktiviteter;

63. **beklager**, at meddelelsen i forbindelse med den nye industripolitik ikke nævner den menneskelige faktors betydning, som er afgørende, hvis den reelt ønsker at skabe et solidt grundlag for en velfabulanceret vækst på lang sigt. I en vidensbaseret industri er det mennesket, der er hovedaktør for forandring og for skabelse af konkurrencefordele for virksomhederne;

64. **mener**, at universiteternes og teknologi- og forskningsscentrenes forskning, udover den teoretiske forskning, bør åbne sig og i højere grad orientere sig mod markedets behov og forskningsresultaternes nytteværdi i praksis;

65. **mener**, at der er behov for at sikre større koordinering mellem forskning og industri for at komme videre med intelligent specialisering af geografiske områder inden for centrale støtteteknologier som nanoteknologi, mikro- og nanoelektronik, industriel bioteknologi, fotonik, avancerede materialer og avancerede fremstillingsteknologier, og for at støtte oprettelse af tværnationale net og styrke samarbejdet på regionalt, nationalt og internationalt plan;

66. **påpeger**, at udvikling af en europæisk industri baseret på innovation og viden nødvendigvis må medføre, at europæiske virksomheder opnår et større antal patenter. Det er i den forbindelse særlig relevant at råde over et system, der effektivt beskytter virksomhedernes og opfindernes intellektuelle ejendomsret, har lavere adgangsomskostninger og sikrer en bedre juridisk beskyttelse mod forfalskning og piratkopiering. Det er derfor bydende nødvendigt at forenkle og billiggøre proceduren for opnåelse af patenter og at harmonisere deres automatiske godkendelse i alle medlemsstater i lighed med forslaget om et fælles EU-patent;

67. **påpeger**, at de nye informations- og kommunikationsteknologier er blevet en afgørende faktor for forøgelse af virksomhedernes produktivitet, og er derfor enig i, at det er nødvendigt at fremme de små og mellemstore virksomheders brug af dem. Tilpasning og integration af disse teknologer vil få betydning for de europæiske virksomheders konkurrencemuligheder i forhold til konkurrenter fra tredjelande. Teknologierne fremmer samarbejde, behandling og udveksling af oplysninger og idéer samt en mere direkte adgang til markedet og kunderne;

68. **fremhæver** betydningen af at forbedre det indbyrdes forhold mellem de forskellige aktører og af at indføre begrebet »regionale økosystemer for innovation« i de regionale udviklingsstrategier. De »regionale økosystemer for innovation« indebærer udvikling af netværk og udveksling af viden, enheder, der er forankret i regionen, og fleksible organisationsmodeller;

69. **anbefaler** udvikling af en tilgang, der tager mere hensyn til de små og mellemstore virksomheders behov i forbindelse med fastlæggelsen af retningslinjerne for det kommende ramme-program for forskning og udvikling, og som fremmer deres deltagelse i fælles EU-projekter;

70. **beder** Kommissionen om at lægge større vægt på den regionale dimension ved fastlæggelsen af den fælles strategiske ramme for forskning og udvikling, der skal omfatte rammeprogrammet og programmet for konkurrenceevne og innovation, og om at videreføre pilotindsatsområdet *Vidensregioner* for at styrke de europæiske regioners forskningspotentiale gennem tværnationale klynger;

71. **understreger igen** behovet for at skabe et klima, der fremmer inddragelse af privat kapital i erhvervsinvesteringer relateret til innovation, forskning og udvikling, hvilket forudsætter, at der udvikles finansieringsformer som risikokapital eller »Business Angels«;

72. **efterlyser** imidlertid et mere præcist system af indikatorer og mål, som ud over den procentdel af virksomhedernes budget, der går til forskning og udvikling, også omfatter aspekter i relation til forbedring af konkurrenceevne og produktivitet, det vil sige et system, som er beregnet på at måle resultaterne af forskning og udvikling.

REGIONSUDVALGET

Vi skal udnytte EU's styrker og de nye muligheder til at udforme en mere ansvarlig model med større bæredygtighed

73. **mener**, at EU bør udnytte de stærke sider, det har udviklet til gavn for den europæiske industris konkurrenceevne. Vi har et solidt teknologisk og videnskabeligt grundlag, universiteter på højt niveau samt en kvalificeret og specialiseret arbejdsstyrke. Vi har udviklet et indre marked, som fjerner barrierer for handel og arbejdskraftens frie bevægelighed. Vi har skabt klynger og samarbejdsnetværk, og EU har været banebrydende for gennemførelsen af grønne løsninger;

74. **påpeger**, at vi på trods af de dokumenterede fremskridt siden oprettelsen af det indre marked endnu ikke fuldt ud har udnyttet alle dets muligheder for at skabe en bæredygtig og inklusiv vækst. Det indre marked er EU's økonomiske drivkraft, og det er vigtigt, at det gennemføres fuldt ud for at kunne bidrage til industriens vækst og konkurrenceevne;

75. **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne de hindringer og mangler, der bremser det indre markedes vækstpotentiale; erkender, at tjenesteydelsesdirektivet har gjort det muligt at fjerne nogle af de barrierer, der stadig findes i det indre marked for levering af tjenesteydelser og virksomheds-etablering i en anden medlemsstat. Kommissionen bør fortsætte arbejdet i denne retning og involvere lokale og regionale myndigheder, som jo er vigtige aktører på markedet for tjenesteydelser;

76. **mener**, at befolkningens aldring, klimaændringerne og bevarelsen af miljøet er tre af de vigtigste udfordringer. Den Europæiske Union står over for i de kommende år;

77. **understreger** derfor, at bæredygtighed bør betragtes som en vigtig mulighed for den europæiske industris fremtid, da den utvivlsomt vil bidrage til oprettelse af flere nye job og virksomheder med en markant innovativ og konkurrencedygtig profil;

78. **glæder sig over** Kommissionens vilje til at arbejde for større sammenkædning og sammenhæng mellem miljøkravene og de industripolitiske mål og fortsætte overgangen til en mere effektiv ressourceforvaltning i hele industrien. De strategiske

energiressourcer og råvarer er blevet færre og dyrere. Det tvinger industrien til at anvende dem mere rationelt, hvilket bør indebære ressourceeffektivitet, genanvendelse og substitution med andre materialer;

79. **gentager**, at konsolideringen af den »grønne økonomi« dels udspringer af behovet for effektivt energiudnyttelse, dels af den voksende bevidsthed om, at mere miljøinnovation er vejen frem. Der vil således blive udviklet innovative økonomiske aktiviteter, fra vedvarende energi til nye materialer, med henblik på at medvirke til en økonomi med lave CO₂-emissioner;

80. **finder** det imidlertid **nødvendigt**, at medlemsstaterne og de relevante regionale eller lokale myndigheder udvikler ansvarlige forbrugere med et etisk og selektivt forbrug, som indebærer større krav til virksomhederne om kvalitet, information og gennemsigtighed. Forbrugerne spiller således en vigtig rolle ved at stimulere virksomhedernes konkurrencepotentiale og vedtagelsen af ansvarlige politikker;

81. **hilser det velkomment**, at meddelelsen inddrager og understreger virksomhedernes sociale ansvar som et element, der også bidrager til europæiske virksomheders konkurrenceevne og førende position i verden;

82. **understreger**, at de lokale og regionale myndigheder kender de særlige vilkår i hvert enkelt område og råder over kompetencer til at formidle nye værdier og bringe virksomhedernes sociale ansvar et skridt videre. Kommissionen bør fortsætte med at fremme dette begreb og støtte sig til de lokale og regionale myndigheder, hvis opgave det er at gennemføre det i praksis. Det er i den forbindelse afgørende at overholde nærhedsprincippet og forvalte politikkerne på det myndighedsniveau, som er mest effektivt og tættest på borgerne;

83. **slår til lyd for** indførelse af nye styringsmodeller i virksomhederne, som i højere grad inddrager de ansatte som et vigtigt middel til at øge effektiviteten af alle de industrielle processer og dermed konkurrenceevnen og for at forebygge usikre arbejdsvilkår i forbindelse med industrielle ændringer;

84. **gør dog opmærksom på**, at det samtidig er nødvendigt at øge industriens interne fleksibilitet. De forskellige interessegrupper er nødt til at reagere og tilpasse sig til en omskiftelig økonomisk virkelighed, hvilket indebærer at tilrettelægge produktionen efter udsvingene i efterspørgslen og de teknologiske ændringer;

85. **efterlyser** i denne forbindelse en større fleksibilitet på medlemsstaternes arbejdsmarkeder baseret på en dialog med arbejdsmarkedets parter; den skal ledsages af sikre systemer for social beskyttelse, der kan bidrage til økonomisk vækst og social samhørighed med flere og bedre job. Reguleringen af arbejdsmarkedene skal sikre overgangen mellem arbejdsløshedsperioder og perioder med ansættelse og give garanti for økonomisk sikkerhed samt muligheder for erhvervsuddannelse og -vejledning med henblik på at styrke beskæftigelsesegnetheden.

REGIONSUDVALGET

De lokale og regionale myndigheder som strategiske partnere, der skal sætte skub i den europæiske industri

86. **understreger** endnu en gang de europæiske lokale og regionale myndigheders nøglerolle, når det drejer sig om at sætte skub i industripolitikken og udvikle økonomien fra deres position i lokalsamfundet og med deres konkrete kendskab til industristrukturen og til virksomhedernes problemer;

87. **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med de lokale og regionale myndigheder at bevæge sig frem mod en større koordinering og et helhedssyn på udformningen af en ambitiøs industripolitik, der fokuserer på konkurrenceevne, og som udnytter synergierne med de øvrige flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien;

88. **anmoder** indtrængende Kommissionen om at forbedre betingelserne for og styringen af industripolitikken ved at give regioner og kommuner en større rolle i udformningen og

gennemførelsen af industripolitikken. Deres nærhed til virksomhedernes reelle situation og deres beføjelser, herunder lovgivningsmæssige, på det industripolitiske område gør dem til centrale aktører i den økonomiske udvikling. Det er derfor et ideelt område for udvikling af en politisk bottom-up-tilgang;

89. **opfordrer** medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at indgå territoriale pagter på nationalt niveau med henblik på fastlæggelse og fælles gennemførelse af de nationale reformprogrammer og til sammen at evaluere deres fremskridt med det formål at koordinere og koncentrere deres indsats og politiske dagsordener om målene i Europa 2020-strategien, hvilket utvivlsomt vil bidrage afgørende til deres opfyldelse;

90. **fremhæver** de lokale og regionale myndigheders rolle i forbedringen af den territoriale samhørighed og nedbringelsen af økonomiske og sociale skævheder; de er nøglefigurer i udviklingen af en decentral tilgang, som bidrager til struktureringen af industripolitikken på lokalt og regionalt plan i Europa.

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Flagskibsinitiativet — et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien«

(2012/C 9/08)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer til, at tidsplanen for Kommissionens køreplan for et ressourceeffektivt Europa forkortes, og at der vedtages indikatorer allerede i 2012; opfordrer ligeledes til, at de kompetente lokale og regionale institutioner høres med henblik på at sikre, at indikatorerne er realistiske og gennemførlige, hvad angår såvel kapacitet som udgiftsniveau;
- opfordrer Kommissionen til at overveje at vedtage en »kurv« af navnlig fire indikatorer for ressourceforbruget: fodaftrykket på jorden, anvendelsen af råstoffer (biodiversitet, biologiske og mineralske ressourcer), fodaftrykket på vandet og drivhusgasfodaftrykket; insisterer på, at Kommissionen gør indikatorerne til en integreret del af systemet med nationale rapporter for Europa 2020 og dets tilknyttede flagskibsinitiativ, således at de kommer til at udgøre en ledetråd for de nationale reformprogrammer og budgetforhandlinger;
- beklager, at køreplanen ikke omtaler muligheden for at inddrage borgmesteraftalen i tiltagene til opnåelse af ressourceeffektivitet, og tilbyder i samarbejde med Kommissionen at undersøge konkrete midler til at udvide borgmesteraftalen til også at omfatte anvendelsesområder, der er centrale for flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«, såsom biodiversitet og arealanvendelse, affald og vand samt luftforurening;
- anbefaler specifikke tiltag, der især sigter mod at udvikle ressourceeffektive europæiske transport- og energisystemer med begrænset CO₂-udledning, fremme brugen af »grønne« offentlige indkøb og skabelse af et samfund med nul affald baseret på optimeret affaldsforebyggelse og behandling af affaldet som en ressource i en cirkulær økonomi, fremme substitution og effektiv ressourceudnyttelse i værditilvækstkæden for råstoffer, effektivt udnytte, beskytte og genoprette økosystemfunktioner samt mindske det nuværende befæstede areal overalt, hvor der ikke er behov for det.

Ordfører	Michel LEBRUN (BE/PPE), medlem af parlamentet for det franske sprogfællesskab i Belgien
Basisdokumenter	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Flagskibsinitiativet: Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien KOM(2011) 21 endelig Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Køreplan til et ressourceeffektivt Europa KOM(2011) 571 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. mener, at enhver fremadrettet miljø-, klima- og energipolitik skal basere sig på princippet om god forvaltning. Efter Regionsudvalgets opfattelse betyder det, at vi har et ansvar for at forvalte og anvende naturressourcerne på en måde og i et omfang, der sikrer deres bæredygtighed og bevarer deres diversitet. Det overordnede mål med en sådan politik er en udvikling, som opfylder de nuværende generationers behov uden at ødelægge de næste generationers muligheder for at opfylde deres;

2. er stærkt foruroliget over, at EU i dag er inde i en farlig og uholdbar udvikling, når det gælder produktion og forbrug. Som Kommissionen skriver i meddelelsen om sit flagskibsinitiativ: »At fortsætte ad samme spor som hidtil med hensyn til ressourceforbrug er ikke nogen reel mulighed«;

3. bifalder på den baggrund iværksættelsen af flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«, som har til formål at gøre effektivitet i ressourceforbruget til et ledende princip for Den Europæiske Unions politikker for energi og lavemissionsøkonomi, transport, råvarer og råstoffer, bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion af varer og tjenesteydelser, affaldshåndtering, arealanvendelse og økosystemer, landbrug og fiskeri. Dette initiativ har den vigtige opgave at skabe synergieffekter mellem de forskellige områder og støtte en afvejning af de involverede interesser og målsætninger, samtidig med at initiativet sikrer en fælles, sammenhængende og bæredygtig strategi for ressourceforbruget;

4. udtrykker tilfredshed med den positive effekt, som flagskibsinitiativet har på den europæiske miljøpolitik. Den europæiske miljøpolitik i almindelighed og den aktuelle politik for effektiv anvendelse af ressourcer (såsom den tematiske strategi for bæredygtig anvendelse af naturressourcer) i særdeleshed er dog centreret om at reducere de negative følger for miljøet af økonomisk udvikling og udvinding af naturressourcer. Med flagskibsinitiativet bliver fokus udvidet til de negative følger af ineffektiv anvendelse af naturressourcer for den økonomiske udvikling. Flagskibsinitiativet er således det nødvendige incitament til øget integration af miljøpolitik i EU's politik for økonomi og produkter;

5. glæder sig over, at EU med flagskibsinitiativet fra nu af medtager samtlige naturressourcer, dvs. traditionelle energiresourcer, men også biotiske og abiotiske råstoffer såsom brændsel, biomasse, mineraler, metaller og træ, agerjord og fiskebestande, jordbund, vand, luft samt økosystemtjenester eller tjenester, som har med beskyttelse af biodiversiteten at gøre;

6. er glad for, at Kommissionen har opfordret Regionsudvalget til, inden beslutningsproceduren skydes i gang, at tilkendegive sin holdning til, hvilken rolle de lokale og regionale myndigheder bør spille i gennemførelsen af dette initiativ, særligt i de tilfælde, hvor de har særlige kompetencer set i relation til dette initiativ, hovedsagelig i forbindelse med standarder, bl.a. for byggeri og affaldshåndtering. Regionsudvalget får dermed mulighed for at komme til orde allerede fra de tidlige udviklingsstadier af de fremtidige politikker;

7. er fuldstændig enig med Kommissionen i, at tre centrale forudsætninger skal opfyldes, hvis fordelene ved en ressourceeffektiv og kulstoffattig økonomi skal kunne realiseres, nemlig 1) politisk vilje til forandring, 2) en langsigtet planlægning af politik og investeringer og 3) en langsigtet holdnings- og adfærdsændring hos borgerne på området ressourceeffektivitet. Indførelsen og gennemførelsen af disse principper skal ske gennem en tilgang med forvaltning på flere myndighedsniveauer. I lyset heraf minder Regionsudvalget om, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i forbindelse med udformningen, gennemførelsen og evalueringen af disse politikker⁽¹⁾, hvilket allerede er fuldt ud anerkendt af Kommissionen og Europa-Parlamentet.

REGIONSUDVALGET

Europa 2020-strategien og flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«

8. sætter pris på, at EU engagerer sig til fordel for en tæt sammenkobling mellem økonomisk udvikling, samfundenes velfærd og en ansvarlig udnyttelse af naturressourcerne;

⁽¹⁾ CdR 25/2009 fin, CdR 73/2011 fin.

9. mener, at overgangen til en ressourceeffektiv økonomi vil skabe øget velfærd for nuværende og kommende generationer. Et led heri vil være de enorme muligheder for økonomi, handel og innovation. Den vil bidrage til at fastholde EU's konkurrenceevne, bl.a. ved at reducere materialeudgifterne og energiforbruget samt ved at virke stimulerende på beskæftigelsen i »miljøteknologisektoren«;

10. påpeger på ny, at det er absolut nødvendigt med en ambitiøs EU-politik, der løser problemerne ved kilden, for at forbedre miljøet og luftkvaliteten, og plæderer for en stærkere EU-politik vedrørende drivhusgasemissioner og luftforurening;

11. gør opmærksom på, at en lang række lokale og regionale myndigheder allerede har vedtaget og foretaget en vellykket gennemførelse af forskellige politikker og fremgangsmåder, som har til formål at fremme ressourceeffektiviteten. Disse initiativer fortjener opmærksomhed og bør anerkendes på europæisk niveau, så alle får mulighed for at nyde godt af den ekspertise, som nogle har erhvervet på området, og således at de mest effektive initiativer kan fremmes;

12. henleder opmærksomheden på, at der ikke i Kommissionens initiativ henvises til de mange instrumenter og politiske strategier i EU, som allerede er begyndt at behandle spørgsmålet om ressourceeffektivitet. Det gælder f.eks. temastrategien for bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne og temastrategien for affaldsforebyggelse og -genanvendelse samt handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik. Disse strategier kan forventes at komme til at danne præcedens i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af kommende strategier for andre spørgsmål, der har med forvaltningen af naturressourcerne at gøre;

13. peger på EU's og medlemsstaternes ansvar, når det gælder fremme af initiativer til forbedring af ressourceeffektiviteten på verdensplan. I den forbindelse støtter Regionsudvalget alle de forslag, Kommissionen har fremsat som led i forberedelsen af Rio+ 20-konferencen, der finder sted i juni 2012, ikke mindst de foranstaltninger, der sigter mod mobilisering af privat og offentlig finansiering og investering samt bevægelse hen imod et mere effektivt, globalt, multilateralt styringssystem. Regionsudvalget beder om, at dette styringssystem tilrettelægges med mekanismer for deltagelse og samarbejde på flere myndighedsniveauer, således at regioner og byer høres og får mulighed for at deltage aktivt på de områder, der har betydning for dem;

14. tilslutter sig Kommissionens opfordring til en hurtig gennemførelse af OECD's erklæring om grøn vækst, som blev vedtaget i juni 2009;

15. glæder sig over støtten fra EU og medlemsstaterne til arbejdet i den internationale forskergruppe under FN's miljøprogram (UNEP) omkring bæredygtig forvaltning af ressourcer samt dens initiativ for en grøn økonomi;

16. beklager, at den tiårige programramme vedrørende bæredygtige forbrugsmønstre og bæredygtig produktion for perioden 2011-2021 ikke kunne vedtages på det 19. møde i FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling i maj.

REGIONSUDVALGET

Forvaltning inden for rammerne af Europa 2020-strategien

17. understreger sammenhængen mellem miljø- og socialpolitikken. Når produktionen af olie, gas og andre materialer topper, hvilket nogle mener allerede er sket, vil det uundgåeligt medføre, at prisen på dem stiger. De første, der kommer til at lide under følgerne heraf, vil være de borgere, der har de laveste indkomster, og de regioner, hvis gennemsnitsindkomster er lavest;

18. understreger, at det på grund af flagskibsinitiativets tværgående og komplekse natur er nødvendigt, at der sker en forvaltning af initiativet og en overvågning af fremskridtene inden for rammerne af Europa 2020-strategien, »det europæiske halvår« og den årlige vækstundersøgelse gennem en årlig kontrol af medlemsstaternes resultater, således at EU kan opnå øget ressourceeffektivitet;

19. peger på behovet for at klarlægge de budgetmæssige virkninger af flagskibsinitiativerne inden for rammerne af Europa 2020-strategien^(?). Den næste flerårige finansielle ramme bør afspejle flagskibsinitiativet et ressourceeffektivt Europas ambitioner ved at sikre, at EU's tiltag koordineres gennem en fælles strategiske ramme, da initiativet har berøringsflade med en række af de politikker, som finansieres over EU's budget;

20. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med evalueringen af de nationale reformplaner, der blev indgivet af medlemslandene i april 2011, at tage hensyn til, hvor stor en indsats landene gør for at fremme ressourceeffektiviteten;

21. minder om, at en vellykket Europa 2020-strategi i høj grad afhænger af, hvilke beslutninger der træffes på lokalt og regionalt niveau. Derfor har Regionsudvalget allerede erklæret sig som tilhænger af, at der i de nationale reformplaner henvises til gennemførelsen af territoriale pagter for Europa 2020 i form af partnerskaber på flere niveauer mellem EU-, nationale, regionale og lokale myndigheder^(?);

22. vil derfor opfordre til, at man fremmer en integreret lokal udvikling som en central metode til gennemførelse af dette flagskibsinitiativs målsætninger;

23. finder det vigtigt, at Regionsudvalget via sin platform for overvågning af Europa 2020-strategien deltager i gennemførelsen af flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa« samt i gennemførelsen af en integreret politik for ressourceeffektivitet.

^(?) CdR 73/2011 fin.

^(?) CdR 73/2011 fin, CdR 25/2009 fin.

REGIONSUDVALGET

Køreplanen for et ressourceeffektivt Europa

24. opfordrer til, at den foreslåede tidsplan i køreplanen for ressourceeffektivitet, som fastlægger udgangen af 2013 som frist for fastsættelse og efterfølgende vedtagelse af indikatorer og mål, forkortes. Regionsudvalget anbefaler, at disse indikatorer vedtages og tages i brug i løbet af 2012. Endvidere beder Regionsudvalget om, at de kompetente lokale og regionale institutioner høres om fristerne for disse indikatorer med henblik på at sikre, at de er realistiske og gennemførlige, hvad angår såvel kapacitet som udgiftsniveau;

25. bifalder Kommissionens forslag i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa om, at der vedtages et begrænset antal indikatorer med henblik på at sikre synlighed og effektivitet som grundlag for udformningen af politikker. Udvælgelsen af disse indikatorer bør baseres på, hvor vigtige, relevante, troværdige og solide de er, og bør anerkendes i videst muligt omfang;

26. opfordrer Kommissionen til at overveje at vedtage en »kurv« af navnlig fire indikatorer for ressourceforbruget: fodaftrykket på jorden, anvendelsen af råstoffer (biodiversitet, biologiske og mineralske ressourcer), fodaftrykket på vandet og drivhusgasfodaftrykket. Disse indikatorer er forholdsvis nemme at måle, samtidig med at de giver en god indikation af vores ressourceforbrug og dets konsekvenser. De ville kunne supplere indikatorerne for måling af miljøbelastningen og ressourceeffektiviteten;

27. fastholder, at der må vedtages en samlet indikator som f.eks. det økologiske fodaftryk som et nyttigt instrument i reklameøjemed og til informationskampagner. I den forbindelse skal det imidlertid præciseres, at en sådan indikator pga. den høje aggregeringsgrad kun i meget begrænset omfang kan bidrage til politikudformningen; data og metoder bør harmoniseres mellem medlemsstaterne, og Kommissionen kan hjælpe med at opnå dette;

28. glæder sig over Kommissionens forslag om, at der vedtages et begrænset antal mål for ressourceeffektiviteten, som er både ambitiøse, kvantificerbare, præcise og sammenhængende. Disse mål bør f.eks. omfatte en forbedring af de 4 under punkt 26 nævnte indikatorer, f.eks. nulvækst i omfanget af befæstede arealer eller en øget affaldsforebyggelse og -genanvendelse;

29. opfordrer Kommissionen til i sin evaluering af indikatorer og mål at undersøge, i hvilket omfang de politikker, som de lokale om regionale myndigheder kunne iværksætte på grundlag heraf, ville være gennemførlige;

30. insisterer på, at Kommissionen lader indikatorerne indgå i den årlige vækstundersøgelse, som fra og med 2012 vil skyde det økonomiske halvår i gang, og at de dermed bliver en integreret del af systemet med nationale rapporter for Europa 2020, samt leder diskussionen hen på, hvordan reformprogrammerne og de nationale budgetforhandlinger skal bringes i overensstemmelse med Europa 2020-strategien;

31. gør sig til talsmand for, at disse indikatorer for ressourceforbruget bliver en integreret del af Kommissionens og medlemsstaternes konsekvensanalyser af politiske forslag. Kommissionen bør bidrage med retningslinjer og redskaber for at give medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder, virksomheder og andre enheder mulighed for at anvende disse indikatorer på en enkelt og effektiv måde;

32. konstaterer, at omfanget og mangfoldigheden af de udfordringer, der skal løftes i forbindelse med ressourcebevarelsen, kræver, at alle disponible instrumenter på europæisk, nationalt, lokalt og regionalt niveau mobiliseres. De europæiske og nationale instrumenter indebærer øget integration af miljøaspekter i politikken for økonomi og produkter, og på lokalt niveau udgør Borgmesteraftalen et instrument, som allerede har vist sin effektivitet på energiområdet;

33. opfordrer de internationale, europæiske, nationale og subnationale institutioner til at gøre status over de mange erfaringer og resultater, som underskriverne af Borgmesteraftalen (omkring 300 kommuner, over 100 regioner i mere end 40 lande) allerede har indsamlet i denne henseende;

34. opfordrer Kommissionen og de øvrige EU-institutioner til at arbejde sammen om konkrete mekanismer, der vil gøre det muligt at dele erfaringerne under Borgmesteraftalen med vore internationale partnere, dvs. fremme samarbejde om ressourceeffektivitet på lokalt og regionalt plan mellem byer og regioner i EU og i vore nabolande mod syd og øst og med udviklingslande;

35. beklager, at køreplanen ikke omtaler muligheden for at inddrage borgmesteraftalen i tiltagene til opnåelse af ressourceeffektivitet. Regionsudvalget opfordrer i den forbindelse indtrængende Kommissionen til at arbejde på at få udvidet borgmesteraftalen til dette område;

36. tilbyder desuden i samarbejde med Kommissionen at undersøge konkrete midler til at udvide borgmesteraftalen til også at omfatte anvendelsesområder, der er centrale for flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«, f.eks. biodiversitet og arealanvendelse, affald og vand samt luftforurening (CdR 164/2010 fin);

37. anmoder med tanke på udarbejdelsen af vandstrategien for Europa navnlig Kommissionen om i samarbejde med Regionsudvalget i 2012 at udvide borgmesteraftalen til også at omfatte 20-20-20-målene for integreret vandforvaltning som anført i Regionsudvalgets udtalelse CdR 5/2011 fin;

38. støtter varmt etableringen af en »overgangsplatform for ressourceeffektivitet med mange aktører«, som ligeledes bør omfatte »beslutningstagere fra forskellige administrative niveauer, bl.a. regionalt og lokalt niveau«⁽⁴⁾. En sådan platform kunne beskæftige sig med overlapning mellem de berørte politikker og bidrage til identifikationen af mål og hindringer for omstillingen;

(4) Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (miljø) i december 2010.

39. støtter Kommissionens forslag om netværk og udveksling af bedste praksis mellem instanser, som tilbyder programmer om ressourceeffektivitet. Derudover opfordrer Regionsudvalget EU til at støtte oprettelsen af nationale, regionale og lokale agenturer med ansvar for ressourceeffektivitet, hvor sådanne ikke findes. De eksisterende agenturers kompetencer kunne udvides til at omfatte alle spørgsmål, der har med ressourceforbrug at gøre, og bør omfatte information til og rådgivning af de offentlige myndigheder, virksomhederne og borgerne om eksisterende foranstaltninger og løsninger for opnåelse af ressourceeffektivitet.

REGIONSUDVALGET

Elementer, der indgår i gennemførelsen af flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«

40. påpeger, at et ressourceeffektivt Europa ikke blot får brug for teknologisk innovation, men også for innovation af sit socioøkonomiske system med nye adfærdsmodeller for så vidt angår produktion og forbrug, en ændret levevis og nye styringsmodeller samt et program for strategisk forskning orienteret mod systemisk innovation;

41. opfordrer i særlig grad til, at der gennemføres de nødvendige ændringer i infrastrukturen med det formål at fremme intelligente net, således at Sms'er og kooperativer kan producere deres egen grønne energi og dele den på »peer-to-peer«-basis på tværs af regioner. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at organisere en særlig konference med de lokale og regionale myndigheder og relevante aktører, som skal tjene det formål at sætte skub i omstillingen af EU's energiproduktion;

42. understreger det nødvendige i at gennemføre en række foranstaltninger, herunder en ændring af medlemsstaternes budgetpolitikker og økonomiske politikker samt grønne reformer af afgifterne, som i højere grad tager hensyn til ressourceeffektivitet, hvis målene under flagskibsinitiativet skal opfyldes. Det vil ligeledes være nødvendigt at udforme de nationale regnskaber, så de omfatter spørgsmålet om ressourceeffektivitet ved at støtte indregningen af eksterne omkostninger med henblik på at fastsætte passende priser, få forurenere til at betale, samtidig med at forbrugerne beskyttes, samt ved lidt efter lidt at afskaffe subventioner, som har negative konsekvenser for miljøet;

43. mener, at udviklingen af et ressourceeffektivt europæisk transportsystem med begrænset CO₂-udledning har afgørende betydning for flagskibsinitiativets succes; i den sammenhæng bør det tilstræbes at reducere forbruget af energi og råstoffer i bilproduktionen og støtte industrien i denne indsats. Endvidere bør der ske en mere drastisk reduktion af forbruget samt indføres transportsystemer, der samlet trækker i retning af et stadig mindre ressourceforbrug;

44. sætter pris på, at flagskibsinitiativet omfatter fremme af en europæisk vandpolitik, som prioriterer vandbesparende foranstaltninger og øget vandeffektivitet. Regionsudvalget vil fremsætte anbefalinger på dette område i sin perspektivudtalelse om »De regionale og lokale myndigheders rolle i befordringen af en bæredygtig vandforvaltning«⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ CdR 5/2011.

REGIONSUDVALGET

En økonomi med lav CO₂-udledning og et ressourceeffektivt energisystem

45. beklager, at de eksisterende politikker rettet mod energi-effektivitet ikke gør det muligt at nå energi- og klimapakkemålene for 2020. Energieffektivitet bør gøres til et bindende mål og til et vigtigt led i målet om en reduktion af drivhusgasemissionerne inden 2050;

46. opfordrer Kommissionen til fortsat at koncentrere sig om bygge- og anlægssektoren, servicesektoren og transportsektoren i de lovgivningsmæssige og finansielle initiativer, som ligger i forlængelse af Kommissionens energieffektivitetsplan 2011, som blev vedtaget for nylig⁽⁶⁾;

47. mener stadig, at bygge- og anlægssektoren bør have lovgivningsmæssige og økonomiske incitamentter til at gennemføre mere renovering med henblik på at opnå højere energieffektivitet;

48. henleder opmærksomheden på behovet for at sikre uddannelse af og støtte til en kompetent og tilgængelig arbejdsstyrke inden for energieffektivitet i alle berørte erhvervssektorer og dermed også i bygge- og anlægssektoren. Regionsudvalget foreslår, at der iværksættes en EU-strategi for oplysning og uddannelse af denne arbejdsstyrke. Udvalget understreger i den forbindelse flagskibsinitiativets potentiale, og de dermed forbundne nødvendige innovative foranstaltninger til skabelse af højt kvalificerede og varige job inden for en række forskellige brancher og fagområder i EU;

49. opfordrer Kommissionen til via sit kommende direktiv om energibesparelser at fremsætte forslag om konkrete foranstaltninger med hensyn til bygningsrenovering samt sørge for at der i den flerårige budgetplan er afsat tilstrækkelige beløb til istandsættelse og renovering af europæiske bygninger med henblik på at gøre dem energieffektive inden 2013. Disse foranstaltninger bør knyttes sammen med en strategi for finansiering af bygninger med et meget lavt energiforbrug;

50. opfordrer Kommissionen til at foreslå et samlet system til måling af energieffektiviteten i EU, som indeholder en metode, der kan anvendes af de lokale og regionale myndigheder;

51. bifalder Kommissionens mål om at sikre omstillingen til en ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi⁽⁷⁾;

52. opfordrer til, at disse mål afspejles på en passende måde i den flerårige finansielle ramme, bl.a. også ved at der stilles supplerende finansiering til rådighed for de lokale og regionale niveauer;

53. anerkender, at den europæiske emissionshandelsordning er et vigtigt instrument, når det gælder om at styre investeringer i retning af de sektorer, som ordningen dækker – elproduktion, energiintensiv industri og fra og med næste år luftfartsbranchen – ved økonomisk at belønne de investeringer, som fremmer et mindre CO₂-fodaftryk – og håber, at ordningens effektivitet forbedres efter 2012;

⁽⁶⁾ KOM(2011) 109 endelig.

⁽⁷⁾ KOM(2011) 112 endelig.

54. slår ikke desto mindre til lyd for, at den europæiske emissionshandelsordning kommer til at spille en større rolle i forbindelse med fremme af teknologier med et lille CO₂-fodaftryk, for så vidt som disse teknologier også bidrager til en forbedring af indikatorerne for ressourceforbruget og ikke øger miljørisiciene;

55. bifalder dermed Kommissionens planer om at fjerne en del af de nuværende rettigheder fra markedet med henblik på at stimulere EU's omstilling til en lavemissionsøkonomi;

56. glæder sig over, at køreplanen omfatter metoder for forvaltning af jordbunden, som gør, at CO₂ i højere grad fastholdes i jorden, og minder om, at et øget indhold af organisk materiale i jorden indebærer andre fordele for miljøet og landbruget samt for beskyttelsen af jordbunden og dens fertilitet;

57. beklager imidlertid, at landbrugssektorens muligheder for at mindske virkningerne af klimaforandringerne er splittet op mellem flere forskellige kategorier i FN's protokoller samt i Kyoto-protokollen om informationsformidling og miljøregnskab på trods af, at sektoren spiller en afgørende rolle for en effektiv og bæredygtig anvendelse af ressourcerne;

58. understreger, at det er vigtigt at finde en balance mellem anvendelsen af biobrændstoffer i en lavemissionsøkonomi og beskyttelsen af biodiversitet, vandforvaltning og miljøbeskyttelse generelt samt den globale fødevarerforsyning;

59. understreger betydningen af at lade de politiske tiltag til gavn for bedre energieffektivitet være ledsaget af sociale foranstaltninger, der kan give de mest udsatte befolkningsgrupper og regioner adgang til effektive energitjenester.

REGIONSUDVALGET

Et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion

60. opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv gennemførelse af EU's handlingsplan for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik samt vedtage en bredere strategi;

61. opfordrer Kommissionen til at støtte en »top runner«-tilgang, når det gælder produktspolitik, ved at kombinere flere afskrækkende instrumenter, som fordriver de ringeste produkter fra markedet, og incitament, som belønner de bedste produkter og fremskynder deres fodfæste på markedet;

62. tilskynder til økoinnovation som et vigtigt redskab til udvikling af nye ressourceeffektive produkter eller tjenesteydelser samt med henblik på øget konkurrenceevne og jobskabelse. Den kommende handlingsplan for økoinnovation bør etablere nye partnerskaber for innovation med deltagelse af de lokale og regionale myndigheder;

63. gentager sit ønske om at fremme brugen af »grønne« offentlige indkøb hos de lokale og regionale myndigheder;

64. opfordrer til, at der fastsættes bindende mål for grønne offentlige indkøb for de nationale regeringer og EU-institutionerne, samt til at grønne offentlige indkøb får en plads i det kommende direktiv om offentlige indkøb med henblik på at skabe større juridisk klarhed og gøre brugen heraf mere udbredt;

65. mener, at der bør foretages en gennemgribende revision af direktivet om miljøvenligt design og dets gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at fremme ressourceeffektiviteten ved at udvide dets anvendelsesområde til også at omfatte ikke-energirelaterede produkter med væsentlige miljøpåvirkninger⁽⁸⁾, og opfordrer til at udvikle metoder til livscyklusanalyse af varer og tjenesteydelser og gøre resultaterne af disse analyser tilgængelige for de lokale og regionale myndigheder for at gøre det lettere for dem at vælge;

66. anmoder om, at der træffes foranstaltninger til at bekæmpe bevidst eller urimelig forældelse af varer og tjenesteydelser med henblik på at øge varernes holdbarhed, reparationsdygtighed og genanvendelsesevne og at støtte økonomiske og industrielle tiltag, der bidrager hertil;

67. opmuntrer navnlig de lokale og regionale myndigheder til i højere grad at anvende ordningen for miljøstyring og miljøhensyn (EMAS), som er et markedsbaseret instrument for organisationers ressourceforvaltning. Regionsudvalget vurderer, at det ville være muligt at øge deltagelsen i dette system, hvis de hermed forbundne udgifter kunne elimineres eller reduceres, og hvis medlemsstaterne fik besked på at fastsætte deres egne mål for, hvor stort et antal organisationer der officielt skulle deltage i EMAS;

68. opfordrer indtrængende til, at Kommission, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder skærper foranstaltningerne med henblik på at bevidstgøre forbrugerne og virksomhederne om de miljømæssige og sociale konsekvenser af deres forbrug, f.eks. gennem mærkning, inddragelse af bæredygtigt forbrug i uddannelsessystemerne samt en styrket kontrol med markedsføring af miljømæssig art.

REGIONSUDVALGET

EU – en fremtidig »cirkulær økonomi«

69. går ind for, at der vedtages et mål om et samfund med nul affald baseret på optimeret affaldsforebyggelse og behandling af affaldet som en ressource i en cirkulær materialeøkonomi;

70. beklager, at nedgravning af affald fortsat er den almindeligste form for bortskaffelse af affald i byerne. Regionsudvalget anmoder derfor Kommissionen om særligt at rette opmærksomheden mod gennemførelsen og anvendelsen af den eksisterende EU-lovgivning om affald som et vigtigt element i fremme af ressourceeffektiviteten;

⁽⁸⁾ Artikel 21 i direktiv 2009/125/EF.

71. opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder til straks at skride effektivt til handling mod udslip af affald til behandling på anlæg, som ikke opfylder normerne, hvad enten det er inden for eller uden for EU. Udvalget opfordrer også til, at de nævnte aktører forbedrer konkurrenceevnen for EU's genanvendelsesindustri igennem hele værditilvækstkæden, stimulerer innovation inden for ressourceeffektivitet og design af genanvendelige produkter, skaber økonomiske incitament eller nye markedsbaserede instrumenter med henblik på at genanvende og fremme anvendelsen af sekundære råmaterialer, optimerer udarbejdelsen og anvendelsen af kriterier for, hvornår affald ophører med at være affald, samt kvalitetskriterier for genanvendte materialer, idet der tages højde for det igangværende arbejde i Kommissionen vedrørende kriterier for affaldsfasens ophør. Regionsudvalget anmoder ligeledes om, at der vies varer, der indeholder råstoffer, som er truet af mangel, særlig opmærksomhed, herunder navnlig sjældne jordarter;

72. opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at vedtage ambitiøse affaldsforebyggelsesprogrammer, således som artikel 29 i affaldsrammedirektivet foreskriver, herunder klare kvantitative benchmarks for affaldsforebyggelsesforanstaltningerne⁽⁹⁾;

73. opfordrer Kommissionen til navnlig at fremme forebyggelse af biologisk affald og reduktion af fødevareraffald samt yde fortsat støtte til den europæiske uge for affaldsforebyggelse, som har haft stor succes i en lang række regioner og byer;

74. understreger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i udviklingen af markeder for genanvendelse og genvinding. I lyset heraf opfordrer Regionsudvalget endnu en gang til, at der i WEEE-direktivet indføres reelle og præcise mål for genvinding af elektronisk affald, samtidig med at det sikres, at princippet om producentansvar er fuldstændigt indarbejdet i lovgivningen;

75. henleder opmærksomheden på, at de lokale og regionale myndigheder har et stort råderum til at fremme genanvendelse ud over EU's aktuelle mål. En lang række byer og regioner er langt fremme og har allerede nu i vidt omfang overskredet EU's minimumskrav til genanvendelse og udvikling af alternativer til nedgravning af affaldet. De har i øjeblikket et mål om nul affald til deponering i jorden eller afbrænding samt høje niveauer for genanvendelse af husholdningsaffald. I den forbindelse kan Regionsudvalget kun opfordre EU og medlemsstaterne til fortsat at anspore til oprettelse af instrumenter til fremme af genanvendelse, som benyttes af de effektive byer og regioner. Det gælder navnlig i de regioner, der ikke er nået så langt på dette område;

76. opfordrer Kommissionen til at fremskynde den evaluering, som affaldsrammedirektivet pålægger den, af fordelene ved oprettelsen af bindende EU-mål for affaldsforebyggelse samt af ophævelsen af det nuværende bindende mål for genanvendelse af fast byaffald. Sidstnævnte foranstaltning kan resultere i, at der skabes 500 000 nye arbejdspladser i Europa⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ CdR 47/2006 fin.

⁽¹⁰⁾ CEE Bankwatch 2011, BEE & FoEE 2011.

REGIONSUDVALGET

En mere effektiv udnyttelse af råmaterialer (mineraller, skove og biomasse)

77. glæder sig over, at effektiv udnyttelse af ressourcer indgår i den meddelelse, som Kommissionen offentliggjorde i forbindelse med flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«, og hvis titel er »*Imødegåelse af udfordringerne på råvaremarkederne og med hensyn til råstoffer*«⁽¹¹⁾;

78. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i højere grad at fremme substitution og effektiv ressourceudnyttelse i værditilvækstkæden for råstoffer, herunder efterforskning, udvinding, forarbejdning, genanvendelse, miljøvenligt design, industriel økologi og ressourceeffektiv produktion;

79. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til med fortsat støtte fra Kommissionen at fastlægge deres bæredygtige og ressourceeffektive mineralpolitikker, indføre en fysisk planlægningspolitik for mineraler og etablere en klar procedure for tilladelse til minedrift;

80. bifalder Kommissionens retningslinjer for udvinding af ikke-energimineraler og for Natura 2000-kravene⁽¹²⁾ og opfordrer til en integreret tilgang til disse spørgsmål i fremtiden;

81. noterer sig Rådets opfordring til Kommissionen om at foreslå foranstaltninger til tackling af problemerne med forsyning af råvarer til den skovbaserede industri og sektoren for vedvarende energi;

82. opfordrer til indførelse af et obligatorisk certificeringssystem i hele EU samt incitament til anvendelse af biomasse til energi og skovtræ fra bæredygtigt forvaltede skove. Regionsudvalget henleder opmærksomheden på den forvaltningsmæssige rolle, som de lokale og regionale myndigheder kan spille i den forbindelse;

83. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge forslag til bindende minimumskriterier for bæredygtig anvendelse af fast og gasformig biomasse til elproduktion, opvarmning og køling⁽¹³⁾.

REGIONSUDVALGET

Biodiversitet, økosystemfunktioner og arealanvendelse

84. bekræfter, at udnyttelse, beskyttelse og effektiv genopretning af økosystemfunktioner som fastlagt af medlemsstaterne inden for rammerne af det nye biodiversitetsmål for 2020 og nærmere beskrevet i »EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020«⁽¹⁴⁾ er nødvendigt for at sikre en effektiv ressourceudnyttelse;

⁽¹¹⁾ KOM(2011) 25 endelig.

⁽¹²⁾ Kommissionens retningslinjer for udvinding uden for energisektoren i overensstemmelse med Natura 2000-kravene (»Retningslinjer for udvinding af ikke-energimineraler og Natura 2000-kravene«), http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_n2000_guidance.pdf.

⁽¹³⁾ CdR 312/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ KOM(2011) 244 endelig.

85. glæder sig over den støtte, EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 yder til at fremme arbejdet med værdiansættelsen af biodiversiteten, herunder den økonomiske værdiansættelse af biodiversiteten, og økosystemtjenesterne, til at tilskynde strukturfondenes forvaltningsmyndigheder til at investere i naturkapital som et aktiv, der skal gives videre til kommende generationer, og en kilde til økonomisk udvikling, til at fremme den fælles landbrugspolitik støtte til biodiversiteten, til at fastsætte et delmål, der går ud på at genoprette økosystemer, og til at fremme skabelsen af en »grøn infrastruktur«;

86. beklager, at de lokale og regionale myndigheders centrale bidrag til en effektiv gennemførelse af strategien ikke anerkendes tilstrækkeligt på trods af udvalgets tidligere anbefalinger;

87. opfordrer EU og medlemsstaterne til at lancere lokale og regionale pilotprojekter om biodiversitetsbeskyttelse, herunder navnlig pilotprojekter om de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet (The Economics of Ecosystems and Biodiversity, TEEB), som skal støtte de lokale og regionale myndigheder i vedtagelsen og gennemførelsen af de instrumenter, der er fastlagt i den internationale rapport »TEEB Report for Local and Regional Policy Makers« (rapport til de politiske beslutningstagere på lokalt og regionalt plan om de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet) ⁽¹⁵⁾;

88. bemærker, at forringelsen af naturlige og semi-naturlige levesteder, herunder græsarealer, vådområder, heder og moser, som er af helt central betydning for bekæmpelsen af klimaændringer, fortsat giver anledning til store betænkeligheder. Regionsudvalget opfordrer derfor EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at gå i gang med udarbejdelsen af passende programmer til bevarelse og genopretning af disse økosystemer;

89. er bekymret over den stigende udnyttelse af jord til urbanisering og transportnet, hvilket øger arealbefæstelsen. Dette betyder, at mindre vand trænger igennem til jorden, at oversvømmelses- og erosionsrisikoen øges, at dyrearters levesteder og populationer fragmenteres, og at varmeeffekten forværres i byerne, som derved bliver mere sårbare over for hedeølger og klimaændringer;

90. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde sammen med de lokale og regionale myndigheder om at etablere integrerede systemer for arealanvendelse og fysisk planlægning, som kan bidrage til at opnå bæredygtige beboelsesmønstre i byerne, skabe incitament til at genanvende forladte industrigrunde i stedet for at inddrage grønne områder og landdistrikter, oprette en database over forladte og uudnyttede grunde for at mindske det nuværende befæstede areal overalt, hvor der ikke er behov for det;

91. understreger, at en fælles tematisk strategi for jordbundsbeskyttelse, herunder målet om at vedtage et jordbundsrammedirektiv, fortsat bør indgå i EU's fremtidige miljøpolitik.

REGIONSUDVALGET

En ressourceeffektiv fælles landbrugspolitik, fælles fiskeripolitik og samhørighedspolitik

92. er betænkelig ved, at de anslåede kommercielle fiskebestande ligger uden for de sikre biologiske grænser. Udvalget gentager derfor sin opfordring til inden 2015 at vedtage målet om maksimalt bæredygtigt udbytte som et ledende hovedprincip for den fremtidige fiskeripolitik ⁽¹⁶⁾;

93. går ind for den tilgang, Kommissionen anbefaler i sin meddelelse »Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020« ⁽¹⁷⁾;

94. plæderer navnlig for et øget bidrag fra strukturfondene til gennemførelsen af flagskibsinitiativet og opfordrer de myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af strukturfondene, til at investere mere i en kulstoffattig økonomi, i økosystemfunktioner, biodiversitet og økoinnovation;

95. går endvidere ind for forslaget om at optimere investeringerne i effektiv ressourceudnyttelse;

96. er fuldstændig overbevist om, at det er muligt at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv udvikling i og uden for EU's grænser med lokale og regionale myndigheder som drivkraft for forandring og socioøkonomisk udvikling.

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org>

⁽¹⁶⁾ CdR 218/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ KOM(2011) 17 endelig.

Regionsudvalgets udtalelse: »Reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse«

(2012/C 9/09)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over, at Kommissionen i lighed med Regionsudvalget mener, at der i den forbindelse bør skelnes mellem 1) situationer, hvor de minimis-kompensation for offentlig tjeneste ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og som følge heraf ikke bør være omfattet af statsstøttekontrol, 2) kompensation for lokale offentlige tjenester, der overskrider de minimis-tærsklen, men som på grund dels af de særlige karakteristika, der gælder for deres tilrettelæggelse, dels af det indre markeds nuværende udviklingsstade ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der skader Unionen, og 3) kompensation for øvrige offentlige tjenester, der har en EU-relevant eller grænseoverskridende dimension, og som er omfattet af sektorspecifikke direktiver eller forordninger, eller hvor de udvalgte virksomheders struktur er grænseoverskridende eller overnational;
- gentager sin opfordring til at hæve tærsklen til 800 000 euro om året;
- anmoder Kommissionen om at afstå fra at indføre et befolkningskriterium i den nye *de minimis*-forordnings anvendelsesområde;
- er modstander af indførelsen af en evaluering ved Kommissionen af, hvad økonomisk effektiv kompensation for offentlig tjeneste er. Efter udvalgets opfattelse giver hverken artikel 106 eller et ensidigt kommissionsdirektiv eller -afgørelse i henhold til samme artikels stykke 3 tilstrækkelig hjemmel hertil. Kommissionens beføjelser som europæisk konkurrencemyndighed berører på ingen måde spørgsmålet om de nærmere vilkår for, hvordan de offentlige myndigheder i medlemsstaterne sikrer en effektiv fordeling af det offentlige ressourcer i medlemsstaterne.

Hovedordfører	Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/PSE), ministerpræsident for det tyske sprogfællesskab i Belgien
Basisdokumenter	<ul style="list-style-type: none"> — Forslag til meddelelse om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtte-regler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — Forslag til forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — Forslag til meddelelse om EU-rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) — Forslag til beslutning om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse <p>KOM(2011) 146 endelig</p> <p>Regionsudvalgets reviderede udtalelse i forbindelse med dokument CdR 150/2011 fin i henhold til forretningsordenens artikel 52 – ECOS-V-016</p>

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over Kommissionens forslag til lovpakke vedrørende statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste;

2. mener, at dette forslag til revision af lovgivningen er et politisk initiativ, der har stor betydning for de lokale og regionale myndigheder, eftersom det har til formål at fastsætte nye, klare og afbalancerede regler for en finansiering af de offentlige tjenesteydelser, der er i overensstemmelse med det indre marked, og således skabe den retssikkerhed og retlige forudsigelighed, der er nødvendig for at kunne udvikle de offentlige tjenester i EU. Udvalget beklager imidlertid, at Kommissionen ikke opfylder det mål, man selv har sat, nemlig at skabe større klarhed omkring spørgsmålene vedrørende anvendelsesområder og anvendelse samt at minimere de administrative byrder, navnlig for de berørte parter;

3. mener, at den af Kommissionen foreslåede overordnede opbygning af reglerne for kontrol med statsstøtte, i højere grad bør tage hensyn til de offentlige tjenesters lokale, grænseoverskridende og EU-relevante dimension, de forskellige måder, disse tjenester er tilrettelagt på, og den faktiske risiko for påvirkning af samhandelen mellem EU's medlemsstater. Imidlertid afspejles dette kun delvist i forslagene;

4. glæder sig over, at Kommissionen i lighed med Regionsudvalget ⁽¹⁾ mener, at der i den forbindelse bør skelnes mellem 1) situationer, hvor *de minimis*-kompensation for offentlig tjeneste ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og som følge heraf ikke bør være omfattet af statsstøttekontrol, 2) kompensation for lokale offentlige tjenester, der overskrider *de minimis*-tærsklen, men som på grund dels af de særlige karakteristika, der gælder for deres tilrettelæggelse, dels af det indre markeds nuværende udviklingsstade ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der skader Unionen, og 3) kompensation for øvrige offentlige tjenester, der har en EU-relevant eller grænseoverskridende dimension, og som er omfattet af sektorspecifikke direktiver eller forordninger, eller hvor de udvalgte virksomheders struktur er grænseoverskridende eller overnational.

REGIONSUDVALGET

Forslag til meddelelse om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

5. glæder sig over forslaget til meddelelse, der navnlig på baggrund af udviklingen i EU-Domstolens retspraksis præciserer og ajourfører en række EU-retlige begreber og principper, der finder anvendelse på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Udvalget beklager imidlertid, at Kommissionen ikke har fastlagt logiske kriterier, der bygger på EU-domstolens bestemmelser, for definitionen af økonomisk virksomhed, den lokale betydning og betydningen for det indre marked. Det medfører for brede fortolkningsmuligheder i forbindelse med evalueringen, samt fortsat retsikkerhed;

⁽¹⁾ Jf. CdR 150/2011, punkt 44.

6. understøtter, at artikel 14 i TEUF, der vedrører den overordnede gennemførelse af traktaten, giver Europa-Parlamentet og Rådet ny hjemmel til ved forordning at fastsætte principper og vilkår, der sikrer, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan opfylde deres særlige formål. Regionsudvalget anmoder derfor Kommissionen om at formalisere afklaringen af nøglebegreber, der ikke er defineret i traktaten, med et forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning på grundlag af artikel 14 i TEUF;

7. finder, at det foreliggende forslag til meddelelse ikke fritager Kommissionen for dens forpligtelse til at fremlægge et gennemtænkt forslag til en ramme for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

REGIONSUDVALGET

Forslag til forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

8. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at hæve *de minimis*-forordningens (?) øvre grænse for, hvornår offentlig støtte betragtes som statsstøtte, for derved at udelukke samtlige borgernære offentlige tjenester fra anvendelsesområdet, navnlig tjenester inden for lokal social udvikling som f.eks. social integration, bekæmpelse af social eksklusion, ældrepleje, lokale aktiviteter og tilrettelæggelse af kulturelle, sportslige og socialpædagogiske aktiviteter, som især varetages af lokale foreninger og meget små lokale sociale foretagender. Begrundelsen for forslaget er, at der ikke er risiko for, at denne type offentlige tjenester påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne;

9. beklager imidlertid, at Kommissionen kun foreslår at hæve tærsklen på 200 000 euro over tre år til 150 000 euro om året, hvorved kun borgernære tjenester på under fire ansatte vil være omfattet. Udvalget skal derfor gentage sin opfordring til at hæve tærsklen til 800 000 euro om året for at dække borgernære tjenester med under 20 ansatte, som kun råder over de midler, de modtager i kompensation fra offentlige myndigheder, fordi tjenesterne ydes gratis og i et begrænset område;

10. anmoder Kommissionen om at afstå fra at indføre et befolkningskriterium i den nye *de minimis*-forordnings anvendelsesområde. Befolkningens størrelse har ingen som helst betydning, når det drejer sig om at måle effekten af en lokalmyndigheds økonomiske aktivitet på samhandelen mellem medlemsstaterne. I øvrigt bør Kommissionen undgå at tage udgangspunkt i overvejelser, der indebærer en risiko for diskrimination

mellem enheder (kommuner, regioner, stat osv.). Befolkningskriteriet alene tager heller ikke hensyn til det forhold, at de borgernære tjenester i henhold til de i traktaten fastsatte principper om friheden til at tilrettelægge og udlægge offentlige tjenester kan være samfinansieret af flere større offentlige myndigheder på forskellige niveauer. Endelig bør det undgås at straffe kommuner, der som led i et samarbejde i fællesskab tilrettelægger sådanne tjenester. Derfor bør afgørelsen om, hvorvidt en tjeneste er lokal og begrænset, træffes ud fra et samlet sæt af kriterier, der navnlig tager hensyn til den pågældende lokalmyndigheds geografiske placering og den pågældende offentlige tjenestes potentielle brugerkræds. En sådan afgørelse bør i overensstemmelse med art. 174 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde tage hensyn til situationen i de områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, og på den baggrund sørge for en differentiering af lettelserne. Omsætningsbegrænsningen på 5 mio. EUR bør ophæves;

11. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen lægger stor vægt på gennemsigtighed og udelukker enhver form for uigennemsigtig støtte, der ikke kan beregnes nøjagtigt, fra forordningens anvendelsesområde.

REGIONSUDVALGET

Forslag til beslutning om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

12. støtter i overensstemmelse med traktatens proportionalitetsprincip Kommissionens metode til at sikre hensynet til visse offentlige tjenesters rent lokale karakter samt forslaget om at udvide forhåndsantagelsen om forenelighed med det indre marked til andre tjenester end blot hospitaler og socialt boligbyggeri;

13. mener, at indførelsen af det nye begreb »grundlæggende sociale behov« er meget forvirrende for de lokale og regionale myndigheder og deres partnere, fordi det overlapper det allerede eksisterende begreb »sociale tjenesteydelser af almen interesse« og de sociale tjenesteydelser, som er undtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, litra j), i servicedirektivet; anmoder derfor Kommissionen om at holde sig til begrebet sociale tjenesteydelser som defineret i artikel 2, stk. 2, litra j), i servicedirektivet, hvori det i medfør af nærhedsprincippet overlades til medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at afgrænse begrebet; Kommissionen opfordres også til at præcisere, at den oversigt over tjenesteydelser, som den fremlægger i forslaget til beslutning om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hverken er restriktiv eller udtømmende;

14. anmoder Kommissionen om at afstå fra at nedsætte den årlige kompensationstærskel med 50 %, der er betingelsen for anvendelse af beslutningen, og at fastholde tærsklen på 30 mio. euro om året;

(?) Forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om de minimis-støtte.

15. anmoder Kommissionen om ud fra hensynet til principperne om, at de offentlige myndigheder i medlemsstaterne har frihed til selv at forvalte og tilrettelægge offentlige tjenester, at undlade at gøre fritagelsen fra anmeldelsespligten betinget af, at der er fastsat en øvre grænse for overdragelsesaktens løbetid;

16. anmoder Kommissionen om at undlade at gøre fritagelsen fra anmeldelsespligten for sociale tjenester betinget af, at tjenesterne udelukkende udøves af virksomheder, der har fået overdraget denne opgave, når bestemmelserne i direktivet om gennemskuelighed i forbindelserne mellem virksomheder og offentlige myndigheder (henvisninger) finder anvendelse, og de berørte virksomheder beregner omkostningerne ud fra de faktisk afholdte udgifter;

17. mener, at de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med udbudsprocedurer, der har til formål at overholde Altmark-dommens fjerde betingelse for berettigelse til kompensation for offentlig tjeneste, bør kunne fastsætte kvalitative kriterier med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der økonomisk er mest fordelagtigt, frem for blot at bruge bedste pris som kriterium;

18. mener, at den nye definition af »rimelig fortjeneste«, der foreslås baseret på forrentning af kapitalen og på indikatorer for fortjeneste er af en sådan kompleksitet, at den vil være uanvendelig for mange lokale og regionale myndigheder;

19. anmoder Kommissionen om i sine endelige revisionsforslag at tage hensyn til samtlige de former, som kompensation for offentlig tjeneste grundet de lokale og regionale myndigheders vide skønsbeføjelser med hensyn finansieringen af disse tjenester kan antage. Herunder hører også kompensation i form af støtte til langsigtede investeringer, der er nødvendige for finansiering af lokal offentlig infrastruktur. Udvalget skal anmode Kommissionen om at lade overvejelserne omfatte mere end blot lovligheden af den driftsstøtte, der ydes årligt, og om at præcisere dens grundlag for at vurdere, hvornår der i tilfælde af langsigtet investeringsstøtte, navnlig i infrastruktur i form af fast ejendom og jord, er tale om overkompensation;

20. skal minde Kommissionen om, at der ligeledes bør tages hensyn til andre objektive kriterier, der kan nedbringe risikoen for påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, forvridding af konkurrencen eller krydssubsidiering, f.eks. de begrænsede lokale og regionale beføjelser hos operatører, der er omfattet af en lokal godkendelsesordning, visse offentlige eller private operatørers begrænsede saglige beføjelser, der skyldes, at de er oprettet specifikt med henblik på at levere en bestemt tjenesteydelse i et givent lokalområde, hvorved de ikke udøver nogen erhvervs-mæssige aktiviteter på markedet, og visse sociale foretagenders almennyttige karakter, der kommer til udtryk ved, at de reinvesterer et eventuelt overskud efter fratrækning af fremtidig kompensation i finansieringen af den offentlige tjeneste, de har fået overdraget ansvaret for;

21. foreslår, at Kommissionens endelige beslutning i overensstemmelse med traktatens principper om nærhed og proportionalitet pålægger de offentlige myndigheder, der yder

kompensation for offentlig tjeneste, at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og opveje enhver form for eventuel overkompensation, idet udvalget mener, at dette er i de lokale og regionale myndigheders egen interesse. Til gengæld bør klageadgangen for de virksomheder, der i tilfælde af påviselig overkompensation sanktioneres faktisk og direkte, forbedres;

22. foreslår, at Kommissionen gør anvendelsen af disse bestemmelser betinget af, at

— der foreligger en »kontrakt om offentlig tjeneste«⁽³⁾, dvs. et officielt aktstykke, som (1) anerkender, at den opgave, der varetages af operatøren, har almen interesse og er omfattet af artikel 14 og artikel 106, stk. 2, i TEUF, samt af artikel 2 i protokol nr. 26, (2) præciserer, hvilke forpligtelser, der følger heraf, og hvilket lokalområde der er tale om, og (3) fastsætter grundlaget for beregningen af den kompensation, der ydes for den overdragne offentlige tjeneste;

— denne »kontrakt om offentlig tjeneste« offentliggøres i EUT i et til dette formål særligt oprettet register.

REGIONSUDVALGET

Forslag til meddelelse om EU-rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)

23. minder om, at udvalget er modstander af indførelsen af en evaluering ved Kommissionen af, hvad økonomisk effektiv kompensation for offentlig tjeneste er. Efter udvalgets opfattelse giver hverken artikel 106 eller et ensidigt kommissionsdirektiv eller -afgørelse i henhold til samme artikels stykke 3 tilstrækkelig hjemmel hertil. Kommissionens beføjelser som europæisk konkurrencemyndighed berører på ingen måde spørgsmålet om de nærmere vilkår for, hvordan de offentlige myndigheder i medlemsstaterne sikrer en effektiv fordeling af det offentlige ressourcer i medlemsstaterne. Kommissionens enebeføjelser på området er underlagt EU-Domstolens kontrol og er begrænset til at sikre, at Kommissionen kan påse, at kompensation for offentlig tjeneste, der ikke lever op til de af EU-Domstolen i Altmark-dommen fastsatte krav, er i overensstemmelse med reglerne og således omfattet af forbuddet mod og kontrollen med statsstøtte;

24. afviser, at medlemsstaterne skal dokumentere behovet for offentlige tjenesteydelser i form af en markedsundersøgelse. Udvalget mener, at det ville være et indgreb i medlemsstaternes eneret til at organisere og udforme tjenesteydelser af almen interesse.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Forslag til forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

⁽³⁾ I overensstemmelse med den tidligere nævnte forordning EF nr. 1370/2007.

Ændringsforslag 1

Betragtning 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
På baggrund af Kommissionens erfaringer anses kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke for at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, forudsat at kompensationen er ydet af en lokal myndighed, der repræsenterer en befolkning på under 10 000 indbyggere, at kompensationen begunstiger en virksomhed, hvis årsomsætning var på mindre end 5 mio. EUR i de to foregående regnskabsår, og forudsat at den samlede kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som den støttemodtagende virksomhed har modtaget, ikke overstiger 150 000 EUR pr. regnskabsår.	På baggrund af Kommissionens erfaringer anses kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke for at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, forudsat at kompensationen er ydet af en <u>lokal offentlig myndighed</u> , ~~der repræsenterer en befolkning på under 10 000 indbyggere~~ , at <u>kompensationen begunstiger en virksomhed, hvis årsomsætning var på mindre end 5 mio. EUR i de to foregående regnskabsår</u> , og forudsat at den samlede kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som den støttemodtagende virksomhed har modtaget, ikke overstiger ~~150 000~~ <u>800 000</u> EUR pr. regnskabsår.

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 9 og 10.

Ændringsforslag 2

Betragtning 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttere reglerne overholdes, og især at støtte, der ydes i henhold til de minimis-reglen, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i TEU bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der ydes til den samme virksomhed for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger det årlige loft på 150 000 EUR. [...].	Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttere reglerne overholdes, og især at støtte, der ydes i henhold til de minimis-reglen, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i TEU bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der ydes til den samme virksomhed for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger det årlige loft på ~~150 000~~ <u>800 000</u> EUR. [...].

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 9.

Ændringsforslag 3

Artikel 1, stk. 2 – Anvendelsesområde

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Denne forordning finder kun anvendelse på støtte fra lokale myndigheder, som repræsenterer en befolkning på under 10 000 indbyggere.	Denne forordning finder kun anvendelse på <u>lokal støtte fra lokale offentlige myndigheder</u> , ~~som repræsenterer en befolkning på under 10 000 indbyggere~~ <u>i et geografisk begrænset lokalområde</u> .

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 10.

Ændringsforslag 4

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Støtte kan kun henføres under denne forordning, hvis i) den samlede støtte til en virksomhed, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger 150 000 EUR pr. regnskabsår, og ii) hvis denne virksomhed havde en gennemsnitlig årsomsætning før skat, alle aktiviteter iberegnet, på under 5 mio. EUR i de to regnskabsår forud for det regnskabsår, hvori støtten blev ydet.	Støtte kan kun henføres under denne forordning, hvis i) den samlede støtte til en virksomhed, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger ~~150 000~~ 800 000 EUR pr. regnskabsår, og ii) hvis denne virksomhed havde en gennemsnitlig årsomsætning før skat, alle aktiviteter iberegnet, på under 5 mio. EUR i de to regnskabsår forud for det regnskabsår, hvori støtten blev ydet.

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 9.

Forslag til beslutning om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

Ændringsforslag 5

Betragtning 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Forudsat at en række betingelser er opfyldt, vil ydelse af mindre beløb i kompensation til virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke kunne påvirke udviklingen i samhandelen og konkurrencen på en måde, der strider mod Unionsens interesse. Der bør derfor ikke være krav om individuel anmeldelse af statsstøtte, hvis kompensationen ikke overstiger et beløb på 15 mio. EUR på årsbasis, forudsat at betingelserne i denne afgørelse er opfyldt	Forudsat at en række betingelser er opfyldt, vil ydelse af mindre beløb i kompensation til virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke kunne påvirke udviklingen i samhandelen og konkurrencen på en måde, der strider mod Unionsens interesse. Der bør derfor ikke være krav om individuel anmeldelse af statsstøtte, hvis kompensationen ikke overstiger et beløb på ~~15~~ 30 mio. EUR på årsbasis, forudsat at betingelserne i denne afgørelse er opfyldt

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 12.

Ændringsforslag 6

Betragtning 17

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ved rimelig fortjeneste forstås en forrentning af kapitalen, der tager hensyn til virksomhedens risiko eller manglende risiko. En fortjeneste, som ikke overstiger den relevante swaprente plus 100 basispoint, bør ikke betragtes som urimelig. Den relevante swaprente anses i den forbindelse for at være en passende forrentning for en risikofri investering. Tillægget på 100 basispoint fungerer bl.a. som kompensation for den likviditetsrisiko, som en leverandør af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der investerer kapital i en kontrakt om udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, løber ved at binde sin kapital i hele overdragelsesaktens løbetid og ved ikke at kunne sælge sine kapitalandele lige så hurtigt og med lige så få omkostninger, som hvis der havde været tale om et almindeligt udbredt aktiv uden likviditetsrisiko.	Ved rimelig fortjeneste forstås en forrentning af kapitalen, der tager hensyn til virksomhedens risiko eller manglende risiko. ~~En fortjeneste, som ikke overstiger den relevante swaprente plus 100 basispoint, bør ikke betragtes som urimelig. Den relevante swaprente anses i den forbindelse for at være en passende forrentning for en risikofri investering. Tillægget på 100 basispoint fungerer bl.a. som kompensation for den likviditetsrisiko, som en leverandør af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der investerer kapital i en kontrakt om udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, løber ved at binde sin kapital i hele overdragelsesaktens løbetid og ved ikke at kunne sælge sine kapitalandele lige så hurtigt og med lige så få omkostninger, som hvis der havde været tale om et almindeligt udbredt aktiv uden likviditetsrisiko.~~

Baggrund

Se ændringsforslaget til det nye punkt 15a – Reference: punkt 17 i Kommissionens beslutning.

Ændringsforslag 7

Artikel 1, stk. 1), litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse på under 15 mio. EUR om året. Hvis kompensationen varierer i overdragelsesperioden, kan tærsklen beregnes ved hjælp af gennemsnittet af de forskellige årlige kompensationsbeløb	a) kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse på under ~~15~~ <u>30</u> mio. EUR om året. Hvis kompensationen varierer i overdragelsesperioden, kan tærsklen beregnes ved hjælp af gennemsnittet af de forskellige årlige kompensationsbeløb

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 12.

Ændringsforslag 8

Artikel 1, stk. 1), litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som opfylder grundlæggende sociale behov med hensyn til sundhedspleje, børneoppassning, adgang til arbejdsmarkedet, socialt boligbyggeri og pleje og social integration af sårbare grupper. Dette litra finder kun anvendelse, når der ydes kompensation til virksomheder, hvis aktiviteter er begrænset til en eller flere af de tjenesteydelser, der er omhandlet i dette litra eller litra b). Selv om disse virksomheder udfører andre tjenester i direkte tilknytning til deres hovedvirksomhed, er det ikke til hinder for, at dette litra finder anvendelse	c) kompensation for udførelse af <u>sociale</u> tjenesteydelser ~~af almindelig økonomisk interesse, som opfylder grundlæggende sociale behov med hensyn til i henhold til servicedirektivets artikel 2, stk. 2, litra j), herunder navnlig~~ sundhedspleje, børneoppassning, ~~aldrepleje,~~ adgang til arbejdsmarkedet, socialt boligbyggeri og pleje og social integration af sårbare grupper. Dette litra finder kun anvendelse, når der ydes kompensation til virksomheder, hvis aktiviteter er begrænset til en eller flere af de tjenesteydelser, der er omhandlet i dette litra eller litra b). Selv om disse virksomheder udfører andre tjenester i direkte tilknytning til deres hovedvirksomhed, er det ikke til hinder for, at dette litra finder anvendelse

Baggrund

Se ændring til punkt 11a. Reference: Kommissionens beslutning.

Ændringsforslag 9

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Denne afgørelse finder kun anvendelse, hvis den periode, for hvilken en virksomhed har fået overdraget at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, er begrænset til højst 10 år. Overdragelsesakter, der strækker sig over længere perioder, er kun omfattet af denne afgørelse, hvis der fra leverandøren af tjenesteydelser kræves en betydelig investering, som skal afskrives over overdragelsesaktens løbetid, i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper. Hvis betingelserne for anvendelse af denne afgørelse ikke længere opfyldes i overdragelsesperioden, skal foranstaltningen anmeldes i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF.	~~Denne afgørelse finder kun anvendelse, hvis den periode, for hvilken en virksomhed har fået overdraget at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, er begrænset til højst 10 år. Overdragelsesakter, der strækker sig over længere perioder, er kun omfattet af denne afgørelse, hvis der fra leverandøren af tjenesteydelser kræves en betydelig investering, som skal afskrives over overdragelsesaktens løbetid, i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper. Hvis betingelserne for anvendelse af denne afgørelse ikke længere opfyldes i overdragelsesperioden, skal foranstaltningen anmeldes i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF.~~

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 13.

Ændringsforslag 10

Artikel 4, stk. 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I denne afgørelse anses en forrentning af kapitalen, der ikke overstiger den relevante swaprente med tillæg af 100 basispoint, under alle omstændigheder for rimelig. Den relevante swaprente er den rente, hvis løbetid og valuta svarer til overdragelsesaktens løbetid og valuta. Hvis det ikke er forbundet med en betydelig forretningsmæssig eller kontraktlig risiko at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, eksempelvis fordi der grundlæggende kompenseres fuldt ud for ex post-nettoomkostninger, må en rimelig fortjeneste ikke overstige den relevante swaprente med tillæg af 100 basispoint.	~~I denne afgørelse anses en forrentning af kapitalen, der ikke overstiger den relevante swaprente med tillæg af 100 basispoint, under alle omstændigheder for rimelig. Den relevante swaprente er den rente, hvis løbetid og valuta svarer til overdragelsesaktens løbetid og valuta. Hvis det ikke er forbundet med en betydelig forretningsmæssig eller kontraktlig risiko at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, eksempelvis fordi der grundlæggende kompenseres fuldt ud for ex post-nettoomkostninger, må en rimelig fortjeneste ikke overstige den relevante swaprente med tillæg af 100 basispoint.~~

Baggrund

Se ændringsforslag til det nye punkt 15a. Reference: Kommissionens beslutning.

Ændringsforslag 11

Artikel 4, stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hvis det ikke er muligt at anvende indikatoren forrentning af kapitalen, kan medlemsstaterne anvende andre indikatorer for fortjeneste end denne, når det skal fastlægges, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, f.eks. regnskabsbegreber for fortjeneste (som f.eks. gennemsnitlig forrentning af egenkapitalen ¹⁵ , afkast af investeret kapital, afkastningsgrad eller fortjeneste ved salg). Uanset, hvilken indikator der vælges, skal medlemsstaten efter anmodning kunne forelægge Kommissionen dokumentation for, at fortjenesten ikke overstiger, hvad en gennemsnitsvirksomhed vil betinge sig, hvis den skal udføre tjenesteydelsen, f.eks. i forhold til afkast i forbindelse med lignende kontrakter, der er tildelt på konkurrencevilkår.	~~Hvis det ikke er muligt at anvende indikatoren forrentning af kapitalen, kan medlemsstaterne anvende andre indikatorer for fortjeneste end denne, når det skal fastlægges, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, f.eks. regnskabsbegreber for fortjeneste (som f.eks. gennemsnitlig forrentning af egenkapitalen¹⁵, afkast af investeret kapital, afkastningsgrad eller fortjeneste ved salg). Uanset, hvilken indikator der vælges, skal medlemsstaten efter anmodning kunne forelægge Kommissionen dokumentation for, at fortjenesten ikke overstiger, hvad en gennemsnitsvirksomhed vil betinge sig, hvis den skal udføre tjenesteydelsen, f.eks. i forhold til afkast i forbindelse med lignende kontrakter, der er tildelt på konkurrencevilkår.~~

Baggrund

Se ændringsforslag til det nye punkt 15a. Reference: Kommissionens beslutning

Bruxelles, den 11. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
 Formand for
 Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »De lokale og regionale myndigheders rolle i opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger«

(2012/C 9/10)

REGIONSUDVALGET

- **gør opmærksom på**, at udvalget føler sig stærkt forpligtet af sit forslag om at etablere en »territorial pagt mellem de regionale og lokale myndigheder med henblik på Europa 2020-strategien« med det formål at sikre medansvar for strategien på flere myndighedsniveauer i kraft af et effektivt partnerskab mellem Den Europæiske Unions, nationale, regionale og lokale offentlige myndigheder. Forslaget støttes af Europa-Parlamentet, Kommissionen og Det Europæiske Råd. De territoriale pagter bør fokusere på nogle få skræddersyede prioriteter, der har særlig værdi for de enkelte berørte regioner;
- **erkender** den store kløft mellem den nyeste forskningsviden og den konkrete virkelighed. Der er brug for en kraftig regional indsats for at udmønte forskningsresultater i innovation, der har et lokalt tilsnit, og som kan anvendes overalt i EU;
- **understreger** betydningen af at opbygge regional innovationskapacitet på grundlag af intelligent specialisering og komplementaritet i forhold til naboregioner;
- **opfordrer** pionerregioner til at etablere europæiske konsortier, der integrerer kapacitet på forskellige områder med det formål at skabe banebrydende samfundsmæssige innovationer til brug i hele Europa. Gennem sine forskellige aktører kan hver region blive en pioner, som fokuserer på sine egne behov og stærke sider;
- **opfordrer** regionerne til at bevæge sig i retning af åben innovation inden for partnerskaber, der har mennesket i centrum, mellem aktører i den offentlige og private sektor, hvor universiteterne og andre videninstitutioner spiller en afgørende rolle, dvs. at modernisere Triple Helix-konceptet.

Ordfører	Markku MARKKULA (FI/PPE), medlem af byrådet i Espoo, medlem af regionalrådet i Helsinki-Uusimaa
Basisdokument	/

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Centrale budskaber: Behovet for en radikal omstilling på lokalt og regionalt niveau

1. anerkender, at Europa 2020-strategien både er en overordnet strukturel reformplan og en plan til bekæmpelse af krisen. Derudover indeholder planen også en bredere vifte af målsætninger og en mere integreret økonomisk styring⁽¹⁾. I den henseende har de lokale og regionale myndigheder potentialet og den politiske vilje til at imødegå økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer set ud fra et territorialt perspektiv;

2. understreger, at gode planer og korrekte analyser ikke er tilstrækkelige til at sikre effektive resultater, som bevidnet ved den mislykkede Lissabonstrategi. Der skal træffes modige praktiske foranstaltninger, som giver alle myndighedsniveauer i medlemsstaterne – lokale, regionale og centrale – et større medejerskab, og som inddrager alle øvrige aktører. Regionerne bør opmuntres til at udvikle regionale innovationsplatforme, der fungerer som efterspørgselsstyrede servicecentre og fremmer brugen af international viden i gennemførelsen af Europa 2020-strategien, intelligent specialisering og europæisk samarbejde i overensstemmelse med regionernes interesser. Hvis dette skal blive en realitet, må vi få en dynamisk opfattelse af regionale innovative økosystemer, hvor virksomheder, byer og universiteter samt andre offentlige og private sektorer aktører (Triple-Helix-konceptet) lærer at samarbejde på nye og kreative måder med det formål at udnytte deres innovative potentiale fuldt ud;

3. fremhæver, at regionerne har en afgørende rolle at spille i den partnerskabsbaserede gennemførelse af Europa 2020-strategien, idet de nu er blevet vigtige aktører på mange politikområder, herunder det sociale, økonomiske, industrielle, innovative, uddannelses- og miljørelaterede. Dette vil kræve en omfattende, kompleks, åben og tværfaglig strategi, som samler de mange komplementære aktiver, der findes i regioner og byer;

4. støtter i høj grad Kommissionens erklæring om, at der er behov for fuldt ud at integrere de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer i de nationale budgetprocedurer og inddrage de lokale og regionale myndigheder samt relevante aktører i udformning og gennemførelse af de nationale reformprogrammer⁽²⁾;

(1) Det europæiske halvår og den årlige vækstundersøgelse, KOM(2011) 11 endelig.

(2) Kommissionen, Europa 2020-strategien, KOM(2010) 2020 endelig, og generalsekretærens brev til Regionsudvalget af 19. juli 2010.

5. opfordrer til, at de radikale forandringer, der kan realiseres af pionerregioner og -byer, fokuserer på:

- det igangværende grundlæggende skift i arbejdskulturen hen imod et koordineret samarbejde, vidensdeling og fælles brug af ressourcer i stedet for individuelt arbejde med industrielle processer og særskilte, mindre projekter;
- nye strategier for iværksætterkultur kendetegnet ved fænomener som »Venture Garage Mindset«, der giver Europas unge digitale generation mulighed for at samarbejde med offentlige og private venturekapitalinvestorer med det formål at gøre iværksætterånd til en drivkraft for innovation;
- en europæisk kultur for åben innovation: succesrige virksomheder opstår på regionalt og lokalt niveau, og væksten fremskyndes, når virksomhederne udfører en større del af deres F&U-aktiviteter i et åbent samarbejde med de bedste universiteter og forskningsinstitutioner;
- borgerne som det største aktiv i vores samfund: at skabe nye metoder til inddragelse af navnlig pensionerede, ældre medborgere og arbejdsløse unge svarer til at sætte borgerne i centrum for vores strategier og dermed give alle adgang til et meningsfyldt liv og styrke borgernes mulighed for at udnytte deres eget potentiale;

6. understreger betydningen af, at man giver lokalbefolkningen og lokalsamfundene mulighed for at udnytte det eksisterende potentiale fuldt ud. Dette kræver, at de lokale og regionale myndighedsroller styrkes, ikke kun som traditionelle tjenesteudbydere, men også som katalysatorer for nye erhvervsaktiviteter gennem et proaktivt samarbejde. Alle de forskellige aktører bør arbejde sammen om at skabe en regional samarbejdskultur, som er karakteriseret ved lydhørhed over for lokalbefolkningens og lokalsamfundets motiver, mål og ressourcer.

REGIONSUDVALGET

Centrale budskaber: De regionale politiske beslutningstagere som drivkraft for forandring og formidlere af samfundsmæssig innovation

7. bifalder den bredere strategiske vision, der inkluderer de sociale og miljømæssige dimensioner som ligestillede og komplementære søjler på linje med økonomisk vækst og opfordrer til, at den store betydning af samfundsmæssig innovation anerkendes i alle flagskibsinitiativerne til gennemførelse af strategiens tre prioriteter vedrørende intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

8. opfordrer beslutningstagere, såvel offentlige som private, til at anerkende behovet for et nyt lederskab og ledelsesfærdigheder, kompetencer, strukturer og praktiske metoder til udførelse af aktiviteter i globale netværkssammenhænge;

9. opfordrer regionale beslutningstagere til at blive katalysatorer for forandringer og udvikle en strategisk ramme for en innovationsbaseret regional udvikling set i lyset af, at innovation højner kvalitetsniveauet, fremmer en mere effektiv forvaltning af offentlige og private udgifter og har et stort potentiale til at skabe ny vækst og nye arbejdspladser. Det er politikernes opgave at kortlægge og bygge videre på en regions unikke aktiver med henblik på at opfylde strategiske udviklingsmål. Med det mål for øje må regionerne udforme en fornuftig og realistisk vision for deres økonomiske og sociale fremtid og opstille et bredere, mere integreret og mere effektivt policy mix. Dette vil kræve en kombination af instrumenter fra forskellige politikområder og myndighedsniveauer, der støtter vidensdannelse, formidling og anvendelse og udformning af sammenhængende politiske pakkedninger på basis af bedre parametre, fremtidsorienteret budgetplanlægning og faktabaserede eksperimenter;

10. foreslår for at indfri ovennævnte målsætning, at Kommissionen i samarbejde med et antal regioner og forskellige ekspertgrupper går i gang med at udvikle de nødvendige projekter. I forbindelse med disse er der behov for at udvikle metoder til at trække bearbejdet information og fremtidsprognoser ud af generelle statistiske oplysninger med henblik på at kunne analysere en specifik sektor eller et specifikt emne;

11. opfordrer pionerregioner til at etablere europæiske konsortier, der integrerer kapacitet på forskellige områder med det formål at skabe banebrydende samfundsmæssige innovationer til brug i hele Europa. Gennem sine forskellige aktører kan hver region blive en pioner, som fokuserer på sine egne behov og stærke sider;

12. opfordrer til en målrettet læreproces, som integrerer forskellige politiske beslutningsniveauer for at koordinere brugen af ressourcer og styrke tiltagenes gennemslagskraft. Med henblik på at opbygge en fælles kapacitet bør der for politiske beslutningstagere, højtstående embedsmænd, ledere i industrien og forskere udvikles MBA-ledelsesprogrammer, der omfatter strategiudformning på flere niveauer. Der er brug for uddannelsesprogrammer af denne type på både europæisk og regionalt plan. Den rolle, som de regionale beslutningstagere spiller i de forskellige lande i forbindelse med implementeringen af Europa 2020-strategien, vil herved blive styrket, og det indbyrdes samarbejde og udbredelsen af god praksis vil blive forbedret.

II. ANBEFALINGER VEDRØRENDE DE LOKALE OG REGIONALE MYNDIGHEDERS ROLLE I RELATION TIL DE SYV FLAGSKIBSINITIATIVER

REGIONSUDVALGET

Behovet for tværfagligt samarbejde

13. fremhæver behovet for fælles aktiviteter og et vidtrækkende samarbejde mellem forskellige flagskibsinitiativer med det formål at muliggøre og fremme en effektiv gennemførelse af Europa 2020-strategien. Gennem anvendelse af denne tilgang vil lokale og regionale myndigheder være i stand til at udvikle et samarbejde på tværs af regioner. De vil i særlig grad være i stand til at fremme strategier baseret på åbne platforme og fremme genanvendelsen og interoperabiliteten af de løsninger og strukturer, som de udvikler. Selvom de endelige resultater kan have et stærkt lokalt præg resulterer et aktivt samarbejde,

set på baggrund af strukturer og interoperabilitet, i stordriftsfordele og etablering af større markeder for lokale aktiviteter;

14. anerkender, at det centrale spørgsmål for de lokale og regionale myndigheder (set i lyset af det store antal foranstaltninger, der tager udgangspunkt i eller har tilknytning til flagskibsinitiativerne) handler om, hvordan gennemførelsen af de mest relevante aktiviteter fremskyndes. Med det formål at øge flagskibsinitiativernes gennemslagskraft i regionerne skal der derfor tages hånd om flere aspekter:

- følgevirkninger, specialisering og størrelsesorden samt bevidstgørelse af offentligheden;
- effektiv brug af benchmarking, udveksling af bedste praksis og samarbejde mellem regioner;
- udvikling af parametre for værdiskabelse, samfundsmæssige innovationer, koncepter og metoder samt platforme for offentlige-private-borgerbaserede partnerskaber;
- bevidsthed om betydningen af dialog mellem den videnskabelige verden og samfundet, innovations systemiske karakter og planlægningsværktøjer møntet på lokale og regionale aktører;
- allervigtigst må alle flagskibsinitiativerne suppleres med en analyse af de budgetmæssige konsekvenser af de foreslåede foranstaltninger.

Flagskibsinitiativet: »Innovation i EU«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at støtte initiativer som videnregioner, »levende laboratorier« og »intelligente byer«;
- b) at udvikle partnerskaber, der kan tjene som platforme for en udvidelse af de regionale beslutningstageres videnbase og fremme samfundsmæssige nyskabelser;
- c) at oprette en platform for intelligent specialisering, der skal støtte regionernes indsats for at udforme strategier, som prioriterer konkurrencerelaterede fordele og et potentielt samarbejde med andre regioner;
- d) at støtte samarbejdet mellem erhvervslivet og den akademiske verden gennem oprettelsen af vidensalliancer med særlig fokus på at løse problemerne vedrørende manglen på innovationskompetence;
- e) at styrke det videnskabelige grundlag for politiske beslutninger ved hjælp af et »europæisk forum for fremadrettede aktiviteter«, der har deltagelse af lokale og regionale myndigheder samt andre offentlige og private interessenter for at forbedre det videnskabelige grundlag for politikkerne;

- f) udvikle en bredere interesse for brugen af »Triple Helix«-modellen for at iværksætte innovative regionale (subregionale) forskningsklynger og udvikle innovationsplatforme samt styrke de aktiviteter, der udgår fra vidensamfundets tre elementer (synergi mellem forskning, uddannelse og innovationsaktiviteter);
- g) at fjerne de eksisterende organisatoriske forskelle mellem EU's regionale og lokale myndigheder gennem partnerskaber og fremadrettede samarbejdsprojekter, der tager sigte på »Innovation i EU«, og som er holdbare over tid og befordrende for, at strukturelt og organisatorisk mindre myndigheder går sammen om at udnytte deres ekspertise på en fast og struktureret måde.

Flagskibsinitiativet: »Unge på vej«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at fokusere på nøglekompetencer i vidensamfundet, såsom læringskompetence, sprog og kultur, iværksætter- og innovationsfærdigheder samt menneskelige færdigheder og evnen til at udnytte ikt-potentialet i fuldt omfang;
- b) at kæde den formelle, uformelle og ikke-formelle uddannelse og erhvervsuddannelse sammen med behovene på arbejdsmarkedet med henblik på at øge de unges beskæftigelsesegnethed og gøre dem i stand til at frigøre deres potentiale og udvikle sig personligt og fagligt;
- c) at åbne muligheder for mobilitet for så mange unge som muligt, uanset deres baggrund, økonomiske situation eller den geografiske beliggenhed af deres region;
- d) at videreudvikle de europæiske instrumenter, der skal fremme og styrke læringsmobiliteten i alle dele af uddannelsessystemet;
- e) at støtte inddragelsen af Europass (den europæiske model for et CV) i det kommende europæiske kvalifikationspas med det formål at fremme mobiliteten;
- f) at iværksætte samarbejdsinitiativer mellem offentlige myndigheder baseret på aftaler med det sigte at finde de bedste løsninger til effektivt at forberede de studerende på voksenlivets ansvar, at udvikle et tættere samarbejde mellem erhvervsuddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere og universiteter med henblik på et optimalt uddannelsesforløb, også inden for erhvervsuddannelse, som opfylder de studerendes og arbejdsgivernes krav, at inddrage arbejdsgiverne i at identificere uddannelsesmæssige problemer og udarbejde løsninger herpå, at støtte skoler i at gennemføre forberedende uddannelsesprogrammer, at få unge til at deltage i erhvervsfaglige praktikophold, og at gøre videreuddannelse populært blandt arbejdsgiverne;
- g) at fremhæve, at grunden til et godt helbred og en god form lægges allerede i ungdommen og giver forudsætningerne for et godt liv. De aktiviteter, der udgår fra organer, som

arbejder uden fortjeneste for øje, er en af samfundets hjørneste. Udvalget opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til ikke at gå videre med de forslag (Kommissionens grønne bog om moms-systemets fremtid (KOM(2010) 695), der vil kunne true disse foreningers eksistens og økonomiske situation.

Flagskibsinitiativet: »En digital dagsorden for Europa«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at opstille lokale digitale dagsordener for at fremskynde en optimal brug af ikt gennem et koordineret lokalt, regionalt og europæisk samarbejde;
- b) at forbedre interoperabilitet og e-forvaltning gennem udvikling af nye applikationer, såsom borgercentrerede e-tjenester, e-læring, e-sundhed, e-afstemning, e-forvaltning, intelligente transportsystemer og brug af regional information i byplanlægningen;
- c) at fremme det digitale indre marked som en hjørneste i den digitale dagsorden for Europa og støtte omfattende pionerprojekter, hvor der trækkes på den bedste europæiske ekspertise og alle berørte parter inddrages;
- d) at sikre lige bredbåndsadgang til en overkommelig pris i alle områder og lede pilotprojekter, der sigter på at afhjælpe forskellene med hensyn til adgang;
- e) at udvikle fælles løsninger på områder som databeskyttelse og sikkerhed i forbindelse med ikt-produkter og -tjenester, hvilket er en forudsætning for, at borgerne har tillid hertil og, at de foreliggende muligheder udnyttes.

Flagskibsinitiativet: »Et ressourceeffektivt Europa«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at forbedre styringen på klimaområdet ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder som væsentlige aktører i bestræbelserne på at bekæmpe og modvirke klimaændringerne og fremme en mere bæredygtig ressourceanvendelse og for at motivere producenter og forbrugere til at udvise en mere klimavenlig og ressourceeffektiv adfærd;
- b) at skabe brugercentrerede parametre til brug for værdiskabelse og konsekvensanalyser, som kan anvendes af de forskellige myndighedsniveauer i forbindelse med skabelsen af et bæredygtigt vidensamfund, og i den sammenhæng begrænse brugen af indikatorer for at sikre, at politikkerne udarbejdes på en effektiv måde, der er synlig og forstælig for borgerne;
- c) at vedtage lokale eller regionale klima- og energistrategier, som indeholder en større andel af grønne offentlige indkøb, herunder ved projekter, som modtager støtte fra medlemsstaterne og Den Europæiske Union;
- d) at anvende køreplaner og aftaler til at mobilisere politisk støtte og fremme investeringer i klimavenlig infrastruktur, fornyelse af energisystemerne og økologiske offentlige tjenester.

Flagskibsinitiativet: »En industripolitik for en globaliseret verden«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at fremme den industrielle modernisering gennem europæiske strategiske projekter, som sigter mod at have en global løftestangseffekt med hensyn til en effektiv udveksling af viden og teknologi (på områder som grøn transport og energieffektive bygninger);
- b) at sikre en udveksling af idéer og forretningsmodeller gennem initiativer som »den europæiske iværksætterregion«, der har til formål at opmuntre de lokale og regionale myndigheder til at fremme nyskabelser med relation til SMV'er og iværksætterkultur;
- c) at fremme idéen om regionale innovative økosystemer og udvikle et tættere samarbejde mellem fremstillingssektoren og universiteter og teknologicentre med det formål at skabe ny vækst og beskæftigelse;
- d) at iværksætte foranstaltninger der sikrer at arbejde og familieliv kan forenes ved at forbedre kvaliteten af offentlige tjenesteydelser, f.eks. heldagsbørnepasning, og fremme en familievenlig udformning af arbejdslivet vha. bl.a. fleksible arbejdstids- og beskæftigelsesmodeller.

Flagskibsinitiativet: »En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at skabe forudsætninger for jobskabelse og lokale foranstaltninger til styring af industrielle og økonomiske forandringer, f.eks. ved at kortlægge kløfter på området e-færdigheder og dermed forbundne forretningsmuligheder;
- b) at fremme strategiske partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder, uddannelsesinstitutioner og virksomheder med det formål at fremme regionale innovative økosystemer og forlige dem med flexicity-politikkerne;
- c) at fremme lokale tiltag vedrørende digitale færdigheder, skolefrafald, livslang læring og større indflydelse til den ældre generation;
- d) at udvikle stærkere forbindelser mellem erhvervsliv og universiteter, f.eks. ved at integrere »meritgivende« praktikophold i alle universitetsstudier, og tage højde for erhvervsaktive studerendes behov og problemer ved udviklingen af programmer, f.eks. gennem kortere udlandsophold og »Internationalisation at Home«.

Flagskibsinitiativet: »En europæisk platform mod fattigdom«. Regionsudvalget anerkender det særlige behov for:

- a) at udvikle en lokale og regional dagsorden for social inklusion, således at de lokale sociale tjenester bliver mere effektive og tilgængelige for alle;

- b) at anvende lovgivningsmæssige kompetencer og programmer, som er skræddersyede til lokale behov på områderne uddannelse, boliger, byplanlægning, sociale tjenester, sikkerhed og kulturelle aktiviteter med et særligt fokus på børn og unge;
- c) at fremme e-inddragelse, socialøkonomien, frivilligt arbejde og virksomhedernes sociale ansvar;
- d) at evaluere de gennemførte reformer, særligt med hensyn til omfanget, omkostningerne og følgevirkningerne af samfundsmæssige innovationer og formidle de nye løsninger, som har vist sig effektive, i hele Europa til anvendelse på lokalt plan.

III. ANBEFALINGER VEDR. FORVALTNING PÅ FLERE MYNDIGHEDSNIVEAUER OG FINANSIERING

REGIONSUDVALGET

Forvaltning på flere myndighedsniveauer: Territoriale pagter og politisk medansvar

15. understreger, at formålet med at give strategien en større regional og lokal dimension er at styrke medlemsstaternes forpligtelse over for strategien og det politiske medansvar for den, og derved gøre den mere relevant for og smidig i forhold til græsrødderne;

16. gør opmærksom på, at udvalget føler sig stærkt forpligtet af sit forslag om at etablere en »Territorial pagt mellem de regionale og lokale myndigheder med henblik på Europa 2020-strategien« med det formål at sikre medansvar for strategien på flere myndighedsniveauer i kraft af et effektivt partnerskab mellem Den Europæiske Unions, nationale, regionale og lokale offentlige myndigheder. Forslaget støttes af Europa-Parlamentet, Kommissionen og Det Europæiske Råd ⁽³⁾;

17. bemærker, at adskillige af de nationale reformprogrammer for Europa 2020-strategien, som de nationale regeringer som led i det europæiske halvår senest i april 2011 fremlagde for Kommissionen, pegede på den rolle, som de lokale og regionale myndigheder har spillet i programmernes udformning. Kun få nationale reformprogrammer peger imidlertid på, at der er blevet anvendt en tilgang med forvaltning på flere myndighedsniveauer for at gennemføre dele af den nye strategi, og kun ét af programmerne nævner udtrykkeligt Regionsudvalgets forslag om territoriale pagter;

18. opfordrer i høj grad medlemsstaterne til at hjælpe regioner og byer med at etablere nationale territoriale pagter med henblik på Europa 2020-strategien ⁽⁴⁾ for i et samarbejde med de centrale myndigheder at opstille nationale mål, forpligtelser og rapporteringsstrukturer med udgangspunkt i Europa 2020-målene, der fuldt ud respekterer de nationale lovgivningsmæssige rammer ⁽⁵⁾;

⁽³⁾ Regionsudvalgets resolution om »Større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i Europa 2020-strategien«, CdR 199/2010 fin.

⁽⁴⁾ Erklæring til Det Europæiske Råds forårstopmøde 2011, CdR 73/2011.

⁽⁵⁾ Regionsudvalgets resolution om »Større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i Europa 2020-strategien«, CdR 199/2010 fin.

19. fremhæver den merværdi, de territoriale pagter skaber. De bør fokusere på nogle få skræddersyede prioriteter, der har særlig værdi for de enkelte berørte regioner, og det bør undgås, at de bliver et nyt bureaukratisk instrument, men i stedet tilstræbes, at de føjer sig naturligt ind i de nationale reformprogrammer for at sikre overholdelsen af principperne om forvaltning på flere myndighedsniveauer og om partnerskab. De kan have form af politisk forpligtende tilsagn, eventuelt suppleret af frivillige aftaler mellem offentlige organer, og fokusere på styring og gennemførelse af Europa 2020-strategien. De territoriale pagter kan navnlig udformes på politikområder, hvor de regionale og lokale myndigheder er nøgleaktører med hensyn til at udforme og gennemføre de overordnede mål for og flag-skibsinitiativerne som led i Europa 2020-strategien;

20. minder om, at der findes adskillige eksempler på aftaler om forvaltning på flere myndighedsniveauer med det formål at opnå fælles målsætninger for den territoriale udvikling i kraft af integreret og koordineret politiktilrettelæggelse. Aftalerne er vidt forskellige og afspejler ikke blot forskellige mål, men også reelle forskelle mellem de pågældende lande og den socioøkonomiske, kulturelle, institutionelle og miljømæssige mangfoldighed. Som eksempler kan nævnes Østrig (territoriale beskæftigelsespagter 2007-2013), Spanien (Kataloniens territoriale pagter for land-distrikterne), Belgien (Flanders in Action-pagten 2020 og Plan Marshall 2. Green for Wallonia), Storbritannien (Greater Nottingham Partnership), Frankrig (territoriale pagter om inklusion, planaftaler mellem stat og regioner) og Tyskland (BMBF-innovationsinitiativet »Iværksætterregioner«). Regionsudvalget gentager sit tilsagn om at arbejde for størst mulig erfaringsformidling til fremme af den gensidige læringsproces⁽⁶⁾; henleder også opmærksomheden på fælles aktiviteter med henblik på at styrke og videreudvikle nabokontakten mellem lokalsamfundene og de lokale og regionale myndigheder i to eller flere nabolande på grundlag af bilaterale eller multilaterale samarbejdsaftaler mellem de berørte parter;

21. gentager sit budskab fra præsidiets erklæring til Det Europæiske Råds forårstopmøde 2011: De territoriale pagter vil bidrage til at give den nye strategi en territorial dimension og vil også være med til at sikre, at alle politikinstrumenter og finansieringskilder, der står til rådighed på de forskellige involverede myndighedsniveauer, vil blive sat ind på at nå Europa 2020-målene;

22. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder, ifølge medlemsstaternes og Den Europæiske Unions lovgivning skal gennemføre målsætningerne i Europa 2020-strategien, og opfordrer derfor formandskaberne for Den Europæiske Union til i konklusionerne fra Det Europæiske Råd udtrykkeligt at støtte principperne om forvaltning på flere myndighedsniveauer, herunder Regionsudvalgets forslag om territoriale pagter;

23. gør opmærksom på, at analysen af de nationale reformprogrammer viser, at de lokale og regionale myndigheder i de fleste medlemsstater ikke blev inddraget i tilstrækkelig grad, da medlemsstaterne udarbejdede deres reformprogrammer. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af de nationale reformprogrammer i så høj grad, som det er muligt. En

bottom up-strategi for gennemførelsen, som i overensstemmelse med nærhedsprincippet så vidt muligt inddrager de kompetente forvaltningsniveauer forbedrer ikke kun chancerne for gode resultater med de nationale reformprogrammer, men skaber også en større forståelse for gennemførelsen af disse. Regionsudvalget er parat til at udvikle territorialpagtkoncepter og regionale operationelle programmer i samarbejde med de regioner, der måtte være interesseret. Derved kunne man sætte skub i Europa 2020-strategien og gennemføre flag-skibsinitiativer på regionalt plan. Typiske eksempler er »Local Digital Agenda« og »Local Innovation Agenda«, som bistår regionerne med intelligent specialisering, udvikler europæisk samarbejde og danner grundlag for velfærd;

24. understreger betydningen af at opbygge regional innovationskapacitet på grundlag af intelligent specialisering og komplementaritet i forhold til naboregioner. Potentialet i de europæiske makroregioner bør udnyttes fuldt ud til at udvide markeder og agere som innovativ forsøgsfacilitet til støtte for vækst. I denne sammenhæng er der klar dokumentation for, at Østersøregionen kan fungere som stifinder og som prototype-eksempel for resten af Europa.

REGIONSUDVALGET

Forvaltning på flere myndighedsniveauer: Gennemførelsens afgørende betydning

25. erkender den store kløft mellem den nyeste forskningsviden og den konkrete virkelighed. Der er brug for en kraftig regional indsats for at udmønte forskningsresultater i innovation, der har et lokalt tilsnit, og som kan anvendes overalt i EU. De lokale og regionale myndigheder skal mobilisere offentlig-private partnerskaber og opmuntre til græsrodsdeltagelse (den såkaldte brugerdrevene åbne innovation for værdiskabelse i åbne samfund);

26. understreger den centrale overordnede rolle, som flag-skibsinitiativerne Innovation i EU⁽⁷⁾ og Den digitale dagsorden⁽⁸⁾ spiller for at skabe gunstige betingelser for at slå bro over den kløft, der adskiller eksisterende forskningsresultater og den konkrete virkelighed. Den strategiske og operationelle praksis på lokalt og regionalt plan skal udvikles, ja endda ændres radikalt i overensstemmelse med de nyeste forskningsresultater;

27. opfordrer til aktivt at fremme innovation på tjenestområdet med henblik på at modernisere processer og gøre disse til en del af en tankegang baseret på digitale systemer;

28. henstiller, at Kommissionen hurtigt tager beslutninger, der kan danne grundlag for udviklingen af det indre marked, navnlig et digitalt indre marked, og som kan finansiere nogle få storstilede forsknings- og udviklingsinitiativer, der er egnede til at overføre og konceptualisere den globale forskningsviden, så den kan gøres virkelighedsnær og praktisk anvendelig på en tværfaglig og kreativ måde. Der skal være tale om pionerinitiativer, der gør brug af de bedste eksperter og udveksling af aktører fra forskellige forskningsområder;

⁽⁶⁾ Der er oprettet en særlig webside med dette formål på Regionsudvalgets websted om Europa 2020-overvågningsplatformen.

⁽⁷⁾ Udtalelse om Europa 2020-flag-skibsinitiativ Innovation i EU, CdR 373/2010 rev. 2.

⁽⁸⁾ Udtalelse om den digitale dagsorden for Europa, CdR 104/2010 fin.

29. opfordrer indtrængende Kommissionen til i fællesskab med Regionsudvalget at igangsætte en bredt anlagt kommunikationskampagne for at øge de lokale og regionale beslutningstageres og offentlighedens opmærksomhed om Europa 2020-strategien. Med det formål foreslår Regionsudvalget sammen med Kommissionen at udarbejde en »Håndbog om Europa 2020-strategien til brug for kommunerne og regionerne« for at gøre det anskueligt, hvordan de kan bidrage til gennemførelsen af strategien, og samtidig gøre opmærksom på de forskellige finansieringskilder (nationalt, lokalt, regionalt og gennem Den Europæiske Union);

30. bekræfter, at udvalget fortsat vil overvåge gennemførelsen af Europa 2020-strategien lokalt vha. Europa 2020-overvågningsplatformen. Resultaterne af Regionsudvalgets overvågningsindsats vil for at yde et bidrag til en vellykket strategi og som led i det europæiske halvår blive offentliggjort hvert år i december måned forud for Kommissionens årlige vækstundersøgelse og forårstopmødet i Det Europæiske Råd.

REGIONSUDVALGET

Finansiering: Behovet for synergi mellem de forskellige finansieringskilder

31. understreger, at den egentlige udfordring for EU, medlemsstaterne og regionerne består i at skabe den nødvendige synergi mellem de forskellige offentlige og private finansieringsinstrumenter for at sikre, at Europa 2020-strategien kan gennemføres, og opfordrer til en stærkere koordinering af de nationale, regionale og lokale offentlige budgetter for at give regionerne og kommunerne muligheder for en bedre udnyttelse af strukturfondene og Den Europæiske Unions programmer;

32. lægger navnlig vægt på behovet for fremskridt med hensyn til at samle ressourcerne om Europa 2020-strategiens målsætninger og fremhæver koblingen mellem samhørighedspolitikken og Europa 2020-strategien, der indebærer en reel mulighed for fortsat at yde støtte til, at de fattigere regioner i Den Europæiske Union kan indhente deres efterslæb, lette koordineringen mellem Den Europæiske Unions politikker og udvikle samhørighedspolitikken til en central væstkatalysator i hele Den Europæiske Union, samtidig med at der tages hånd om de samfundsmæssige udfordringer såsom den aldrende befolkning og klimaforandringerne ⁽⁹⁾;

33. bekræfter i denne sammenhæng sin interesse for to kommissionsforslag vedr. den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2013 ⁽¹⁰⁾, nemlig udviklings- og investeringspartnerskabskontrakterne mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstater, som afspejler partnernes engagement på nationalt og regionalt niveau, og en fælles strategisk ramme, som skal skabe øget sammenhæng mellem EU's politikker med henblik på at opfylde målene for Europa 2020 og samhørighedsmålsætningerne, til afløsning af de eksisterende særskilte pakker med retningslinjer;

34. minder om de samhørighedspolitiske foranstaltninger til opbygning af regionale innovationssystemer, territoriale

samarbejdsinstrumenter, tilvejebringelse af risikovillig kapital og tiltagene til at fremskynde indføringen af innovative produkter og fremme netværksdannelse mellem interesseparterne fra erhvervslivet, forskningen og forvaltningerne ⁽¹¹⁾;

35. minder om behovet for at skabe bedre måleværktøjer end BNP alene for at kunne tage højde for spørgsmål som f.eks. klimaforandringerne, ressourceeffektivitet, livskvalitet og social inklusion, og peger på, at de indekser, der skal anvendes af de lokale, regionale, nationale og Den Europæiske Unions myndigheder skal være ensartede og fremme den samfundsmæssige innovation og dens udbredelse samt sikre sammenhæng i beslutningerne ⁽¹²⁾. Disse supplerende indikatorer bør inddrages i gennemførelsen og evalueringen af samhørighedspolitikken, så den enkelte regions udviklingsniveau afspejles bedre ⁽¹³⁾;

36. opfordrer Kommissionen til at gøre det lettere at danne nye territoriale partnerskaber ved at forenkle og forbedre forvaltningen af de tværregionale samarbejdsprogrammer ⁽¹⁴⁾;

37. opfordrer til øget funktionskapacitet blandt regioner og kommuner med henblik på udnyttelsen af det 7. rammeprogram for forskning, programmet for konkurrenceevne og innovation og tilsvarende initiativer. Der bør være særligt fokus på fuld udnyttelse af digitaliseringen og de nye centrale støtteteknologier i moderniseringen af den regionale innovationspolitik.

REGIONSUDVALGET

Finansiering: Åben innovation og offentlige indkøb som katalysator for ressourceeffektivitet

38. anerkender, at innovation er et resultat af forskellige faktorer og tværfaglige metoder og opfordrer til foranstaltninger til at øge regionernes strukturelle og relationelle kapital, både internt som led i praktiske fællesskaber og i samarbejde med andre;

39. mener, at virksomhederne bør tænke i nye baner og trække bredt på de ressourcer, der står til rådighed i deres region, og at de derfor er afhængige af social kapital for at opnå gode resultater. På den anden side opfordrer Regionsudvalget regionerne til at bevæge sig i retning af åben innovation inden for partnerskaber, der har mennesket i centrum, mellem aktører i den offentlige og private sektor, hvor universiteterne og andre videninstitutioner spiller en afgørende rolle, dvs. at modernisere Triple Helix-konceptet;

40. bifalder brugen af prækommercielle indkøb som brobygger mellem samfundsmæssig innovation og teknologibaserede løsninger og understreger, at moderniseringen af reglerne for offentlige indkøb skal styrke den offentlige sektors muligheder for at få mest muligt for pengene ⁽¹⁵⁾. Forudsat at de nærmere vilkår og processerne kan koordineres mellem regionerne, kan prækommercielle offentlige indkøb også være en betydelig drivkraft for det indre marked i EU;

⁽¹¹⁾ Samhørighedspolitikens bidrag til Europa 2020-strategien, CDR 223/2010 fin.

⁽¹²⁾ En vurdering af fremskridt hinsides BNP, CDR 163/2010 fin.

⁽¹³⁾ Udtalelse om den fjerde samhørighedsrapport, CDR 369/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ Ibid.

⁽¹⁵⁾ Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb – mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb, CDR 70/2011 fin.

⁽⁹⁾ Gennemgang af EU's budget, KOM(2010) 700 endelig.

⁽¹⁰⁾ Også nævnt i Gennemgang af EU's budget, KOM(2010) 700 endelig.

41. gentager, at prækommercielle indkøb kan styrkes yderligere ved kombination med åben innovation med sigte på at fremskynde udviklingen af det grønne videnssamfund, det vil med andre ord sige, hvis de bruges til at udvikle fælles, genanvendelige løsninger til at skabe de infrastrukturer og tjenesteydelser, som moderne innovationsøkosystemer i den virkelige verden er bygget på.

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Strategi for effektiv gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder«

(2012/C 9/11)

REGIONSUDVALGET

- finder det positivt, at de grundlæggende rettigheder styrkes i EU. Til trods for en solid EU-lovgivning på menneskerettighedsområdet er der mangler, når det kommer til sikringen af rettighederne i praksis;
- bakker op om strategiens tre hovedpunkter og konstaterer samtidigt, at strategien især tager sigte på EU's institutioner og mere specifikt handler om, hvad Kommissionen skal og bør gøre; slår til lyd for en mere strategisk tilgang til arbejdet med at gennemføre chartret. Det indebærer, at alle institutioner involveres, også de lokale og regionale politiske niveauer;
- ønsker at medvirke til at fremme en kultur, hvor rettighederne beskyttes og fremmes på flere politiske niveauer, og ser gerne, at borgernes bevidsthed om disse rettigheder øges, og at offentligt ansatte i EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder informeres bedre om chartrets gyldighed som direkte gældende ret;
- mener, at forslaget til strategi bør præciseres, hvad angår procedurerne i forbindelse med indledende høringer om lovforslag. Disse procedurer bør fremstå mere klart, så konsekvensanalyserne kan blive korrekte og anvendelige. At forskellige aktører, herunder det lokale og regionale politiske niveau, får mulighed for at udtrykke deres synspunkter, er vigtigt for at styrke demokratiet i EU.

Ordfører	Lotta Håkansson HARJU (SE/PSE), medlem af kommunalbestyrelsen i Järfälla kommune
Basisdokument	Strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder KOM(2010) 573 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGETS HOLDNING

Baggrund

1. Med Lissabontraktatens ikrafttrædelse er Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder blevet juridisk bindende. Chartrets rettigheder kan hævdes ved Den Europæiske Unions Domstol i Luxembourg, og de nationale domstole skal tage fuldt hensyn til chartret i deres afgørelser. Lissabontraktaten indebærer også, at EU skal tiltræde den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Anliggender om rettigheder, der hører under den europæiske menneskerettighedskonvention, indbringes for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg. Så snart EU har ratificeret denne konvention, vil også EU's lovgivning kunne prøves af Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg.

3. Overtrædelser af menneskerettighedskonventionen kan indklages af de enkelte borgere i Europarådets medlemsstater, mens overtrædelser af EU's grundlæggende rettigheder kan indklages af EU's medlemsstater, EU's institutioner, juridiske eller fysiske personer. En af forudsætningerne for et velfungerende regelværk i hele Europa er en snarlig ratificering af den europæiske menneskerettighedskonvention fra EU's side.

4. I EU-chartret samles alle de grundlæggende rettigheder, som garanteres af EU, i én tekst, og de forsynes med en klar definition. Retssikkerheden styrkes, og den enkeltes rettigheder tydeliggøres. Chartret finder anvendelse for EU's institutioner og for medlemsstaterne, når de anvender eller gennemfører EU-retten.

5. I chartret slås det fast, at EU's kompetencer ikke udvides som følge af de nye artikler. Kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne skal respekteres.

6. Værdien af lokalt selvstyre anerkendes i EU-traktaten, hvor respekten for medlemsstaternes nationale identitet (art. 4, stk. 2) nu også omfatter deres grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer, herunder regionalt og lokalt selvstyre. Et stærkt selvstyre på lokalt og regionalt niveau er en central del af EU-landenes demokratiske systemer. Nærhedsprincippet

omformuleres i Lissabontraktaten og udvides for første gang til at omfatte såvel det nationale som det regionale og lokale plan. Samtlige EU-lande har nu også ratificeret den europæiske konvention om lokalt selvstyre.

7. I den foreliggende meddelelse (KOM(2010) 573 endelig) fremlægger Kommissionen sin strategi. Dens overordnede mål er at fremme en »refleks« vedrørende grundlæggende rettigheder. Strategien har tre hovedpunkter:

— *Unionen skal være et forbillede*

— *Borgerne skal informeres bedre*

— *Der skal udarbejdes en årsberetning om anvendelsen af chartret.*

8. Strategien fokuserer først og fremmest på Kommissionens og EU-institutionernes arbejde og procedurer. Ifølge strategien skal Kommissionen kontrollere, at alle EU-retsakter er i overensstemmelse med chartret på hvert trin i lovgivningsprocessen, herunder gennemførelsen på nationalt, regionalt og lokalt niveau.

REGIONSUDVALGET

Generelle synspunkter

9. finder det positivt, at de grundlæggende rettigheder styrkes i EU. Til trods for en solid EU-lovgivning på menneskerettighedsområdet er der mangler, når det kommer til sikringen af rettighederne i praksis;

10. bifalder derfor Kommissionens strategi for EU's konkrete gennemførelse af chartret om de grundlæggende rettigheder og er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at bestræbe sig på en bedre gennemførelse af de rettigheder, som garanteres af EU;

11. bakker op om strategiens tre hovedpunkter og konstaterer samtidig, at strategien især tager sigte på EU's institutioner og mere specifikt handler om, hvad Kommissionen skal og bør gøre; slår til lyd for en mere strategisk tilgang til arbejdet med at gennemføre chartret. Det indebærer, at alle institutioner involveres, også de lokale og regionale politiske niveauer;

12. understreger betydningen af, at man kritisk gennemgår holdbarheden af den kompetencefordeling vedrørende grundlæggende rettigheder, som slås fast i EU's traktater og chartret, i de kommende år, hvor chartrets indhold skal udmøntes i både politisk handling og juridisk vurdering. Chartret om grundlæggende rettigheder indebærer ikke en udvidelse af EU's beføjelser, og der bør tages hensyn til den rolle, som kommuner og regioner spiller i landenes politiske systemer;

13. minder om mangfoldigheden af lokale og regionale demokratiformer i de enkelte medlemsstater. Ved gennemførelsen af de grundlæggende rettigheder skal de nationale forfatningsmæssige traditioner og det kommunale selvstyre respekteres. Strategien skal bygge på et samspil mellem borgerne og staten og mellem de forskellige samfundsniveauer. Det lokale og regionale niveau skal fremstå tydeligere og tildeles en rolle som medspiller i gennemførelsesfasen;

14. ønsker at understrege, at det er på lokalt og regionalt plan, at mange af de grundlæggende rettigheder tilvejebringes og sikres, f.eks. sundhedsbeskyttelse (chartrets art. 35), ret til uddannelse (art. 14), ejendomsret (art. 17), social sikring og social bistand (art. 34), forbrugerbeskyttelse (art. 38), demokratisk medbestemmelse (art. 39 og 40);

15. påpeger, at det lokale og regionale niveaus betydning for gennemførelsen af menneskerettighederne er blevet fremhævet af Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder (CLRAE), bl.a. i rapporten »The role of local and regional authorities in the implementation of human rights«, Lars O. Molin, 2010, og af EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) (bl.a. i dialogen den 26. november 2010 med Regionsudvalgets underudvalg CIVEX om beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder på flere niveauer);

16. understreger, at de lokale og regionale niveauer skal være langt mere synlige i strategien for at give den større gennemslagskraft og for at de grundlæggende rettigheder skal kunne gennemføres fuldt ud, og at den strategiske rolle, som kommuner og regioner spiller, skal fremhæves; opfordrer lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne til via åben høring af borgerne og lokale interessenter at udarbejde og gennemføre deres egne chartre om grundlæggende rettigheder, som svarer til EU's charter;

17. minder om, at der er behov for en fælles indsats og et fælles ansvar fra alle samfundets niveauer. Sikring af et effektivt og velfungerende samarbejde mellem samfundsniveauerne bør således indgå som en vigtig del af strategien. Der er behov for en regelmæssig dialog om gennemførelsen af de grundlæggende rettigheder mellem alle politiske niveauer i EU. Det er også blevet understreget af Europarådets kommissær for menneskerettigheder, Thomas Hammarberg (»Recommendation on systematic work for implementing human rights at the national level – CommDH(2009)3«);

18. betoner, at et godt eksempel på samarbejde mellem samfundsniveauerne er den årlige dialog om beskyttelse og fremme af de grundlæggende rettigheder på flere niveauer, som arrangeres af Regionsudvalget/underudvalget CIVEX og EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) i Wien.

Der er behov for en regelmæssig dialog og for at involvere alle niveauer i beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder samt informere lokale og regionale myndigheder i hele Den Europæiske Union om grundlæggende rettigheder;

19. peger på, at FRA også leder et projekt om udvikling af samarbejdet mellem de forskellige politiske niveauer i EU. Projektet (»Joined-up governance on fundamental rights«) har til formål at koordinere forskellige politiske niveauer for at sikre, at de grundlæggende rettigheder gennemføres;

20. ønsker at medvirke til at fremme en kultur, hvor rettighederne beskyttes og fremmes på flere politiske niveauer, og ser gerne, at borgernes bevidsthed om disse rettigheder øges, og at offentligt ansatte i EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder informeres bedre om chartrets gyldighed som direkte gældende ret; opfordrer Kommissionen til at fremme egnede instrumenter (f.eks. e-learning) for at tilvejebringe et fælles grundlag for anvendelsen af lovgivningen;

21. minder om, at alle EU's medlemsstater har ratificeret den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og frihedsrettigheder og dermed skal sikre den grundlæggende overholdelse af de rettigheder, som er omfattet af konventionen, på alle myndighedsniveauer, også de subnationale. Alle EU's medlemsstater har også ratificeret Europarådets socialpakt (og de fleste af dem den reviderede socialpakt, som giver flere rettigheder). De rettigheder, der er omhandlet i disse dokumenter, gælder for alle, der har bopæl i EU's område, det vil sige også tredjelandstatsborgere i en EU-medlemsstat. Meget af indholdet findes også i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

22. understreger, at de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention skal gælde for alle, der opholder sig i en af EU's medlemsstater, uanset nationalitet. De sætter grundniveauet for den værdighed og frihed, som tilkendes mennesker, hvad enten de er EU-borgere eller ej. Hovedparten af artiklerne i EU's charter om grundlæggende rettigheder gælder for alle, herunder tredjelandstatsborgere;

23. understreger, at de grundlæggende rettigheder sigter mod at beskytte udsatte personer, som f.eks. flygtninge, der søger ophold i Europa, og at sikring af de grundlæggende rettigheder derfor kræver en indsats af fællesskabet, og nogle gange også ofre.

REGIONSUDVALGET

»Unionen skal være et forbillede«

24. mener, at forslaget til strategi bør præciseres, hvad angår procedurerne i forbindelse med indledende høringer om lovforslag. Disse procedurer bør fremstå mere klart, så konsekvensanalyserne kan blive korrekte og anvendelige. At forskellige aktører, herunder det lokale og regionale politiske niveau, får mulighed for at udtrykke deres synspunkter, er vigtigt for at styrke demokratiet i EU;

25. understreger, at de forskellige instanser – f.eks. nationale parlamenter, særlige ombudsmandsinstitutioner eller andre institutioner med ansvar for menneskerettigheder – skal have tilstrækkeligt med tid og gode muligheder for at indgive deres synspunkter. Men de lokale og regionale politiske niveauer samt civilsamfundets organisationer bør også inddrages og have mulighed for at bidrage med deres synspunkter;

26. finder det værdifuldt, at det klart synliggøres, hvordan lovgivningen påvirkes af chartrets rettigheder. Konsekvensanalyserne skal være »reelle« og ikke bare være standardformuleringer. Det er også værdifuldt, at Kommissionen understreger betydningen af en klar argumentation, som kan være vejledende for gennemførelsen. Den tjekliste, som strategipapiret foreslår, kan være nyttig som udgangspunkt for det videre arbejde;

27. mener, at EU og myndigheder på alle niveauer i EU skal foregå med et godt eksempel og arbejde aktivt for at sikre de grundlæggende rettigheder. Ikke bare for rettighederne i sig selv, men også for at kunne handle effektivt og være et godt forbillede for en omverden, som krænker menneskerettighederne.

REGIONSUDVALGET

»Bedre information til borgerne«

28. bifalder Kommissionens udsagn om vigtigheden af lettilgængelig og god information til borgerne. Informationsformidlingen bør imidlertid evalueres for at undersøge, i hvor høj grad informationerne når frem til borgerne. Først derefter er det muligt at vurdere, hvor effektiv og lettilgængelig den i virkeligheden er;

29. vil især understrege den rolle, som de lokale og regionale myndigheder kan spille i informationsformidlingen. Kommuner og regioner er vigtige aktører og platforme, når det gælder om at nå ud til borgerne og gøre dem opmærksom på deres rettigheder. Gennem god og klar information om, hvornår chartret finder anvendelse, og hvornår det ikke gør det, kan man undgå misforståelser om, hvornår borgerne kan hente støtte i chartret;

30. påpeger, at EU's information ikke må blive til en envejskommunikation. Kommuner og regioner kan videreformidle borgernes erfaringer med sikringen af chartrets håndhævelse. Dialogen skal handle om at gøre de grundlæggende rettigheder til reelle, effektive redskaber for alle i samfundet. Her kan de lokale og regionale myndigheder spille en afgørende rolle, og dette bør nævnes i strategien;

31. konstaterer, at de initiativer, som lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundets organisationer har taget i kampen mod udelukkelse, er en vigtig del af denne proces. Det er derfor positivt, at Kommissionen agter at inddrage

oplysninger fra civilsamfundet som grundlag for sin årsberetning om anvendelsen af chartret. Men det er en forudsætning, at der opretholdes en regelmæssig dialog, som involverer alle politiske niveauer i beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder med henblik på at bevidstgøre lokale og regionale myndigheder i EU om spørgsmål i relation til de grundlæggende rettigheder.

REGIONSUDVALGET

»Årsberetningen«

32. mener, at årsberetningerne, hvoraf den første blev offentliggjort for nylig, bør og vil udfylde en vigtig opfølgings- og evalueringfunktion med hensyn til strategien for gennemførelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder. Udvalget er imidlertid skuffet over, at den aktuelle beretning ikke henviser til den vigtige rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller for styrkelsen af de grundlæggende rettigheder i EU, eller til idéen om et system til beskyttelse af grundlæggende rettigheder på flere niveauer. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til i langt højere grad at inddrage det lokale og regionale politiske niveau i dette arbejde i fremtiden;

33. efterlyser en afklaring af, hvor meget EU-institutionernes arbejde skal fylde i årsberetningen, hvordan forskellige lovforslag er blevet vurderet, og i hvor vid udstrækning årsberetningen skal give en generel beskrivelse af situationen for de grundlæggende rettigheder i EU;

34. mener, at en af årsrapportens vigtige opgaver bør være at fungere som redskab til evaluering af de konkrete resultater af menneskerettighedsarbejdet i medlemsstaterne. I den forbindelse kan det lokale og regionale politiske niveaus egne vurderinger af, hvordan de grundlæggende rettigheder tilgodeses, også udgøre et grundlag. I Storbritannien har man f.eks. udviklet et redskab til måling af lige muligheder og menneskerettigheder (*Equality Measurement Framework*), og i Sverige er der et arbejde i gang om indikatorer for menneskerettigheder på lokalt og regionalt niveau. Også EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) og Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder har indledt et arbejde om indikatorer;

35. finder det påkrævet, at man i forbindelse med evalueringsrapporter, f.eks. ved indsamling af datagrundlaget og definition af kriterierne, lægger større vægt på borgernes grundlæggende rettigheder;

36. konstaterer, at årsberetningen bl.a. skal danne grundlag for en årlig dialog om de grundlæggende rettigheder. På baggrund af de lokale og regionale politiske niveaues vigtige rolle i gennemførelsen af de grundlæggende rettigheder bør Regionsudvalget indbydes til at deltage i denne dialog.

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015«

(2012/C 9/12)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over udarbejdelsen af den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015. Regioner og kommuner er aktører, leverandører og modtagere inden for alle de områder, der prioriteres i handlingsplanen: grænseoverskridende tjenester, myndiggørelse af borgerne, videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, e-deltagelse, det indre onlinemarked, grøn forvaltning og interoperabilitet;
- glæder sig over de europæiske forvaltningers indsats for at myndiggøre borgere og virksomheder vha. e-forvaltningstjenester samt øget adgang til offentlig information og forbedret gennemsigtighed. Udvalget bakker op om tiltag til at øge den offentlige deltagelse i den politiske proces, forbedre mobiliteten på det indre marked og begrænse bureaukratiet for borgerne;
- understreger, at den europæiske handlingsplan for e-forvaltning kan yde et stort bidrag til at mindske den digitale kløft og til at Europa 2020-strategiens mål opfyldes, mens den samtidig bidrager til opfyldelsen af et antal vigtige sociale, kulturelle og økonomiske behov hos Europas borgere;
- understreger, at open source software i stigende grad accepteres på markedet, samtidig med at åbne standarder og åbne brugerflader er centrale instrumenter til overførsel og brug af information og interoperabilitet på tværs af organisationer, systemer og udstyr.

Ordfører	Ján ORAVEC (SK/PPE), borgmester i Štúrovo
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015. Intelligent, bæredygtig og innovativ offentlig forvaltning ved hjælp af ikt
	KOM(2010) 743 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Informationssamfundet har været en kolossal accelerator for økonomiske og sociale fremskridt. I erkendelse heraf inkluderer alle lande og regioner på verdensplan fremme af informations-samfundet i deres udviklingsplaner og forsøger ved hjælp af offentlige indgreb at fremskynde etableringen af infrastruktur til informations- og kommunikationsteknologier (ikt), støtte indholdsproduktion, øge udbuddet af tjenester og fremme borgernes brug af ikt. Europa er blandt de globale pionerer i den henseende, og dets dagsorden bør styrkes vha. de lokale og regionale myndigheders deltagelse.

Den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015 skal opfattes som et praktisk udtryk for målsætningerne med den digitale dagsorden for Europa. Barriererne for en mere dynamisk forøgelse af ikt's potentiale, som har ført til disse initiativer, fremgår med al tydelighed i Europa. Det er især vigtigt at forbedre adgangen til innovative teknologier hos lokale og regionale myndigheder, som er tættest på borgerne, og at levere tjenesteydelser på græsrodsplan. Man må tage ved lære af tidligere projekter, som ikke har givet de forventede resultater.

Regionsudvalget støtter

1. forslag i handlingsplanen for e-forvaltning, som er yderst relevante for de lokale og regionale myndigheder, der bør betragte informations- og kommunikationsteknologierne som et vigtigt led i deres udvikling. Prioriteterne i den nye strategi på lokalt og regionalt niveau kan støtte livskvaliteten og borgernes sociale og økonomiske aktiviteter samt fremme offentlige tjenesteydelser, som er mere effektive og personrelaterede, og give støtte til lokale virksomheder. Regioner og byer kan støtte den fulde udnyttelse af dette potentiale på en række forskellige måder;

2. fremme af e-inddragelse, dvs. et rummeligt samt regionalt og socialt retfærdigt informationssamfund, som anvender ikt til at øge konkurrenceevnen og sikre bedre offentlige tjenester;

3. inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i et bredt samarbejde for at forbedre interoperabiliteten af forvaltningssystemerne og gøre leveringen af offentlige tjenester mere effektiv ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Regionsudvalget glæder sig over

4. udarbejdelsen af den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015. Regioner og kommuner er aktører, leverandører og modtagere inden for alle de områder, der prioriteres i handlingsplanen: grænseoverskridende tjenester, myndiggørelse af borgerne, videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, e-deltagelse, det indre onlinemarked, grøn forvaltning og interoperabilitet;

5. de europæiske forvaltningers indsats for at myndiggøre borgere og virksomheder vha. e-forvaltningstjenester samt øget adgang til offentlig information og forbedret gennemsigtighed. Udvalget bakker op om tiltag til at øge den offentlige deltagelse i den politiske proces, forbedre mobiliteten på det indre marked og begrænse bureaukratiet for borgerne;

6. den »one-stop-shop«-tilgang, som er valgt i flere medlemsstater. Oprettelsen af sådanne offentlige servicecentre i hele EU ville have grundlæggende betydning for såvel borgere som virksomheder i medlemsstaterne. Men først er det dog nødvendigt at skabe de rette forudsætninger for e-forvaltning og samtidig evaluere gennemførelsen af EU-direktivet om tjenesteydelser grundigt;

7. det nyttige arbejde vedrørende fremme og overvågning af folkesundheden, særligt i områder, der er fjerntliggende eller vanskeligt tilgængelige. Udarbejdelsen og gennemførelsen af nationale programmer for en digitalisering af sundhedsplejen i medlemsstaterne ville i høj grad gøre det lettere at levere sundhedstjenesteydelser på lokalt og regionalt plan samt på tværs af grænserne.

Regionsudvalget understreger

8. at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i denne proces, og derfor:

— bør Kommissionen og medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder fuldt ud og på effektiv vis inddrages i forvaltningen af ikt-relaterede initiativer ⁽²⁾;

⁽²⁾ CdR 283/2008 fin.

— bør EU's potentiale til at udvikle digitale tjenester i den offentlige og private sektor udnyttes fuldt ud, og ict bør anvendes til forbedring af de lokale og regionale myndigheders tjenester på områder såsom sundhedsydelse, uddannelse, offentlige indkøb, sikkerhed og sociale tjenester. EU-støttede offentlig-private partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder og SMV'er, der arbejder med udvikling af ict inden for offentlige ict-tjenester, kan være en glimrende hjørnesteen i opbygningen af lokale færdigheder og viden i hele EU ⁽³⁾;

— vil det under videreudviklingen af infrastruktur og tjenester under handlingsplanen for e-forvaltning være afgørende at sørge for, at alle sikkerhedskrav med hensyn til fortrolighed, tilgængelighed og integritet på alle niveauer er overholdt, så man sikrer mest mulig beskyttelse af privatlivets fred og persondata, afværger uretmæssig ikke lovfæstet sporing af alle former for persondata og profilanalyse ⁽⁴⁾ med bl.a. indkøbspræferencer, helbredstilstand, patientjournaler osv. og umuliggør, at man på en allerede velkendt måde kan få adgang til det informationsforarbejdende og informationslagrende system;

— betyder udvikling af grænseoverskridende offentlige tjenester, at de involverede IT-projekter skal dække aspekter som interoperabilitet og e-identifikation af borgere (Stork), e-signaturer, elektronisk forkyndelse af dokumenter og andre elementer af e-forvaltning, således at de behandles i en europæisk kontekst. Dette er også en grundlæggende forudsætning for at øge den individuelle mobilitet blandt borgerne i EU. Interoperabilitet er et grundlæggende aspekt af grænseoverskridende offentlige tjenester, som kræver en international tilgang, der rækker ud over de lokale myndighedsområde;

— bør de regionale og lokale myndigheder systematisk høres i forbindelse med udarbejdelsen, gennemførelsen og forvaltningen af de foranstaltninger, der skal virkeliggøre e-forvaltning i Europa. Regioner og kommuner bør på linje med medlemsstaterne anerkendes som de vigtigste forkæmpere for et tættere samarbejde mellem brugere og producenter af ict-innovationer på forskellige myndigheds- og forvaltningsniveauer ⁽⁵⁾;

9. at der bør gennemføres foranstaltninger til rationalisering, modernisering og reduktion af de administrative byrder som et første tiltag til at nedbringe omkostningerne, rationalisere og forenkle de administrative procedurer og tjenester; det vil være med til at give erhvervslivet en ny dynamik, reducere de administrative procedurer og byrder og samtidig lette forbindelserne mellem borgerne og administrationen samt bidrage til at nedbringe de administrative omkostninger i forbindelse med virksomhedernes aktiviteter, forbedre deres konkurrenceevne og stimulere deres udvikling;

10. at de grundlæggende principper, som handlingsplanen bygger på, nemlig åbenhed, fleksibilitet og samarbejde i forbindelserne mellem de europæiske forvaltninger og borgerne, har afgørende betydning for en vellykket gennemførelse;

11. at idéen om gennemsigtighed er særlig vigtig her, idet det vil »sætte borgerne i stand til at få elektronisk adgang til de personoplysninger, der er registreret om dem, når disse findes i elektronisk form« ⁽⁶⁾. Oplysninger de allerede i dag har ret til at få udleveret. Men Regionsudvalget er forbeholden over for Kommissionens forslag om, at borgerne i 2014 automatisk vil skulle underrettes elektronisk, når deres oplysninger har været genstand for elektronisk databehandling. En sådan underretning skal kun foregå, hvis den er til gavn for borgerne og står i forhold til de omkostninger, det indebærer;

12. at man ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder tættere ville kunne få fuldt udbytte af den offentlige sektors informationer, da de lokale og regionale myndigheder ville kunne anvende disse informationer til at øge konkurrenceevnen og skabe nye job ⁽⁷⁾;

13. at den europæiske handlingsplan for e-forvaltning kan yde et stort bidrag til at mindske den digitale kløft og til at Europa 2020-strategiens mål opfyldes, mens den samtidig bidrager til opfyldelsen af et antal vigtige sociale, kulturelle og økonomiske behov hos Europas borgere ⁽⁸⁾;

14. at indførelsen i hele Europa af princippet om, at personoplysninger og oplysninger om genstande kun registreres én gang, dvs. at det ikke vil være nødvendigt at udfylde formularer gentagne gange, vil yde et stort bidrag til at begrænse unødigt bureaukrati for borgerne og betyde en generel reduktion i udgifterne til offentlig forvaltning. Man må her sikre sig, at databeskyttelsen opretholdes;

15. at en grundlæggende forudsætning for en bedre anvendelse af ict er, at de uligheder, som fortsat gør sig gældende i forskellige regioner i EU, især i de fjerntliggende regioner med hensyn til borgernes adgang og udstyr, fjernes. Dette gælder i særlig grad for de lokale og regionale myndigheder, hvor der ikke blot eksisterer markante forskelle mellem forskellige regioner i et land, men også mellem lokale myndigheder alt afhængigt af deres størrelse. Mindre byer og landsbyer er ofte langt bagefter med hensyn til at kunne råde over den tekniske, organisatoriske og personalemæssige kapacitet, som er nødvendig, hvis brugen af ict skal udvides. Dette er årsagen til, at det er nødvendigt at tilbyde etableringen af ensartede platforme for leveringen af lokale tjenesteydelser i form af »software som en tjeneste« (SaaS). Der vil skulle gøres brug af aktuelle IT-innovationer såsom virtualisering og cloud computing, hvilket vil spare tid og penge ved gennemførelsen af projekter. Så vidt muligt bør denne udvikling baseres på allerede eksisterende platforme og anvendelsen af »open source«-programmer;

16. at dokumentet i særlig grad bør fremhæve behovet for at udligne de regionale forskelle eller i det mindste forhindre, at de bliver større. Vi er særligt opmærksomme på risikoen for, at e-forvaltningsprojekter kun godkendes og gennemføres i bestemte regioner;

⁽³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁵⁾ KOM(2009) 116 endelig.

⁽⁶⁾ KOM(2010) 743 endelig.

⁽⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 14/2010 fin.

17. at velfungerende grænseoverskridende tjenester, som sætter virksomheder i stand til at levere tjenesteydelser og produkter i hele EU (SPOCS – enkle onlineprocedurer for grænseoverskridende tjenester) vha. et enkelt system for elektroniske offentlige indkøb (PEPPOL – paneuropæiske offentlige indkøb via internettet) vil have en stor stimulerende effekt på udviklingen af erhvervsaktiviteter i EU;

18. at open source software i stigende grad accepteres på markedet, samtidig med at åbne standarder og åbne brugerflader er centrale instrumenter til overførsel og brug af information og interoperabilitet på tværs af organisationer, systemer og udstyr;

19. den nøglerolle, som de lokale og regionale myndigheder har i forbindelse med udbredelse af bredbåndsforbindelser⁽⁹⁾;

20. støtter Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2011 om »Europæisk bredbåndsnet: investering i en internetbaseret vækst«⁽¹⁰⁾ og særlig det synspunkt, at en forsyningspligt til at udvide bredbåndskommunikationen i landdistrikterne ville bidrage væsentligt hertil;

21. at adgang til kvalitetsbredbåndstjenester til rimelige priser kan øge antallet og kvaliteten af de tjenester, som lokale og regionale myndigheder leverer, og gøre det lettere for mikrovirksomheder og SMV'er at markedsføre produkter. Det er forventningen, at regioner og byer i randområder, især de mest fjerntliggende, vil drage stor fordel af en mere udbredt og hurtigere adgang til bredbåndstjenester⁽¹¹⁾;

22. at adgang til bredbåndstjenester dermed kunne afhjælpe ulemperne for fjerntliggende landdistrikter gennem en bedre kommunikation mellem myndighederne og brugerne, det være sig privatpersoner eller virksomheder⁽¹²⁾;

23. at udviklingen af »e-forvaltningstjenester« bør omfatte områder som: kontakt mellem brugerne og myndighederne, myndighedernes input i den offentlige debat (formidling af vigtige offentlige data, offentlige fora, online-høringer og især de nye borgerhøringer), kontakt mellem virksomheder og myndigheder (f.eks. indberetning af arbejdsmarkedsrelevante data, indberetning om ansættelser, overførsel af skatteoplysninger og regnskabsdata), gennemførelse af procedurer for e-handel og offentlige e-indkøb, nye arbejdsmetoder og tilrettelæggelse af arbejdet internt i myndighederne (omlægning af arbejdet, samarbejde, telearbejde);

24. at man hurtigt bør træffe foranstaltninger, der skal give alle europæere adgang til basalt bredbånd senest i 2013 og til hurtigt og ultrahurtigt bredbånd senest i 2020 i overensstemmelse med EU's forpligtelser under den digitale dagsorden for Europa;

25. at regionerne kan spille en ledende rolle for udnyttelsen af e-forvaltningens potentiale til at reducere CO₂-fodaftrykket, når det gælder om at indkredse lokale anvendelsesmuligheder for ikt, udveksle god teknologisk praksis, udpege projektpartnere, tildele midler til investering i ikt-redskaber, måle fremskridt og formidle gode resultater.

Regionsudvalget påpeger

26. kraftigt den særlige betydning, servicesektoren har med hensyn til at udnytte de muligheder, der ligger i ikt, eftersom engros- og detailhandelen samt finans- og forretningstjenester hører til de sektorer, der investerer mest i ikt⁽¹³⁾;

27. at den digitale kløfts fortsatte beståen forværrer den sociale udstødelse og de økonomiske forskelle. Det er derfor absolut nødvendigt af såvel sociale som økonomiske årsager at skabe lige muligheder på det digitale område. På den baggrund er e-inddragelse afgørende for opnåelse af målene i handlingsplanen for e-forvaltning 2011-2015 og således også af Europa 2020-strategiens mål⁽¹⁴⁾ for social og økonomisk udvikling;

28. at beskyttelse af privatlivets fred er afhængig af bestemte faktorer som organiseringen af de offentlige instanser (hvoraf de fleste findes på lokalt niveau), samordningen af EU-lovgivning, fremme af en innovationskultur hos de ansatte ved de offentlige myndigheder, bl.a. via brug af en fælles etisk kodeks og blandt borgerne, der skal definere og skabe opmærksomhed om deres digitale forbrugerrettigheder, samt forvaltningen af ikt-baserede applikationer⁽¹⁵⁾;

29. behovet for at sikre, at sikkerhedskravene opfyldes på alle niveauer, efterhånden som internetinfrastrukturen etableres, og de tilknyttede tjenester udvikles. Dette vil garantere størst mulig beskyttelse af privatlivets fred og persondata og forhindre enhver form for uautoriseret overvågning af persondata og profilering, herunder af oplysninger om indkøbsvaner, helbred, lægejournaler osv.⁽¹⁶⁾;

30. at lokale og regionale myndigheder har en nøglerolle at spille for bekæmpelse af internetkriminalitet og beskyttelse af datasikkerhed. De bør inddrages i indsamlingen af data om internetkriminalitet og uddannelse af personalet;

31. at princippet om et konkurrencedygtigt marked for informationer fra den offentlige sektor gør det nødvendigt at sikre, at private tjenesteleverandører er underlagt samme betingelser som offentlige institutioner, at private brugere kan få adgang til offentlige data, og at betingelserne for anvendelse af disse data i erhvervsøjemed er klart angivet⁽¹⁷⁾;

⁽⁹⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=/EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0322+0+DOC+XML+V0//DE&language^>

⁽¹¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 14/2000 fin.

⁽¹³⁾ The Economic Impact of ICT: Measurement, Evidence and Implications., OECD Publishing (2004).

⁽¹⁴⁾ KOM(2010) 2020.

⁽¹⁵⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 247/2009.

32. at en samordnet indsats fra EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet, som nævnt i Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer⁽¹⁸⁾, er yderst vigtig for forvaltningen af de processer, der ligger til grund for handlingsplanen for e-forvaltning og de dertil knyttede offentlige politikker.

Regionsudvalget bemærker

33. at arbejdsmarkedets parter, lokale og regionale myndigheder og regeringer bør arbejde sammen om at sætte gang i en positiv udvikling med videreuddannelse af de menneskelige ressourcer, organisatoriske ændringer, ikt og produktivitet, og sikre at ikt udvikles og anvendes på effektiv vis. Politikker, der tager sigte på at højne grundlæggende færdigheder i ikt, opbygge høje ikt-kvalifikationer, fremme livslang læring inden for ikt og styrke de ledelses- og netværksrelaterede færdigheder, der er nødvendige for at kunne anvende ikt effektivt, er særligt vigtige⁽¹⁹⁾ og hører til blandt de lokale og regionale myndigheders væsentligste ansvarsområder;

34. at Kommissionen i sin meddelelse annoncerer en imponerende række tiltag, der skal iværksættes under handlingsplanen for e-forvaltning;

35. at de foranstaltninger og tiltag, der er foreslået i meddelelsen, i deres nuværende udformning ikke ser ud til at frembyde nogen problemer i forhold til proportionalitetsprincippet, idet de ikke går videre, end det som er nødvendigt for at opfylde de opstillede målsætninger. Ekstra byrder på medlemsstaterne som følge af foranstaltningerne skal mindskes mest muligt og skal gøres til genstand for økonomiske betragtninger;

36. at de planlagte foranstaltninger (bløde politiktiltag) er så enkle som muligt med henblik på at opfylde de opstillede målsætninger og give de nationale (herunder de regionale) beslutningstagere så stort et spillerum som muligt;

37. at det vil være nødvendigt at holde meget tæt opsyn med de specifikke foranstaltninger og den måde, de gennemføres på, for at sikre, at de ikke er mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå de fastlagte mål, og at medlemsstaternes beslutningsbeføjelser ikke indskrænkes, og erhvervslivet ikke påføres unødvendige byrder. Til det formål skal der indføres et system for overvågningsprocedurer;

38. at brud på sikkerheden er en trussel mod almenyttige offentlige ydelser (lokal vandforsyning, energi, grønne elektricitetsvirksomheder mm.);

39. at indsatsen mod klimaændringerne er en af de lokale og regionale myndigheders vigtigste politiske udfordringer i de kommende år, og at det for at nå de ambitiøse mål for 2020 er nødvendigt at sikre, at der er tilstrækkeligt med ikt-støttede løsninger til rådighed, og at de udnyttes fuldt ud;

40. at regioner, såvel som kommuner, er centrale aktører på ikt-området, hvad bæredygtig vækst angår, idet de har ansvar for en lang række aktiviteter med relation til planlægning, tildeling af tilladelser, investering, indkøb, produktion og forbrug. Transport, boligbyggeri og offentlige bygninger og offentlig belysningsinfrastruktur, som planlægges og leveres af lokale og regionale myndigheder, er områder, hvor der kan opnås betydelige CO₂-reduktioner og energibesparelser. Derudover styrker ikt med deres enorme potentiale for at øge energieffektiviteten EU's konkurrenceevne og forbedrer de lokale og regionale forretningsmuligheder.

Regionsudvalget anbefaler

41. at Kommissionen og medlemsstaternes regeringer aktivt fremmer inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i anvendelsen af ikt-innovationer i den offentlige sektor, navnlig ved at fremme god europæisk praksis og levere rådgivning og metodologiske anbefalinger⁽²⁰⁾;

42. at alle medarbejdere tilbydes uddannelse, som dog især skal være rettet mod specialiserede teknikere (inden for f.eks. netværk, systemer, sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred osv.), medarbejdere, der er direkte beskæftiget med sikkerhedsprocedurer, der indebærer forskellige processer, og medarbejdere, som på overordnet plan eller indirekte er beskæftiget med innovations- og moderniseringsinitiativer (f.eks. undervisning af forbrugere i it-færdigheder) med relation til tillidsopbyggende og sikkerhedsorienterede spørgsmål⁽²¹⁾;

43. at Kommissionen udarbejder en konsekvensanalyse af informationssystemer, som skal indarbejdes i adfærdskodeksen for mellemstatslige relationer til at vurdere, hvilken indvirkning nye politikker og ny lovgivning har på kommuner og regioner i form af ændringer i informationsforvaltningen og tilpasninger til nye teknologier. Formålet med konsekvensanalysen af informationssystemer er:

— at afgøre på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt, hvorvidt loven kan håndhæves i praksis;

— at undersøge, hvordan elementer af e-forvaltning kan bidrage til en gnidningsfri gennemførelsesproces;

— at bestemme omfanget af den gennemførelsesstøtte, der er behov for ud fra kommunernes aktuelle udviklingsniveau og tilpasningsevne;

44. større fokus på bevidstgørelse på regionalt og lokalt niveau med tanke på manglen på viden og/eller mekanismer til identifikation af de informationer, der kan videreanvendes, og med henblik på at hjælpe de offentlige institutioner med at blive mere åbne og fremme videreanvendelsen af den offentlige sektors informationer⁽²²⁾;

⁽¹⁸⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽¹⁹⁾ The Economic Impact of ICT: Measurement, Evidence and Implications., OECD Publishing (2004).

⁽²⁰⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽²²⁾ CdR 247/2009 fin.

45. at de lokale og regionale myndigheder i EU gør udstrakt brug af informations- og kommunikationsteknologiens muligheder til at løse udfordringerne i forbindelse med en aldrende befolkning og derved forbedre de ældres livskvalitet, sikre, at de forbliver integreret i deres lokalsamfund, og fremme den lokale og regionale konkurrenceevne ved at udbyde tjenester, der er tilpasset de enkelte borgeres behov ⁽²³⁾.

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

⁽²³⁾ CdR 84/2007 fin.

Regionsudvalgets udtalelse: »Europæisk og international mobilitet blandt tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder i EU«

(2012/C 9/13)

REGIONSUDVALGET

- påpeger, at på grund af den tætte, daglige kontakt, som tjenestemænd og andre ansatte i de lokale myndigheder har med såvel med offentligheden som de lokale folkevalgte, vil det, at de som led i deres videre uddannelse bliver midlertidigt udstationeret i en anden lokal eller regional myndighed, styrke deres rolle i formidlingen af budskabet om EU;
- bemærker, at mobilitet på europæisk og internationalt niveau for ansatte i kommuner og regioner kan hjælpe EU's medlemsstater med at skabe moderne og effektive forvaltninger, som omfatter de strukturer, menneskelige ressourcer og ledelseskompetencer, der er nødvendige for at gennemføre EU-lovgivningen;
- påpeger, at mobilitet bidrager til at mindske de sproglige barrierer i Europa ved at opmuntre tjenestemændene og andre ansatte til at lære flere sprog;
- henleder opmærksomheden på den seneste afgørelse fra EU-Domstolen, som slår fast, at personer, der er ansat af en offentlig myndighed i en medlemsstat og overføres til en anden offentlig myndighed, ikke må udsættes for »en væsentlig lønnedgang udelukkende som følge af overførslen«.

Ordfører Mireille LACOMBE (FR/PSE), medlem af departementsrådet i Puy-de-Dôme

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. Generelle bemærkninger

Hvorfor har Regionsudvalget besluttet at afgive en initiativudtalelse om dette emne?

1. minder om, at Lissabontraktaten styrker den europæiske integrations territoriale dimension, hvorfor det giver mening at sætte en konkretisering af begrebet forvaltning på flere myndighedsniveauer på dagsordenen. I den forbindelse foreslås der i Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer en række foranstaltninger ⁽¹⁾;

2. erindrer om, at for at Europa 2020-strategien skal blive fuldt funktionsdygtig, er det en forudsætning, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i udformningen og gennemførelsen heraf. Det gælder blandt andet flagskibsinitiativerne »En dagsorden for nye kvalifikationer og job« ⁽²⁾ og »Unge på vej« ⁽³⁾;

3. mener, at en styrkelse af den rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med EU's udvidelse, naboskabspolitikken og de eksterne forbindelser – navnlig udviklingshjælp – gennem decentraliseret samarbejde som beskrevet i Regionsudvalgets udtalelse »Lokale myndigheder: Igangsættere af udvikling« ⁽⁴⁾, vil kræve, at der sker en tilpasning af de menneskelige ressourcer med henblik på at sætte dem i stand til at forstå og forberede sig på de offentlige europæiske politikker;

4. påpeger, at på grund af den tætte, daglige kontakt, som tjenestemænd og andre ansatte i de lokale myndigheder har med såvel offentligheden som de lokale folkevalgte, vil det, at de som led i deres videre uddannelse bliver midlertidigt udstationeret i en anden lokal eller regional myndighed, styrke deres rolle i formidlingen af budskabet om EU;

5. bemærker, at den offentlige sektor udgør ca. 20,3 % af arbejdsmarkedet i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾. De lokale og regionale tjenestemænds og andre ansattes mobilitet med henblik på at fremme udveksling af erfaringer og faglig viden er, således som fastsat i EUF-traktatens artikel 45, en del af den frie bevægelighed for arbejdstagere inden for EU og udgør en vigtig del af unionsborgerskabet;

6. henviser til den vægt, som Regionsudvalget altid har lagt på mobilitet, hvad enten formålet hermed er uddannelse eller beskæftigelse. Ud over at mobilitet er en vigtig faktor i den faglige og personlige udvikling, gør mobilitet det også muligt at styrke den europæiske identitet og samtidig bidrage til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU ⁽⁶⁾;

7. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet i de fleste af medlemsstaterne er direkte ansvarlige for planlægningen og udbuddet af de offentlige serviceydelser og også skal sikre, at forvaltningen fungerer så effektivt som muligt. Både på lokalt og regionalt niveau finder man en rigdom af viden og erfaringer. På dette niveau giver udvekslingen af bedste praksis mulighed for at finde frem til flest mulig nyskabende metoder;

8. konstaterer, at der mangler informationer om mulighederne for mobilitet på europæisk og internationalt niveau for tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder, hvilket ikke virker fremmende for udvekslingen mellem lokale og regionale myndigheder.

REGIONSUDVALGET

Hvordan kan der drages fordel af europæisk og international mobilitet for tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder?

9. bemærker, at mobilitet på europæisk og internationalt niveau for ansatte i kommuner og regioner kan hjælpe EU's medlemsstater med at skabe moderne og effektive forvaltninger, som omfatter de strukturer, menneskelige ressourcer og ledelseskompetencer, der er nødvendige for at gennemføre EU-lovgivningen;

10. gør gældende, at tværnational mobilitet bidrager til samhørigheden. De tjenestemænd, som deltager i mobilitetsprogrammer, arbejder direkte eller indirekte på at forbedre samfundet til gavn for alle, på såvel lokalt og regionalt som nationalt niveau. Forskning viser, at »social kapital« har en direkte, positiv indflydelse på væksthiveauerne i EU's regioner ⁽⁷⁾;

11. understreger, at ved siden af et demokratisk styre, som beforder inddragelsen af befolkningen, er de lokale og regionale myndigheders samarbejde i kraft af den mangfoldighed af indsatsområder og den diversitet blandt de offentlige og private aktører, som et sådant samarbejde indebærer, en effektiv drivkraft for lokal- og regionaludvikling. Et sådant samarbejde kan således stimulere organisationen af produktion, distribution og økonomiske aktiviteter, som gavner lokalbefolkningen og miljøet;

12. påpeger, at mobilitet bidrager til at mindske de sproglige barrierer i Europa ved at opmuntre tjenestemændene og andre ansatte til at lære flere sprog;

13. understreger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle med henblik på at fremme mobiliteten på tværs af grænserne, og at denne mobilitet bidrager til både øget europæisk integration og til at øge kandidatlandenes kendskab til gældende EU-lovgivning. Eftersom de lokale og regionale myndigheders forvaltningsmæssige erfaring og viden er meget omfattende, er det på dette niveau, at man finder de bedste løsninger, og det er her, at man indgår vigtige partnerskaber.

⁽¹⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ KOM(2010) 682 endelig.

⁽³⁾ KOM(2010) 477 endelig.

⁽⁴⁾ CdR 312/2008 fin.

⁽⁵⁾ SEK(2010) 1609 endelig (foreligger ikke på dansk).

⁽⁶⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽⁷⁾ Beugelsdijk og van Schaik, Social Capital and Regional Economic Growth, 2003.

REGIONSUDVALGET

2. Foranstaltninger, der bør træffes

14. opfordrer Kommissionen til at bakke op om fremme af europæisk og international mobilitet for lokale og regionale tjenestemænd og andre ansatte til fordel for et bedre samarbejde mellem kommuner og regioner ved at etablere en database i form af en internetportal, som samler viden om bedste praksis, projekter, mobilitetsmuligheder samt retlige og økonomiske betingelser for denne mobilitet. Kommission kunne bygge videre på de informationer, som allerede findes på nationalt, regionalt og lokalt niveau, og gøre dem tilgængelige for tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder;

15. understreger, at der i højere grad bør tages hensyn til den stadig vigtigere rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med udviklingshjælp og internationale samarbejdsprogrammer med udviklingslandene ⁽⁸⁾;

16. kræver, at der under henvisning til de lokale og regionale myndigheders dybe engagement i udviklingssamarbejdet tages større hensyn til den rolle, de spiller på dette område. De overholder nærhedsprincippet og synes at have de bedste forudsætninger for at fremme mobiliteten. De bør faktisk deltage i udviklingen af samarbejdsprogrammer, som er udformet af de tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder, der administrerer EU's og de lokale offentlige politikker;

17. foreslår, at EU-tjenestemænd ligeledes skal kunne udstationeres hos lokale og regionale myndigheder;

18. peger på, at tjenestemændene og andre ansatte i de europæiske grupper for territorialt samarbejde (EGTS) også bør omfattes af denne udtalelse. Det er således navnlig i grænseområderne, at de EU-ansattes europæiske og internationale mobilitet kan afprøves. Disse områder kan fungere som europæiske laboratorier i den forbindelse. EU bør derfor yde støtte til udviklingen af informationstjenester for grænsearbejdere, hvilket ville virke klart fremmende for mobiliteten;

19. opfordrer de af EU's medlemsstater, som endnu ikke har retlige bestemmelser om europæisk og international mobilitet for fastansatte og midlertidigt ansatte lokale og regionale tjenestemænd og andre ansatte i deres egne lande, til efter samråd med arbejdsmarkedets parter at etablere sådanne. Dette vil også gøre dem i stand til at tage imod ansatte fra lokale og regionale myndigheder fra andre medlemsstater. Retlige bestemmelser er hensigtsmæssige med henblik på at definere aspekter af den udstationeredes rettigheder og pligter i mobilitetsperioden. Rammevilkår er også afgørende, når det gælder definitionen af kriterierne for mobilitet, herunder krævede faglige og sproglige

kompetencer, varigheden af udstationeringen, sammenligneligheden mellem den lokale eller regionale myndighed, som modtager medarbejderen, og den, som udsender pågældende, samt den merværdi, som denne udstationering indebærer for de involverede myndigheder;

20. henleder opmærksomheden på den seneste afgørelse fra EU-Domstolen ⁽⁹⁾, som slår fast, at personer, der er ansat af en offentlig myndighed i en medlemsstat og overføres til en anden offentlig myndighed, ikke må udsættes for »en væsentlig lønnedgang udelukkende som følge af overførslen«;

21. understreger, at som følge af den store andel af kvindelige ansatte i den offentlige sektor bør alle foranstaltninger tage højde for betydningen af at styrke lige muligheder for kvinder og mænd, ikke mindst gennem adgang til tilstrækkelig pleje af voksne personer med behov herfor samt børn, således at flere kvinder får mulighed for at deltage i mobilitetsprogrammer;

22. understreger, at det ville være hensigtsmæssigt, om Kommissionen i samarbejde med de berørte europæiske sammenslutninger udarbejdede en statusopgørelse over lokale og regionale tjenestemænds mobilitet i løbet af de sidste fem år, indeholdende en vurdering af merværdien for den lokale eller regionale myndighed og erhvervelsen af nye kompetencer for ledere for så vidt angår styringen af komplekse projekter;

23. foreslår, at Kommissionen i samarbejde med Regionsudvalget arrangerer møder om mobilitet, hvor der skabes forbindelse mellem EU-institutioner og lokale og regionale myndigheder med henblik på at skabe mulighed for udveksling mellem lokale og regionale tjenestemænd og andre ansatte på mobilitetsophold og tjenestemænd, som ønsker at gøre karriere i udlandet. Der kunne oprettes en pris for mobilitet (»Mobilis«), som kunne uddeles til lokale eller regionale myndigheder, der ønsker at arbejde for øget mobilitet;

24. foreslår, at Kommissionen gennemfører en forundersøgelse for på sigt at oprette et europæisk udvekslingsprogram for tjenestemænd og andre ansatte i de lokale og regionale myndigheder;

25. opfordrer til, at den økonomiske støtte til mobilitet for ansatte i regionale og lokale forvaltninger (som i øjeblikket sker via programmer som INTERREG IVC, URBACT og CARDS) gøres til en del af EU's nye finansielle overslag;

26. foreslår, at Kommissionen iværksætter en oplysningskampagne om merværdien af lokalt og regionalt ansatte tjenestemænds og andre ansattes mobilitetsophold med henblik på at opmuntre til udveksling af bedste praksis mellem EU's lokale og regionale myndigheder, men også med de lokale og regionale myndigheder i ansøgerlandene og i tredjelande.

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

⁽⁸⁾ CdR 408/2010 fin.

⁽⁹⁾ Scattolon-sagen C-108/10.

Regionsudvalgets udtalelse: »Udvikling af sportens europæiske dimension«

(2012/C 9/14)

REGIONSUDVALGET

- understreger ligeledes, at de lokale og regionale myndigheder altid har anerkendt og benyttet sig af sportens pædagogiske virkning ved at gøre den til en integreret del af skolepolitikkerne og de foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre borgernes livskvalitet, også hvad deres sundhed angår;
- glæder sig navnlig over, at Kommissionen har indført støtteforanstaltninger mod svig og korruption inden for sport;
- understreger sportens etiske værdier og navnlig nødvendigheden af at opdrage de unge til »værdien af et nederlag« og »fairplay« ved først og fremmest at uddanne trænere og faguddannede til at gå foran med et godt eksempel, så man undgår de uacceptable og upædagogiske episoder;
- understreger den sociale betydning af sportsinitiativer som Special Olympics og De Paralympiske Lege, som fremmer handicappedes integration i samfundet, på forskellig vis bidrager til deres personlige selvstændighed;
- foreslår, at man som led i livslang læring støtter nyskabende initiativer for at tilskynde til fysisk udfoldelse i skolerne, især for børn i alderen fra fire til fjorten år;
- anmoder om, at man til fulde udnytter de muligheder for støtte til sportsinfrastrukturer og sportsaktiviteter, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling giver, samt Den Europæiske Socialfonds muligheder for at styrke kompetencerne og øge beskæftigelsesmulighederne for arbejdstagerne inden for sportens verden.

Ordfører	Roberto PELLA (IT/PPE), medlem af kommunalrådet i Valdengo, medlem af byrådet i Biella
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om udvikling af sportens europæiske dimension KOM(2011) 12 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generel baggrund

1. giver udtryk for generel tilfredshed med Kommissionens meddelelse med titlen »Udvikling af sportens europæiske dimension«⁽¹⁾, som efterfølger hvidbogen om idræt⁽²⁾, og som henviser til artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som retsgrundlag for EU's indsats. I meddelelsen er der opstillet 15 prioriteringer, som er samlet under fire hovedafsnit, nemlig idrættens rolle i samfundet, idrættens økonomiske dimension, idrættens organisering og samarbejde med tredjelande og internationale organisationer på sportsområdet;

2. bifalder, at Kommissionen med udgangspunkt i principper, der allerede var medtaget i hvidbogen om idræt, understreger, at man for at opnå en succesfuld strategi må koordinere foranstaltningerne på sportsområdet med foranstaltninger på relevante områder: sundhed, undervisning, uddannelse, ungdom, regionaludvikling og samhørighed, social integration, beskæftigelse, medborgerskab, retlige og indre anliggender, forskning, det indre marked samt konkurrence;

3. understreger, at artikel 165 i TEUF også indeholder en henvisning til »tilskyndelsesforanstaltninger« inden for sport, og at Kommissionen på dette grundlag kunne have overvejet at foreslå en ny udgiftsordning inden for de aktuelle finansielle overslag, f.eks. et EU-sportsprogram, der er begrænset til to år;

4. understreger ligesom Kommissionen, at artikel 165 i TEUF anerkender sportens specifikke forhold, som er et begreb, der ligeledes er anerkendt i EU-Domstolens retspraksis, og håber, at der ved udformningen og anvendelsen af EU-regler tages hensyn til sportens specifikke forhold;

5. understreger med tilfredshed, at artikel 6 og 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver EU en støttende, koordinerende og supplerende rolle inden for sportens verden, hvilket puster nyt liv i udviklingen af sportens europæiske dimension. Så længe de europæiske foranstaltninger overholder nærhedsprincippet og respekterer sportens styrende

strukturers autonomi, giver de medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders sportsinitiativer en europæisk merværdi, idet de øger effekten af foranstaltningerne på sportsområdet;

6. understreger, at sporten og de nationale, europæiske og internationale organisationer, som styrer og regulerer den (Den Internationale Olympiske Komité, OIC, og medlemsstaternes nationale olympiske komitéer og sportsforbund som organisationer for handicappede og breddeidræt), kan give et effektivt bidrag til at nå EU's strategiske mål på lang sigt, navnlig Europa 2020-strategien, og til at skabe nye beskæftigelsesudsigter, ikke mindst for unge;

7. fremhæver sportens betydning for at skabe en europæisk identitet og bekæmpe racisme og fremmedhad;

8. bifalder anerkendelsen af den komplekse karakter og bifalder den vægt, som Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union (Rådet) lægger på forslagene til fælles foranstaltninger på sportsområdet og på det uformelle samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre en konstant udveksling af god praksis og formidling af oplysninger om de opnåede resultater;

9. glæder sig over Kommissionens og Rådets⁽³⁾ vilje til at yde støtte til de uformelle ekspertgrupper inden for idrætten, som medlemsstaterne ønsker at oprette, og som vil rapportere til rådsgruppen for sport. Det anmoder om, at Regionsudvalget får sæde i disse grupper;

10. glæder sig over, at Kommissionens GD MARKT har bestilt en uafhængig undersøgelse af finansieringen af breddeidrætten i Europa for at vurdere de forskellige finansierings-systemer (såsom statslige, regionale og lokale finansieringskilder, bidrag fra private og fra frivilligt arbejde, sponsorering, medieindtægter og indtægter fra spilletjenester, herunder onlinespil), og at man også vil se nærmere på et bredt spektrum af politikker for det indre marked, som har direkte konsekvenser for de nævnte finansieringssystemer. Anmoder Kommissionen om en direkte inddragelse af Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder i de igangværende og kommende undersøgelsesprojekter, eftersom det er disse myndigheder, der fremmer idrætten og er tættest på de berørte personer.

⁽¹⁾ KOM(2011) 12 endelig.

⁽²⁾ KOM(2007) 391 endelig.

⁽³⁾ Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om en EU-arbejdsplan for sport 2011-2014.

REGIONSUDVALGET

De lokale og regionale myndigheders rolle

11. mener, at de lokale og regionale myndigheders rolle i udviklingen af sportens europæiske dimension er afgørende, eftersom myndighederne i forbindelse med deres institutionelle opgaver er medvirkende til, at borgerne tilbydes tjenesteydelser på sportsområdet. I den forvaltningsmæssige indsats bliver disse tjenesteydelser vigtige instrumenter for at fremme social integration og bekæmpe forskelsbehandling;

12. understreger endvidere, at de lokale og regionale myndigheder har stor indflydelse på bevillingen af finansielle midler til sportsaktiviteter og de nødvendige faciliteter. Derudover spiller de lokale og regionale myndigheder sammen med sportsorganisationer og de nationale olympiske komitéers regionale strukturer – hvor sådanne findes – en afgørende rolle for motiveringen af borgerne til at dyrke sport; slår desuden til lyd for, at de lande, der endnu ikke har sådanne strukturer, opretter regionale sportsstrukturer, som på det regionale plan ville kunne spille en vigtig rolle for mobilisering og fremme af sport;

13. minder om, at de lokale og regionale myndigheder gør en uundværlig indsats for at koordinere alle aktører i lokalområdet, som på forskellige måder er involveret i sport, navnlig ved at give støtte til foreninger og frivilligt idrætsarbejde;

14. understreger ligeledes, at de lokale og regionale myndigheder altid har anerkendt og benyttet sig af sportens pædagogiske virkning ved at gøre den til en integreret del af skolepolitikkerne og de foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre borgernes livskvalitet, også hvad deres sundhed angår;

15. anser det for vigtigt, at Kommissionen respekterer sportsforvaltningsmyndighedernes selvstændighed som et fundamentalt princip, der hænger sammen med idrættens organisering, samt medlemsstaternes beføjelser i tråd med nærhedsprincippet;

16. anser det endvidere for vigtigt at tackle udfordringer som vold og intolerance, der er forbundet med sportsbegivenheder, og at tage den europæiske sports tværnationale udfordringer op, såsom svig, aftalt spil og doping, på en effektiv måde og med loven i hånd;

17. opfordrer Kommissionen til at lade Regionsudvalget, de lokale og regionale myndigheder, de nationale sportsorganisationer og de nationale olympiske komitéers regionale strukturer – hvor sådanne findes – spille en mere effektiv rolle, både i sportspolitikernes planlægningsfaser og gennemførelsesfaser;

18. understreger sportens evne til at knytte forbindelser mellem offentlige myndigheder, foreninger, forbund, klubber og andre organisationer, og anser det for nødvendigt at oprette netværk, der gør det lettere og hurtigere at udveksle viden og forbindelser, som sporten giver anledning til på det samfundsmæssige plan. I denne forbindelse ville oprettelsen af netværk mellem offentlige organer, som arbejder lokalt, være et stort fremskridt for udviklingen af kommunernes rolle inden for sportens samfundsmæssige bidrag, og det ville give dem mulighed for at bidrage til at forbedre sportens vilkår på europæisk plan;

19. anmoder Kommissionen om, at den i fortsættelse af tilskyndelsesforanstaltningerne til støtte for projekter på sportsområdet eller i eksisterende programmer på forskellige områder, såsom uddannelse, livslang læring, folkesundhed, unge, medborgerskab, forskning, social integration, ligestilling mellem kønnene og kampen mod racisme, aktivt inddrager Regionsudvalget i diskussionerne i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende flerårige finansieringsramme;

20. anser det for vigtigt, at Kommissionen for så vidt angår forslagene i dette dokument lige fra starten inddrager Regionsudvalget i alle igangværende og fremtidige forberedende foranstaltninger og særlige begivenheder inden for idrætten;

21. foreslår Kommissionen at støtte specifikke foranstaltninger i forbindelse med projekter, der tager sigte på støtte og rekruttering til frivilligt arbejde inden for sport, og som foreslås direkte af lokale og regionale myndigheder, sportsorganisationer og de nationale olympiske komitéers regionale strukturer – hvor sådanne findes – klubber og sportsfremmende organer.

REGIONSUDVALGET

Idrættens rolle i samfundet

22. bifalder den vægt, som Kommissionen lægger på nødvendigheden af at dæmme effektivt op for dopingproblemet, ikke bare inden for konkurrencesport, men også inden for amatørsport, hvor denne praksis bliver stadig mere udbredt, hvilket udgør en alvorlig sundhedsrisiko;

23. mener, at en effektiv foranstaltning består i at få et bedre kendskab til udbredelsen af doping inden for amatørsporten og derefter – på grundlag af den indsamlede dokumentation – først og fremmest at indføre systematisk kontrol og bekæmpelsesstrategier, som kan medvirke til at dæmme op for brugen af dopingstoffer i de ikke-professionelle miljøer. Dernæst bør straffen skærpes på samme måde som for narkotikas vedkommende. Sådanne foranstaltninger bør koordineres, således at alle berørte aktører følger en fælles god praksis vedrørende antidopingstrategier. Hvad angår handel med dopingstoffer anmoder Regionsudvalget om, at EU undertegner den europæiske konvention om bekæmpelse af doping, som anerkender Det Internationale Antidopingagentur WADA's internationale rolle;

24. understreger problemet med den store forskel i sagsbehandlings varighed i de juridiske sportsorganer set i forhold til almindelige domstole. Mener, at Kommissionen bør træffe hensigtsmæssige lovgivningsforanstaltninger i den retning og styrke de strafferetlige foranstaltninger mod handel med dopingstoffer;

25. foreslår, at der indføres et harmoniseret antidopingsystem i EU-landene blandt andet via fastlæggelsen af, hvor mange kontroller der som minimum skal foretages såvel under som uden for sportskonkurrencer;

26. understreger, at det er tvingende nødvendigt at dæmme op for problemet med ulovlige sportsvæddemål, der underminerer sportens sociale og pædagogiske funktion, og glæder sig over, at Kommissionen allerede har gjort en indsats for at imødegå denne situation;

27. glæder sig navnlig over, at Kommissionen har indført støtteforanstaltninger mod svig og korruption inden for sport og har ladet dem falde ind under anvendelsesområdet i Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor, inden for rammerne af en mere omfattende antikorrupsionspakke, der er planlagt i 2011;

28. understreger vigtigheden af en indsats fra Kommissionens side for at støtte partnerskabsformer, som letter udviklingen af tidlige alarmsystemer, der skal forhindre svig og skandaler i forbindelse med aftalt spil inden for sportsskampe og bekæmpe den organiserede kriminalitets mulige indblanding i europæisk sport, idet man opfordrer medlemsstaterne til at træffe drastiske foranstaltninger, når det gælder svig inden for sport, og til at harmonisere sanktionerne i den forbindelse;

29. understreger sportens etiske værdier og navnlig nødvendigheden af at opdrage de unge til »værdien af et nederlag« og »fairplay« ved først og fremmest uddanne trænere og faguddannede til at gå foran med et godt eksempel, så man undgår de uacceptable og upædagogiske episoder, der desværre ofte finder sted efter nogle sportsskamps afslutning;

30. mener ligesom Kommissionen, at det er absolut nødvendigt at fremme forbindelsen mellem sport og uddannelse for at udnytte sportens gavnlige virkninger til at forbedre borgernes velfærd ved at forebygge helbredsproblemer og sygdomme, hovedsagelig fedme og hjerte-kar-sygdomme, hvilket på lang sigt kan bidrage til at nedbringe udgifterne til sundhedssektoren, som er et bundløst kar i regionernes budgetter;

31. understreger vigtigheden af at gøre alle aldersgrupper – børn, voksne og ældre – opmærksomme på den gavnlige virkning af daglig motion; og finder det yderst vigtigt, at begrebet »sport for alle« realiseres og at regelmæssig motion gøres mere populært;

32. understreger, at der i lyset af idrættens betydning for integrationen bør skabes muligheder for, at handicappede sportsfolk og elever dagligt kan dyrke idræt både i og uden for skolen, og at der i forbindelse med støttemuligheder også i tilstrækkeligt omfang bør henses til støtte til og udvikling af handicapidrættens;

33. opfordrer derfor de nationale, lokale og regionale myndigheder til at forbedre mulighederne for, at eleverne i alle skoler kan udøve gratis sport hver dag ved at stille passende infrastruktur til rådighed;

34. foreslår, at der træffes foranstaltninger, der skal fremme den sportslige dimension i undervisningsplanerne på førskole- og skoleniveau;

35. opfordrer til, at bevægelsepædagogik allerede indgår i børnehaven, samt at medlemsstaterne skaber gunstige betingelser for idrætsundervisningen i skolen og i den forbindelse

tager hensyn til børns pædagogiske, fysiske og psykiske forudsætninger. Udvalget mener i øvrigt, at idrætsundervisningen er et centralt element i en helhedsorienteret skolegang;

36. ser et behov for at anerkende »parallelle« erhvervsuddannelsesforløb for unge idrætsudøvere og for herunder navnlig at tage hensyn til unge sportsfolk. Dette kræver stram og regelmæssig kontrol med uddannelsen for at sikre kvaliteten. Derudover mener udvalget, at der i den forbindelse også bør formidles værdier af moralsk og pædagogisk art af betydning for den professionelle idræt;

37. går ind for indførelse af større mobilitet for arbejdstagere, instruktører og trænere inden for sporten baseret på fælles standarder, som regioner og medlemsstater er blevet enige om og gensidigt anerkender;

38. foreslår at tage initiativ til, at fremtrædende sportsudøvere kan udnævnes til europæiske sportsambassadører både under og efter deres karriere inden for konkurrencesport;

39. understreger, at der i Kommissionens meddelelse ikke fokuseres direkte og præcist på det frivillige idrætsarbejde, hvor idrættens sande samfundspotentiale kommer til udtryk;

40. derfor opfordres både Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder til fortsat at have stort fokus på det frivillige idrætsarbejde, som kan give en effektiv støtte til undervisningen på alle niveauer ved at berige undervisningsprogrammerne og være et nyttigt instrument for den livslange læringsproces. Samtidigt kan det frivillige arbejde være en stor støtte for de regionale og kommunale myndigheder og for idrætsforeningerne ved gennemførelsen af arrangementer, som bringer borgerne tættere på sporten i den almenyttige ånd, som altid kendetegner dette arbejde;

41. understreger, at det frivillige arbejde i sportens verden skal bygge på solidaritetsprincippet og således adskille sig klart fra de højt betalte professionelle sportsaktiviteter;

42. gør sig til talsmand for de lokale og regionale myndigheders ønske om at øge sportens sociale værdi ved at benytte sig af de muligheder, som Kommissionen har til hensigt at give for at udnytte strukturfondene i forbindelse med sport, og ved at benytte sig af den støtte, der ydes til projektet »europæiske byer for frivilligt arbejde inden for sport«; anser det for hensigtsmæssigt at bruge sporten som en værdifuld form for forebyggelse af sociale spændinger og fremme af den sociale integration, f.eks. ved at opføre små sportsanlæg til fri afbenyttelse (minisportsanlæg), navnlig i socialt og geografisk ugunstigt stillede områder, med særligt fokus på små og afsides liggende landsbyer;

43. understreger den sociale betydning af sportsinitiativer som Special Olympics og De Paralympiske Lege, som fremmer handicappedes integration i samfundet, på forskellig vis bidrager til deres personlige selvstændighed og gør dem til aktører, som deltager aktivt i samfundet;

44. understreger vigtigheden af også at fremme handicappedes daglige sportsudøvelse, f.eks. ved at støtte de sportsforeninger, der beskæftiger sig med at introducere personer med et fysisk eller psykisk handicap eller et syns- eller hørehandicap til sportens verden, så foreningerne kan købe eller udskifte det særlige udstyr, der er nødvendigt for denne type aktiviteter; der bør også ydes støtte til fjernelsen af bygningsmæssige hindringer, således at bevægelseshæmmede personer kan få let adgang til sportsfaciliteter, men også til stadioner, hvor der spilles vigtige kampe, og navnlig på baggrund af den demografiske udvikling bør idrætsanlæg og -tilbud i stigende grad indrettes efter ældre menneskers behov;

45. opfordrer til at støtte kvindesporten gennem lige adgang til de forskellige discipliner (individuelt eller som holdsport), udformning af regler, lige adgang til finansiering og ligeberettiget information i medierne om kvindesportskampe i alle aldersgrupper, og til at anerkende kvinders resultater inden for forskellige sportsgrene på lige fod med mænds. Udvalget gør opmærksom på behovet for ikke-diskriminerende regler for konkurrencer ved fastsættelse af lige præmier for kvinder og mænd;

46. minder Kommissionen om, at den ikke må glemme den vigtige rolle, som universiteter, foreninger og ungdomsklubber spiller, og at de bør inddrages for at få det fulde udbytte af sporten.

REGIONSUDVALGET

Idrættens økonomiske dimension

47. understreger, at sporten tegner sig for ca. 2 % af det globale BNP, og fremhæver sportens, sportsindustriens og sportturismens betydning, samt at afholdelsen af sportsbegivenheder har positive følgevirkninger for økonomien, navnlig turismen og beskæftigelsen; understreger endvidere, at disse elementer har stor betydning for jobskabelsen og SMV'ernes værdiskabelse;

48. bifalder den indsats, som Kommissionen har gjort i samarbejde med medlemsstaterne for at måle sportens økonomiske betydning ved hjælp af en satellitkonto, der ved at filtrere de nationale konti for sportsaktiviteter er i stand til at vise den merværdi, der er forbundet med selve sporten, og som stammer fra ledsagende økonomiske aktiviteter;

49. anbefaler Kommissionen at inddrage de lokale og regionale myndigheder i oprettelsen af ovennævnte satellitkonto, eftersom disse myndigheder er i stand til at sørge for en direkte inddragelse af både sportsverdenen, de nationale og europæiske offentlige myndigheder og den akademiske verden;

50. anser det for vigtigt, at foranstaltningerne på sportsområdet bliver finansieret via europæiske programmer såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), de eksisterende EU-rammeprogrammer vedrørende sport og det foreslåede EU-rammeprogram for sport, der skal oprettes i EU's næste budgetperiode. Regionsudvalget anmoder om, at man til fulde udnytter de muligheder for støtte til sportsinfrastruktur og sportsaktiviteter, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling giver, samt Den Europæiske Socialfonds muligheder for at styrke kompetencerne og øge beskæftigelsesmulighederne for arbejdstagerne inden for sportens verden;

51. bifalder og erklærer sig enig i Kommissionens henstilling til sportsforeningerne om at sørge for mekanismer til kollektivt salg af medierettigheder for at sikre en passende fordeling af indtægterne, så forskellen mellem »rige sportsgrene« og »fattige sportsgrene« udlignes, i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen og borgernes ret til information og med mekanismer til finansiel solidaritet.

REGIONSUDVALGET

Idrættens organisering

52. giver udtryk for ønsket om tilsagn om og støtte til initiativer med direkte konsekvenser for alle europæiske borgere, hvad enten de allerede beskæftiger sig aktivt med sport eller ej, såsom det europæiske sportsår samt afholdelsen af decentrale europæiske sportsfestivaler og en europæisk sportdag. Sådanne initiativer kunne bruges som input ved udformningen af den fremtidige europæiske sportspolitik;

53. understreger behovet for med specifik finansiel støtte fra EU at styrke den europæiske sportshovedstad – som efter sin lancering i 1991 har været forvaltet af private borgere og som bliver stadig mere betydningsfuld og synlig i Europa i stil med den europæiske kulturhovedstad, Europas grønne hovedstad og Europas ungdomshovedstad. Initiativet bør kunne regne med støtte fra EU, som vil gøre det muligt at udvikle ideen yderligere, under Kommissionens tilsyn;

54. opfordrer til, at der i samarbejde med store sportsstjerner fra forskellige generationer iværksættes kampagner og/eller sportsarrangementer til støtte for vigtige samfundsmæssige temaer (såsom racisme og fremmedhad, misbrug af mindreårige, ungdomskriminalitet, bekæmpelse af alle former for organiseret kriminalitet eller vigtige spørgsmål vedrørende menneskerettigheder), hvor sporten kan fungere som løftestang for fælles europæiske idealer;

55. fremhæver den i øvrigt allerede konstaterede effektivitet af et samarbejdssystem på internationalt plan mellem politimyndighederne om beskyttelse af den offentlige orden i forbindelse med store sportsbegivenheder;

56. understreger nødvendigheden af, at dette samarbejde mellem politimyndighederne bliver gennemført, og at det effektivt og obligatorisk kommer til at omfatte større sportsbegivenheder, der finder sted på EU's område, også når de ikke blot involverer medlemsstater, men ligeledes kandidatlande, potentielle kandidatlande eller tredjelande;

57. bifalder, at nogle europæiske sportsorganisationer har indført foranstaltninger, der skal forbedre finansielt fairplay i europæisk fodbold, idet de i højere grad skal være forenelige med bestemmelserne om det indre marked og konkurrencereglerne;

58. anmoder Kommissionen og Rådet om at analysere de faktorer, der bidrager til løsningen af problemet med aftalt spil i forbindelse med sportskampe;

59. anmoder om at blive hørt, når spørgsmålene vedrørende levering af tjenesteydelser i forbindelse med hasardspil på nettet tages op under Kommissionens kommende høring;

60. anmoder om, at der anlægges en effektiv og resultatorienteret tilgang til problemerne i forbindelse med transferregler og spilleragenters virksomhed;

61. anmoder om en positiv vurdering af konsekvenserne for holdidræt af eventuelle regler om, at spillerne skal være af egen avl, i lyset af anerkendelsen af sportens specifikke forhold.

REGIONSUDVALGET

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

62. foreslår en mere præcis identificering af mulighederne for internationalt samarbejde inden for sport, idet der rettes særlig opmærksomhed mod landene i Den Europæiske Union, kandidatlandene og de potentielle kandidatlande samt medlemmerne af Europarådet;

63. understreger, at de lokale og regionale myndigheder, som allerede har forskellige former for samarbejde og venskabsforbindelser med ovenstående parter, kan spille en vigtig rolle, når det gælder om at optimere samarbejdet, nemlig ved at benytte de forbindelser, der allerede har eksisteret længe.

REGIONSUDVALGET

Konklusioner

64. understreger nødvendigheden af i højere grad at inddrage de lokale og regionale myndigheder på baggrund af en fælles dagsorden med Kommissionen, Rådet og de nationale sportsmyndigheder;

65. bifalder meddelelsens henvisning til den lokale og regionale dimension, herunder støtten til sportsinfrastrukturer og bæredygtige sportsaktiviteter;

66. understreger sportens miljømæssige aspekt, dvs. nødvendigheden af en indsats på europæisk plan og på regionalt plan for at fremme en passende indplacering af sportsanlæg i landskabet og i miljøet ved hjælp af miljøvenlige byggeteknikker og materialer og i overensstemmelse med nogle strengere energisparestandarder. Foreslår, at man fremmer sportsinitiativer så vidt muligt med ringe miljøpåvirkning ved at tilskynde til bæredygtig mobilitet, navnlig brugen af offentlige eller ikke-motoriserede transportmidler, og træffe kompenserende foranstaltninger for at reducere eller opveje den klimapåvirkning, som tilstrømningen af store menneskemængder medfører;

67. anmoder om, at strukturfondene kan anvendes til at støtte sportsprogrammer og -initiativer, hvis de har en nær sammenhæng med Europa 2020-strategiens mål (intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst). Dermed kan sportens værdi udnyttes fuldt ud som instrument for lokal og regional udvikling, byudvikling, udvikling af landdistrikterne, social integration, beskæftigelsesmuligheder og jobskabelse. De lokale og regionale myndigheder, som spiller en vigtig rolle, når det gælder finansieringen af og adgangen til sport, bør derfor i højere grad inddrages i drøftelserne om dette emne på EU-plan;

68. foreslår, at man via de lokale og regionale myndigheder støtter et universitetsnetværk til fremme af sportspolitik;

69. foreslår, at man som led i livslang læring støtter nyskabende initiativer for at tilskynde til fysisk udfoldelse i skolerne, især for børn i alderen fra fire til fjorten år;

70. anmoder om, at der ved iværksættelsen af en undersøgelse af sportsbegivenheders økonomiske konsekvenser sikres direkte inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, og at der etableres en overvågning af sporten og en database for at analysere og indsamle oplysninger om de forskellige begivenheder;

71. anmoder Kommissionen om en større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, de regionale afdelinger af nationale sportsorganisationer og de nationale olympiske komitéers regionale strukturer – hvor sådanne findes – i tilrettelæggelsen af det europæiske sportsforum og de årlige møder, eftersom disse lejligheder har udgjort grundlaget for medtagelsen af sportsrelaterede aktiviteter i EU's fonde, programmer og initiativer.

Bruxelles, den 12. oktober 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA